

Europeiska unionens officiella tidning

C 260

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

femtiosjätte årgången

7 september 2013

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2013/C 260/01

Europeiska unionens domstol senaste offentliggörande i *Europeiska unionens officiella tidning* EUT C 252, 31.8.2013

1

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2013/C 260/02

Förenade målen C-584/10 P, C-593/10 P och C-595/10 P: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 18 juli 2013 — Europeiska kommissionen (C-584/10 P), Europeiska unionens råd (C-593/10 P), Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (C-595/10 P) mot Yassin Abdullah Kadi, Republiken Frankrike (Överklagande — Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik (GUSP) — Restriktiva åtgärder mot vissa med Usama bin Ladin, nätverket al-Qaida och talibanerna associerade personer och enheter — Förordning (EG) nr 881/2002 — Frysning av penningmedel och ekonomiska tillgångar tillhörande en person som finns upptagen i en förteckning som upprättats av ett FN-organ — Upptagande av denna person i förteckningen i bilaga I till förordning (EG) nr 881/2002 — Talan om ogiltigförklaring — Grundläggande rättigheter — Rätten till försvar — Principen om ett effektivt domstolsskydd — Proportionalitetsprincipen — Rätten till respekt för egendom — Motiveringsskyldighet)

2

SV

Pris:
4 EUR

(forts. på nästa sida)

2013/C 260/03	Mål C-201/11 P: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 18 juli 2013 — Union des associations européennes de football (UEFA) mot Europeiska kommissionen, Konungariket Belgien, Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (Överklagande — Tv-sändningar — Direktiv 89/552/EEG — Artikel 3a — Åtgärder som vidtagits av Förenade kungariket avseende evenemang av särskild vikt för samhället i den medlemsstaten — Europamästerskapen i fotboll — Beslut i vilket åtgärderna förklaras vara förenliga med unionsrätten — Motivering — Artiklarna 49 EG och 86 EG — Äganderätt)	3
2013/C 260/04	Mål C-204/11 P: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 18 juli 2013 — Fédération internationale de football association (FIFA) mot Europeiska kommissionen, Konungariket Belgien, Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (Överklagande — TV-sändningar — Direktiv 89/552/EEG — Artikel 3a — Åtgärder som vidtagits av Konungariket Belgien avseende evenemang av särskild vikt för samhället i den medlemsstaten — Världsmästerskapen i fotboll — Beslut i vilket åtgärderna förklaras vara förenliga med unionsrätten — Motivering — Artiklarna 43 EG och 49 EG — Äganderätt)	3
2013/C 260/05	Mål C-205/11 P: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 18 juli 2013 — Fédération internationale de football association (FIFA) mot Europeiska kommissionen, Konungariket Belgien, Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (Överklagande — TV-sändningar — Direktiv 89/552/EEG — Artikel 3a — Åtgärder som vidtagits av Förenade kungariket avseende evenemang av särskild vikt för samhället i den medlemsstaten — Världsmästerskapen i fotboll — Beslut i vilket åtgärderna förklaras vara förenliga med unionsrätten — Motivering — Artiklarna 43 EG, 49 EG och 86 EG — Äganderätt)	4
2013/C 260/06	Förenade målen C-210/11 och C-211/11: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 18 juli 2013 (begäran om förhandsavgörande från Cour de cassation — Belgien) — État belge mot Medicom SPRL (C-210/11) och Maison Patrice Alard SPRL (C-211/11) (Begäran om förhandsavgörande — Sjätte mervärdesskattedirektivet — Artiklarna 6.2 första stycket a och 13 B b — Avdragsrätt — Investerings-tillgångar som tillhör juridiska personer vilka delvis har ställts till förfogande för företagsledningen för privat bruk — Hyra i pengar betalas inte utan boendet betraktas som en naturaförmån som beskattas inom ramen för inkomstbeskattning)	4
2013/C 260/07	Mål C-261/11: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 18 juli 2013 — Europeiska kommissionen mot Konungariket Danmark (Fördragsbrott — Etableringsfrihet — Artikel 49 FEUF — Artikel 31 i EES-avtalet — Inskränkningar — Skattelagstiftning — Överföring av tillgångar till en annan medlemsstat — Omedelbar beskattning av realiserade kapitalvinster)	5
2013/C 260/08	Mål C-313/11: Domstolens dom (femte avdelningen avdelningen) av den 18 juli 2013 — Europeiska kommissionen mot Republiken Polen (Fördragsbrott — Förordning (EG) nr 1829/2003 — Foder — Genetiskt modifierade livsmedel och foder — Framställning, utsläppande på marknaden och användning — Nationellt förbud som ännu inte trätt i kraft)	5
2013/C 260/09	Mål C-414/11: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 18 juli 2013 (begäran om förhandsavgörande från Polymeles Protodikeio Athinon — Grekland) — Daiichi Sankyo Co. Ltd, Sanofi-Aventis Deutschland GmbH mot DEMO Anonymos Viomichaniki kai Emporiki Etairia Farmakon (Gemensam handelspolitik — Artikel 207 FEUF — Handelsrelaterade aspekter av immaterialrätter — Avtal om handelsrelaterade aspekter av immaterialrätter (Trips) — Artikel 27 — Patenterbart område — Artikel 70 — Skydd för gällande rättigheter)	6
2013/C 260/10	Mål C-426/11: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 18 juli 2013 (begäran om förhandsavgörande från Supreme Court of the United Kingdom — Förenade kungariket) — Mark Alemo-Herron m.fl. mot Parkwood Leisure Ltd (Övergång av företag — Direktiv 2001/23/EG — Bibehållande av arbetstagares rättigheter — Kollektivavtal som är tillämpligt mellan överlåtaren och arbetstagaren vid tidpunkten för övergången)	6

2013/C 260/11	Mål C-499/11 P: Domstolens dom (första avdelningen) av den 18 juli 2013 — The Dow Chemical Company, Dow Deutschland Inc., Dow Deutschland Anlagengesellschaft mbH, Dow Europe GmbH mot Europeiska kommissionen (Överklagande — Konkurrensbegränsande samverkan — Marknaden för butadiengummi och emulsionspolymeriserat styren butadiengummi — Fastställande av målpriser, uppdelning av kundbasen genom avtal om icke-aggression och utbytande av känsliga affärsuppgifter — Ansvar för överträdelsen — Kommissionens utrymme för skönsmässig bedömning — Multiplikationsfaktor i avskräckande syfte — Likabehandling) 7	7
2013/C 260/12	Mål C-501/11 P: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 18 juli 2013 — Schindler Holding Ltd, Schindler Management AG, Schindler SA, Schindler Sàrl, Schindler Liften BV och Schindler Deutschland Holding GmbH mot Europeiska kommissionen och Europeiska unionens råd (Överklagande — Konkurrensbegränsande samverkan — Marknaden för installation och underhåll av hissar och rulltrappor — Moderbolags ansvar för dess dotterbolags överträdelse av konkurrensrätten — Holdingbolag — Företagsinternt program för att säkerställa efterlevnaden av konkurrensreglerna ("Compliance-Programme") — Grundläggande rättigheter — Tillämpning av rättsstatliga principer när böterna bestäms — Maktindelning, legalitetsprincipen, principen om förbud mot retroaktiv tillämpning, principen om skydd för berättigade förväntningar och principen om ansvar för överträdelser — Förordning (EG) nr 1/2003 — Artikel 23.2 — Giltighet — Fråga huruvida kommissionens riktlinjer från år 1998 är lagenliga) 7	7
2013/C 260/13	Mål C-515/11: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 18 juli 2013 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgericht Berlin — Tyskland) — Deutsche Umwelthilfe eV mot Bundesrepublik Deutschland (Allmänhetens tillgång till miljöinformation — Direktiv 2003/4/EG — Medlemsstaternas befogenhet att föreskriva att begreppet offentlig myndighet inte ska omfatta organ när de handlar i egenskap av lagstiftande myndighet — Gränser) 8	8
2013/C 260/14	Mål C-520/11: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 18 juli 2013 — Europeiska kommissionen mot Republiken Frankrike (Fördragsbrott — Beslut 2009/726/EG — Underlåtenhet — Import av mjölk och mjölkprodukter — Ursprung — Risk för att drabba av transmissibel spongiform encefalopati — Nationella förbud) 8	8
2013/C 260/15	Förenade målen C-523/11 och C-585/11: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 18 juli 2013 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgericht Hannover, Verwaltungsgericht Karlsruhe — Tyskland) — Laurence Prinz mot Region Hannover (C-523/11) och Philipp Seeberger mot Studentenwerk Heidelberg (mål C-585/11) (Unionsmedborgarskap — Artiklarna 20 FEUF och 21 FEUF — Rätten att fritt röra sig och uppehålla sig — Studiestöd som beviljas medborgare i en medlemsstat för studier i en annan medlemsstat — Krav på bosättning i ursprungsmedlemsstaten under minst tre år innan studierna påbörjas) 9	9
2013/C 260/16	Mål C-621/11 P: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 18 juli 2013 — New Yorker SHK Jeans GmbH & Co. KG, tidigare New Yorker SHK Jeans GmbH mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller), Vallis K.-Vallis A. & Co. OE (Överklagande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket FISHBONE — Invändningsförfarande — Det äldre nationella figurmärket FISHBONE BEACHWEAR — Verkligt bruk av varumärket — Beaktande av kompletterande bevisning som inte lagts fram inom den fastställda fristen — Förordning (EG) nr 207/2009 — Artiklarna 42.2, 42.3 och 76.2 — Förordning (EG) nr 2868/95 — Regel 22.2) 9	9
2013/C 260/17	Mål C-6/12: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 18 juli 2013 (begäran om förhandsavgörande från Högsta förvaltningsdomstolen — Finland) — P Oy (Statligt stöd — Artiklarna 107 FEUF och 108 FEUF — Kriterium avseende "selektivitet" — Förordning (EG) nr 659/1999 — Artikel 1 b i — Befintligt stöd — Nationell lagstiftning om inkomstskatt för juridiska personer — Avdrag för redovisade förluster — Avdragsrätt föreligger ej vid ägarväxling — Undantagstillstånd — Skattemyndighetens utrymme för skönsmässiga bedömningar) 10	10

2013/C 260/18	Mål C-26/12: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 18 juli 2013 (begäran om förhandsavgörande från Gerechtshof te Leeuwarden — Nederländerna) — fiscale eenheid PPG Holdings BV es te Hoogezand mot Inspecteur van de Belastingdienst/Noord/kantoor Groningen (Mervärdesskatt — Sjätte direktivet 77/388/EEG — Artiklarna 17 och 13 B d punkt 6 — Undantag från skatteplikt — Avdrag för ingående mervärdesskatt — Pensionsfonder — Begreppet särskild investeringsfond) 10
2013/C 260/19	Mål C-78/12: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 18 juli 2013 (begäran om förhandsavgörande från Administrativen sad Sofia-grad — Bulgarien) — "Evita-K" EOOD mot Direktor na Direktsia "Obzhalvane i upravlennie na izpalnenieto" Sofia pri Tsentralno upravlennie na Natsionalnata agentsia za prihodite (Direktiv 2006/112/EG — Gemensamt system för mervärdesskatt — Leverans av varor — Begrepp — Avdragsrätt — Avslag — Faktiskt genomförande av en skattepliktig transaktion — Förordning (EG) nr 1760/2000 — System för identifiering och registrering av nötkreatur — Öronmärkning) 11
2013/C 260/20	Mål C-99/12: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 18 juli 2013 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal de première instance de Bruxelles — Belgien) — Eurofit SA mot Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB) (Begäran om förhandsavgörande — Jordbruk — Gemensam organisation av marknaden — Förordning (EEG) nr 3665/87 — Exportbidrag — Omdirigering av varor avsedda för export — Exportörens ersättningsskyldighet — De behöriga myndigheterna har inte lämnat upplysningar om avtalspartens pålitlighet, trots att denne var misstänkt för bedrägeri — Force majeure — Föreligger inte) 12
2013/C 260/21	Mål C-124/12: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 18 juli 2013 (begäran om förhandsavgörande från Administrativen sad Plovdiv — Bulgarien) — AES-3C Maritza East 1 EOOD mot Direktor na Direktsia "Obzhalvane i upravlennie na izpalnenieto" pri Tsentralno upravlennie na Natsionalnata agentsia za prihodite (Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Artiklarna 168 a och 176 — Avdragsrätt — Utgifter för förvärv av varor och tjänster avsedda för personal — Personal vilken tillhandahålls den beskattningsbara person som gör avdragsrätten gällande, men är anställd hos en annan beskattningsbar person) 12
2013/C 260/22	Mål C-136/12: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 18 juli 2013 (begäran om förhandsavgörande från Consiglio di Stato — Italien) — Consiglio Nazionale dei Geologi mot Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato et Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato mot Consiglio Nazionale dei Geologi (Artikel 267 tredje stycket FEUF — Omfattningen av skyldigheten för domstolar som dömer i sista instans att begära förhandsavgörande — Artikel 101 FEUF — Etisk kod för en yrkesorganisation som förbjuder tillämpning av arvodestaxor som inte motsvarar yrkets värdighet) 13
2013/C 260/23	Mål C-147/12: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 18 juli 2013 (begäran om förhandsavgörande från Hovrätten för Nedre Norrland — Sverige) — ÖFAB, Östergötlands Fastigheter AB mot Frank Koot, Evergreen Investments AB (Civilrättsligt samarbete — Förordning (EG) nr 44/2001 — Behörig domstol — Särskilda behörighetsregler om talan avser "avtal" eller "skadestånd utanför avtalsförhållanden") 14
2013/C 260/24	Mål C-211/12: Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 18 juli 2013 (begäran om förhandsavgörande från Corte di Appello di Roma — Italien) — Martini SpA mot Ministero delle Attività Produttive (Jordbruk — Importlicenser — Förordning (EG) nr 1291/2000 — Artikel 35.4 c — Säkerheter som ställs vid ansökan om licenser — Importlicens — Dröjsmål med att visa upp bevis på att licensen har använts — Sanktion — Beräkning av förverkat belopp — Förordning (EG) nr 958/2003 — Tullkvoter) 14

2013/C 260/25	Förenade målen C-228/12 — C-232/12 och C-254/12 — C-258/12: Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 18 juli 2013 — Vodafone Omnitel NV (målen C-228/12, C-231/12 och C-258/12), Fastweb SpA (målen C-229/12 och C-232/12), Wind Telecomunicazioni SpA (målen C-230/12 och C-254/12), Telecom Italia SpA (målen C-255/12 och C 256/12) och Sky Italia srl (mål C-257/12) mod Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Presidenza del Consiglio dei Ministri (målen C-228/12 — C-232/12, C-255/12 och C-256/12), Commissione di Garanzia dell'Attuazione della Legge sullo Sciopero nei Servizi Pubblici Essenziali (målen C-229/12, C-232/12 och C-257/12) och Ministero dell'Economia e delle Finanze (mål C-230/12) (begäran om förhandsavgörande från Tribunale Amministrativo regionale per il Lazio — Italien) (Elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster — Direktiv 2002/20/EG — Artikel 12 — Administrativa avgifter som åläggs företagen inom den berörda sektorn — Nationell lagstiftning som innebär att operatörer inom elektronisk kommunikation måste betala en avgift som ska finansiera kostnaderna för de nationella regleringsmyndigheternas verksamhet)	15
2013/C 260/26	Mål C-234/12: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 18 juli 2013 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio — Italien) — Sky Italia Srl mot Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni (Tv-sändning — Direktiv 2010/13/EU — Artiklarna 4. 1 och 23.1 — Reklamslag — Nationell lagstiftning enligt vilken den högsta tillåtna andelen tv-reklam är lägre för programföretag som sänder betal-tv än för programföretag som sänder fri-tv — Likabehandling — Frihet att tillhandahålla tjänster)	16
2013/C 260/27	Mål C-252/12: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 18 juli 2013 (begäran om förhandsavgörande från Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Förenade kungariket) — Specsavers International Healthcare Ltd, Specsavers BV, Specsavers Optical Group Ltd, Specsavers Optical Superstores Ltd mot Asda Stores Ltd (Varumärken — Förordning (EG) nr 207/2009 — Artiklarna 9.1 b och c, 15.1 och 51.1 a — Grunder för upphävande — Begreppet verkligt bruk — Varumärke som används i kombination med ett annat märke eller som del av ett sammansatt märke — Färg eller kombination av färger i vilken varumärket används — Renommé)	16
2013/C 260/28	Mål C-265/12: Domstolens dom (första avdelningen) av den 18 juli 2013 (begäran om förhandsavgörande från Hof van Beroep te Brussel — Belgien) — Citroën Belux NV mot Federatie voor Verzekerings — en Financiële Tussenpersonen (FvF) (Artikel 56 FEUF — Frihet att tillhandahålla tjänster — Direktiv 2005/29/EG — Otillbörliga affärsmetoder — Konsumentskydd — Kombinationserbjudanden som innehåller minst en finansiell tjänst — Förbud — Undantag)	17
2013/C 260/29	Mål C-299/12: Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 18 juli 2013 (begäran om förhandsavgörande från Nejvyšší správní soud — Republiken Tjeckien) — Green Swan Pharmaceuticals CR, a.s. mot Státní zemědělská a potravinářská inspekce, ústřední inspektorát (Konsumentskydd — Förordning (EG) nr 1924/2006 — Näringspåståenden och hälsopåståenden om livsmedel — Artikel 2.2 led 6 — Begreppet påstående om minskad sjukdomsrisk — Artikel 28.2 — Produkter med varumärken eller märkesnamn — Övergångsåtgärder)	17
2013/C 260/30	Mål C-315/12: Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 18 juli 2013 (begäran om förhandsavgörande från Højesteret — Danmark) — Metro Cash & Carry Danmark ApS mot Skatteministeriet (Punktskatt — Direktiv 92/12/EEG — Artiklarna 79 — Direktiv 2008/118/EG — Artiklarna 3234 — Flyttning inom gemenskapen av punktskattepliktiga varor — Förordning (EEG) nr 3649/92 — Artiklarna 1 och 4 — Förenklade ledsagardokument — Exemplar 1 — "Cash & carry"-verksamhet — Varor som släpps för konsumtion i en medlemsstat och som innehas för kommersiella ändamål i en annan medlemsstat eller varor som förvärvats av enskilda personer för deras eget bruk och transporterats av dem själva — Spritdrycker — Leverantören är inte skyldig att genomföra kontroller) ...	18

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2013/C 260/31	Mål C-412/12: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 18 juli 2013 — Europeiska kommissionen mot Republiken Cypern (Fördragsbrott — Direktiv 1999/31/EG — Deponering av avfall — Drift av deponier utan att omställningsplan funnits — Skyldighet att avsluta deponierna) 19	19
2013/C 260/32	Yttrande 2/13: Begäran om yttrande framställd av Europeiska kommissionen i enlighet med artikel 218.11 EUF 19	19
2013/C 260/33	Mål C-250/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Finanzgericht Baden-Württemberg (Tyskland) den 7 maj 2013 — Birgit Wagener mot Bundesagentur für Arbeit — Familienkasse Villingen-Schwenningen 19	19
2013/C 260/34	Mål C-259/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 13 maj 2013 — Elena Recinto-Pfingsten mot Swiss International Air Lines AG 20	20
2013/C 260/35	Mål C-282/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgerichtshof (Tyskland) den 24 maj 2013 — T-Mobile Austria GmbH mot Telekom-Control-Kommission 21	21
2013/C 260/36	Mål C-297/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Finanzgericht München (Tyskland) den 29 maj 2013 — Data I/O GmbH mot Hauptzollamt München 21	21
2013/C 260/37	Mål C-310/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 6 juni 2013 — Novo Nordisk Pharma GmbH mot Corinna Silber 21	21
2013/C 260/38	Mål C-319/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Thüringer Oberlandesgericht (Tyskland) den 11 juni 2013 — Udo Rätzke mot S+K Handels GmbH 22	22
2013/C 260/39	Mål C-324/13 P: Överklagande ingett den 14 juni 2013 av Consultadoria e Serviços, Lda av den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 10 april 2013 i mål T-360/11, Fercal — Consultadoria e Serviços mot harmoniseringsbyrån — Parfums Rochas (Patrizia Rocha) 22	22
2013/C 260/40	Mål C-331/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunalul Sibiu (Rumänien) den 18 juni 2013 — Ilie Nicolae Nicula mot Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Sibiu, Administrația Fondului pentru Mediu 23	23
2013/C 260/41	Mål C-334/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesfinanzhof (Tyskland) den 19 juni 2013 — Nordex Food A/S mot Hauptzollamt Hamburg-Jonas 23	23
2013/C 260/42	Mål C-335/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Scottish Land Court (Förenade kungariket) den 18 juni 2013 — Robin John Feakins mot The Scottish Ministers 24	24
2013/C 260/43	Mål C-336/13 P: Överklagande ingett den 19 juni 2013 av Europeiska kommissionen av den dom som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 10 april 2013 i mål T-671/11, IPK International — World Tourism Marketing Consultants GmbH mot Europeiska kommissionen 25	25
2013/C 260/44	Mål C-341/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) den 24 juni 2013 — Cruz & Companhia Lda mot Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP (IFAP) 25	25

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2013/C 260/45	Mål C-343/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal do Trabalho de Leiria (Portugal) den 24 juni 2013 — Modelo Continente Hipermercados, S.A. mot Autoridade para as Condições do Trabalho — Centro Local do Lis (ACT)	26
2013/C 260/46	Mål C-344/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Commissione tributaria provinciale di Roma (Italien) den 24 juni 2013 — Cristiano Blanco mot Agenzia delle Entrate	26
2013/C 260/47	Mål C-345/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Supreme Court (Irland) den 24 juni 2013 — Karen Millen Fashions Ltd mot Dunnes Stores och Dunnes Stores (Limerick) Ltd	26
2013/C 260/48	Mål C-351/13: Talan väckt den 25 juni 2013 — Europeiska kommissionen mot Republiken Grekland	27
2013/C 260/49	Mål C-355/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Commissione Tributaria Regionale dell'Umbria (Italien) den 27 juni 2013 — Umbra Packaging srl mot Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale di Perugia	27
2013/C 260/50	Mål C-360/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Supreme Court of the United Kingdom (Förenade kungariket) den 27 juni 2013 — Public Relations Consultants Association Ltd mot The Newspaper Licensing Agency Ltd m.fl.	28
2013/C 260/51	Mål C-361/13: Talan väckt den 26 juni 2013 — Europeiska kommissionen mot Republiken Slovakien	28
2013/C 260/52	Mål C-362/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Corte suprema di cassazione (Italien) den 28 juni 2013 — Maurizio Fiamingo mot Rete Ferroviaria Italiana SpA	29
2013/C 260/53	Mål C-363/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Corte suprema di cassazione (Italien) den 28 juni 2013 — Leonardo Zappalà mot Rete Ferroviaria Italiana SpA	29
2013/C 260/54	Mål C-364/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av High court of Justice (Chancery Division) (Förenade kungariket) den 28 juni 2013 — International Stem Cell Corporation mot Comptroller General of Patents	30
2013/C 260/55	Mål C-366/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Corte suprema di cassazione (Italien) den 1 juli 2013 — Profit Investment SIM SpA, in liquidazione mot Stefano Ossi och Commerzbank AG	30
2013/C 260/56	Mål C-367/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Commissione tributaria provinciale di Roma (Italien) den 1 juli 2013 — Pier Paolo Fabretti mot Agenzia delle Entrate	30
2013/C 260/57	Mål C-369/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank Oost-Brabant 's-Hertogenbosch (Nederländerna) den 1 juli 2013 — brottmål mot N.F. Gielen m.fl.	31
2013/C 260/58	Mål C-378/13: Talan väckt den 2 juli 2013 — Europeiska kommissionen mot Republiken Grekland	31

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2013/C 260/59	Mål C-379/13 P: Överklagande ingett den 3 juli 2013 av Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 19 april 2013 i mål T-51/11, Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) mot kommissionen	32
2013/C 260/60	Mål C-380/13 P: Överklagande ingett den 3 juli 2013 av Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 19 april 2013 i mål T-52/11, Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) mot kommissionen	33
2013/C 260/61	Mål C-381/13 P: Överklagande ingett den 3 juli 2013 av Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 19 april 2013 i mål T-53/11, Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) mot kommissionen	33
2013/C 260/62	Mål C-383/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Raad van State (Nederländerna) den 5 juli 2013 — M.G. och N.R. mot Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie	34
2013/C 260/63	Mål C-386/13: Talan väckt den 5 juli 2013 — Europeiska kommissionen mot Republiken Cypern	34
2013/C 260/64	Mål C-391/13 P: Överklagande ingett den 8 juli 2013 av Republiken Grekland av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 17 maj 2013 i mål T-294/11, Republiken Grekland mot Europeiska kommissionen	35
2013/C 260/65	Mål C-392/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de lo Social de Barcelona (Spanien) den 9 juli 2013 — Andrés Rabal Cañas mot Nexea Gestión Documental S.A. och Fondo de Garantía Salarial	36
2013/C 260/66	Mål C-394/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Nejvyšší správní soud (Republiken Tjeckien) den 11 juli 2013 — Ministerstvo práce a sociálních věcí mot Mgr. K.B.	36
2013/C 260/67	Mål C-396/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Satakunta tingsrätt (Finland) den 12 juli 2013 — Sähköalojen ammattiliitto ry mot Elektrobudowa Spolka Akcyjna	37
2013/C 260/68	Mål C-405/13: Talan väckt den 17 juli 2013 — Europeiska kommissionen mot Rumänien	38
2013/C 260/69	Mål C-406/13: Talan väckt den 17 juli 2013 — Europeiska kommissionen mot Rumänien	39
2013/C 260/70	Mål C-411/13 P: Överklagande ingett den 19 juli 2013 av Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) av den dom som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 14 maj 2013 i mål T-249/11, Sanco mot harmoniseringsbyrån — Marsalman (återgivning av en kyckling)	39
2013/C 260/71	Mål C-429/13 P: Överklagande ingett den 26 juli 2013 av Konungariket Spanien av den dom som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 29 maj 2013 i mål T-384/10, Konungariket Spanien mot Europeiska kommissionen	40

Tribunalen

2013/C 260/72	Mål T-589/10: Tribunalens beslut av den 4 juli 2013 — Just Music Fernsehbetriebs mot harmoniseringsbyrån — France Télécom (Jukebox) (Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Upphävande av det äldre gemenskapsvarumärket — Anledning saknas att döma i saken) 41	41
2013/C 260/73	Mål T-414/11: Tribunalens beslut av den 8 juli 2013 — Nutrichem Diät + Pharma mot harmoniseringsbyrån — Gervais Danone (Active) (Gemenskapsvarumärke — Invändning — Återkallelse av invändningen — Anledning saknas att döma i saken) 41	41
2013/C 260/74	Mål T-309/12 R: Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 5 juli 2013 — Zweckverband Tierkörperbeseitigung mot Europeiska kommissionen (Interimistiskt förfarande — Utbetalning av bidrag till en offentligrättslig förening — Statligt stöd — Skyldighet att återkräva stöd — Ansökan om uppskov med verkställigheten — Situation som ställer krav på skyndsamhet) 42	42
2013/C 260/75	Mål T-336/13 R: Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 17 juli 2013 — Borghezio mot parlamentet ("Interimistiskt förfarande — Europaparlamentet — Uteslutande av en ledamot från dennes politiska grupp — Ansökan om uppskov med verkställigheten — Uppenbart att talan i huvudsaken ska avvisas — Avvisning av ansökan — Situation som ställer krav på skyndsamhet föreligger inte") 42	42
2013/C 260/76	Mål T-341/13: Talan väckt den 27 juni 2013 — Groupe Léa Nature mot harmoniseringsbyrån — Debonaire Trading (SO'BiO étic) 42	42
2013/C 260/77	Mål T-344/13: Talan väckt den 28 juni 2013 — Out of the blue mot harmoniseringsbyrån — Dubois et al. (FUNNY BANDS) 43	43
2013/C 260/78	Mål T-354/13: Talan väckt den 4 juli 2013 — Zentralverband des Deutschen Bäckerhandwerks mot kommissionen 43	43
2013/C 260/79	Mål T-355/13: Talan väckt den 4 juli 2013 — easyJet Airline mot kommissionen 44	44
2013/C 260/80	Mål T-357/13: Talan väckt den 5 juli 2013 — European Space Imaging mot kommissionen 44	44
2013/C 260/81	Mål T-360/13: Talan väckt den 8 juli 2013 — VECCO m.fl. mot kommissionen 45	45
2013/C 260/82	Mål T-361/13: Talan väckt den 9 juli 2013 — Menelaus mot harmoniseringsbyrån — Garcia Mahiques (VIGOR) 46	46
2013/C 260/83	Mål T-364/13: Talan väckt den 12 juli 2013 — Mocek och Wenta mot harmoniseringsbyrån — Lacoste (KAJMAN) 46	46
2013/C 260/84	Mål T-367/13: Talan väckt den 15 juli 2013 — Republiken Polen mot Europeiska kommissionen 47	47
2013/C 260/85	Mål T-368/13: Talan väckt den 16 juli 2013 — Boehringer Ingelheim International mot harmoniseringsbyrån — Lehning entreprise (ANGIPAX) 48	48

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2013/C 260/86	Mål T-376/13: Talan väckt den 18 juli 2013 — Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein mot ECB	48
2013/C 260/87	Mål T-377/13: Talan väckt den 17 juli 2013 — ultra air mot harmoniseringsbyrån — Donaldson Filtration Deutschland (ultra.air ultrafilter)	49
2013/C 260/88	Mål T-378/13: Talan väckt den 23 juli 2013 — Apple and Pear Australia och Star Fruits Diffusion mot harmoniseringsbyrån — Carolus C. (English pink)	49
2013/C 260/89	Mål T-379/13: Talan väckt den 22 juli 2013 — Innovation First mot harmoniseringsbyrån (NANO)	50
2013/C 260/90	Mål T-384/13: Talan väckt den 26 juli 2013 — Intermark Srl mot harmoniseringsbyrån — Coca-Cola (RIENERGY Cola)	50
2013/C 260/91	Mål T-352/08: Tribunalens beslut av den 12 juli 2013 — Pannan Hóerórnú mot Kommissionen ...	51
2013/C 260/92	Förenade målen T-148/10 och T-149/10: Tribunalens beslut av den 5 juli 2013 — SK Hynix mot Kommissionen	51

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

(2013/C 260/01)

Europeiska unionens domstol senaste offentliggörande i *Europeiska unionens officiella tidning*

EUT C 252, 31.8.2013

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 245, 24.8.2013

EUT C 233, 10.8.2013

EUT C 226, 3.8.2013

EUT C 215, 27.7.2013

EUT C 207, 20.7.2013

EUT C 189, 29.6.2013

Dessa texter är tillgängliga på:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 18 juli 2013 — Europeiska kommissionen (C-584/10 P), Europeiska unionens råd (C-593/10 P), Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (C-595/10 P) mot Yassin Abdullah Kadi, Republiken Frankrike

(Förenade målen C-584/10 P, C-593/10 P och C-595/10 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik (GUSP) — Restriktiva åtgärder mot vissa med Usama bin Ladin, nätverket al-Qaida och talibanerna associerade personer och enheter — Förordning (EG) nr 881/2002 — Frysning av penningmedel och ekonomiska tillgångar tillhörande en person som finns upptagen i en förteckning som upprättats av ett FN-organ — Upptagande av denna person i förteckningen i bilaga I till förordning (EG) nr 881/2002 — Talan om ogiltigförklaring — Grundläggande rättigheter — Rätten till försvar — Principen om ett effektivt domstolsskydd — Proportionalitetsprincipen — Rätten till respekt för egendom — Motiveringsskyldighet)

(2013/C 260/02)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Europeiska kommissionen (C-584/10 P) (ombud: inledningsvis P. Hetsch, S. Boelaert, E. Paasivirta och M. Konstantinidis, därefter L. Gussetti, S. Boelaert, E. Paasivirta och M. Konstantinidis), Europeiska unionens råd (C-593/10 P) (ombud: M. Bishop, E. Finnegan och R. Szostak), Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (C-595/10 P) (ombud: inledningsvis E. Jenkinson, därefter S. Behzadi-Spencer, biträdda av J. Wallace, QC, av D. Beard, QC, och av M. Wood, barrister)

Övriga parter i målet: Yassin Abdullah Kadi (ombud: D. Vaughan, QC, V. Lowe, QC, J. Crawford, SC, M. Lester och P. Eeckhout, barristers, G. Martin, solicitor, och C. Murphy), Republiken Frankrike (ombud: E. Belliard, G. de Bergues, D. Colas, A. Adam och E. Ranaivoson)

Parter som har intervenerat (C-584/10 P och C-595/10 P) till stöd för Europeiska kommissionen och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland: Republiken Bulgarien (ombud: B. Zaimov, T. Ivanov och E. Petranova), Republiken Italien (ombud: G. Palmieri, biträdd av M. Fiorilli, avvocato dello Stato), Storhertigdömet Luxemburg (ombud: C. Schiltz), Ungern (ombud: M. Fehér, K. Szíjjártó och K. Molnár), Konungariket Nederländerna (ombud: C. Wissels och M. Bulterman), Republiken Slovakien (ombud: B. Ricziová), Republiken Finland (ombud: H. Leppo)

Parter som har intervenerat (C-593/10 P) till stöd för Europeiska unionens råd: Republiken Bulgarien (ombud: B. Zaimov, T. Ivanov och E. Petranova), Republiken Tjeckien (ombud: K. Najmanová, E. Ruffer, M. Smolek och D. Hadroušek), Konungariket Danmark (ombud: L. Volck Madsen), Irland (ombud: inledningsvis D. O'Hagan, därefter E. Creedon, biträdda av N. Travers, BL, och av P. Benson, solicitor), Konungariket Spanien (ombud: M. Muñoz Pérez och N. Díaz Abad), Republiken Italien (ombud: G. Palmieri, biträdd av M. Fiorilli, avvocato dello Stato), Storhertigdömet Luxemburg (ombud: C. Schiltz), Ungern (ombud: M. Fehér, K. Szíjjártó och K. Molnár), Konungariket Nederländerna (ombud: C. Wissels och M. Bulterman), Republiken Österrike (ombud: C. Pesendorfer), Republiken Slovakien (ombud: B. Ricziová), Republiken Finland (ombud: H. Leppo)

Saken

Överklagande av tribunalens dom (sjunde avdelningen) av den 30 september 2010 i mål T-85/09, Kadi mot kommissionen, genom vilken tribunalen biföll en talan avseende delvis ogiltigförklaring av kommissionens förordning (EG) nr 1190/2008 av den 28 november 2008, om ändring för hundraförsta gången av rådets förordning (EG) nr 881/2002 om införande av vissa särskilda restriktiva åtgärder mot vissa med Usama bin Ladin, nätverket al-Qaida och talibanerna associerade personer och enheter (EUT L 322, s. 25), i den del sökandens namn finns i den förteckning över personer, grupper och enheter avseende vilka dessa bestämmelser är tillämpliga

Domslut

1. Överklagandena ogillas.
2. Europeiska kommissionen, Europeiska unionens råd och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland ska ersätta rättegångskostnaderna.

3. Republiken Bulgarien, Republiken Tjeckien, Konungariket Danmark, Irland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Republiken Italien, Storbritannien och Nordirland, Ungern, Konungariket Nederländerna, Republiken Österrike, Republiken Slovakien och Republiken Finland ska bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 72, 5.3.2011.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 18 juli 2013 — Union des associations européennes de football (UEFA) mot Europeiska kommissionen, Konungariket Belgien, Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland

(Mål C-201/11 P) (¹)

(Överklagande — TV-sändningar — Direktiv 89/552/EEG — Artikel 3a — Åtgärder som vidtagits av Förenade konungariket avseende evenemang av särskild vikt för samhället i den medlemsstaten — Europamästerskapen i fotboll — Beslut i vilket åtgärderna förklaras vara förenliga med unionsrätten — Motivering — Artiklarna 49 EG och 86 EG — Äganderätt)

(2013/C 260/03)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Union des associations européennes de football (UEFA) (ombud: D. Anderson, QC, och D. Piccinin, barrister, befullmäktigade av B. Keane och T. McQuail, solicitors)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen (ombud: E. Montaguti, N. Yerrell och A. Dawes, biträdda av M. Gray, barrister), Konungariket Belgien, Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (ombud: L. Seeboruth och J. Beeko, biträdda av T. de la Mare, barrister)

Saken

Överklagande av tribunalens dom (sjunde avdelningen) av den 17 februari 2011 i mål T-55/08, UEFA mot kommissionen, i vilken tribunalen ogillade talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2007/730/EG av den 16 oktober 2007 om förenlighet med gemenskapsrätten när det gäller åtgärder som vidtagits av Förenade konungariket i enlighet med artikel 3a.1 i rådets direktiv 89/552/EEG om samordning av vissa bestämmelser som fastställts i medlemsstaternas lagar och andra författningar om utförandet av sändningsverksamhet för television (EUT L 295, s. 12)

Domslut

1. Överklagandet ogillas.

2. Union des associations européennes de football (UEFA) ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 204, 9.7.2011.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 18 juli 2013 — Fédération internationale de football association (FIFA) mot Europeiska kommissionen, Konungariket Belgien, Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland

(Mål C-204/11 P) (¹)

(Överklagande — TV-sändningar — Direktiv 89/552/EEG — Artikel 3a — Åtgärder som vidtagits av Konungariket Belgien avseende evenemang av särskild vikt för samhället i den medlemsstaten — Världsmästerskapen i fotboll — Beslut i vilket åtgärderna förklaras vara förenliga med unionsrätten — Motivering — Artiklarna 43 EG och 49 EG — Äganderätt)

(2013/C 260/04)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Fédération internationale de football association (FIFA) (ombud: advokaterna A. Barav och D. Reymond)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen (ombud: E. Montaguti och N. Yerrell, biträdda av M. Gray, barrister), Konungariket Belgien (ombud: C. Pochet och M. J.-C. Halleux, biträdda av A. Joachimowicz och J. Stuyck, advokaten), Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (ombud: S. Ossowski och J. Beeko, biträdda av T. de la Mare, QC)

Saken

Överklagande av den dom som meddelades av tribunalen (sjunde avdelningen) den 17 februari 2011 i mål T-385/07, FIFA mot kommissionen, genom vilken tribunalen ogillade FIFA:s talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2007/479/EG av den 25 juni 2007 om förenlighet med gemenskapsrätten när det gäller åtgärder som vidtagits av Belgien i enlighet med artikel 3a.1 i rådets direktiv 89/552/EEG om samordning av vissa bestämmelser som fastställts i medlemsstaternas lagar och andra författningar om utförandet av sändningsverksamhet för television (EUT L 180, s. 24)

Domslut

1. Överklagandet ogillas.

2. Fédération internationale de football association (FIFA) ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 232, 6.8.2011.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 18 juli 2013 — Fédération internationale de football association (FIFA) mot Europeiska kommissionen, Konungariket Belgien, Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland

(Mål C-205/11 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — TV-sändningar — Direktiv 89/552/EEG — Artikel 3a — Åtgärder som vidtagits av Förenade kungariket avseende evenemang av särskild vikt för samhället i den medlemsstaten — Världsmästerskapen i fotboll — Beslut i vilket åtgärderna förklaras vara förenliga med unionsrätten — Motivering — Artiklarna 43 EG, 49 EG och 86 EG — Äganderätt)

(2013/C 260/05)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Fédération internationale de football association (FIFA) (ombud: A. Barav och D. Reymond, avocats)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen (ombud: E. Montaguti och N. Yerrell, biträdda av M. Gray, barrister), Konungariket Belgien (ombud: C. Pochet och M. J.-C. Halleux, biträdda av A. Joachimowicz och J. Stuyck, advocaten), Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (ombud: S. Ossowski och J. Beeko, biträdda av T. de la Mare, QC)

Saken

Överklagande av den dom som meddelades av tribunalen (sjunde avdelningen) den 17 februari 2011 i mål T-68/08, FIFA mot kommissionen, genom vilken tribunalen ogillade FIFAs talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2007/730/EG av den 16 oktober 2007 om förenlighet med gemenskapsrätten när det gäller åtgärder som vidtagits av Förenade kungariket i enlighet med artikel 3a.1 i rådets direktiv 89/552/EEG av den 3 oktober 1989 om samordning av vissa bestämmelser som fastställts i medlemsstaternas lagar och andra författningar om utförandet av sändningsverksamhet för television (EUT L 295, s. 12)

Domslut

1. Överklagandet ogillas.
2. Fédération internationale de football association (FIFA) ska ersätta rättegångskostnaderna

⁽¹⁾ EUT C 232, 6.8.2011.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 18 juli 2013 (begäran om förhandsavgörande från Cour de cassation — Belgien) — État belge mot Medicom SPRL (C-210/11) och Maison Patrice Alard SPRL (C-211/11)

(Förenade målen C-210/11 och C-211/11) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Sjätte mervärdesskattedirektivet — Artiklarna 6.2 första stycket a och 13 B b — Avdragsrätt — Investeringsstillgångar som tillhör juridiska personer vilka delvis har ställts till förfogande för företagsledningen för privat bruk — Hyra i pengar betalas inte utan boendet betraktas som en naturaförmån som beskattas inom ramen för inkomstbeskattning)

(2013/C 260/06)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour de cassation

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: État belge

Motparter: Medicom SPRL (C-210/11) och Maison Patrice Alard SPRL (C-211/11)

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Cour de cassation (Belgien) — Tolkning av artiklarna 6.2 första stycket a och 13 B b i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28) — Undantag från mervärdesskatteplikt — Begreppet tjänster som har samband med fast egendom — Användning för företagsledares och dennes familjs privata bruk av en del av en fastighet som ingår i rörelsens tillgångar, varvid hyra inte ska erläggas i pengar utan användningen utgör en naturaförmån — Fråga huruvida avdragsrätt inte föreligger

Domslut

1. Artiklarna 6.2 första stycket a och 13 B b i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund, i dess lydelse enligt rådets direktiv 95/7/EG av den 10 april 1995, ska tolkas så, att de utgör hinder mot att en del av en byggnad som tillhör en juridisk person ställs till förfogande för företagsledarens privata bruk utan att det tas någon hyra i pengar som motprestation för användandet av byggnaden, gäller som uthyrning av en

byggnad som är undantagen från mervärdesskatt i den mening som avses i detta direktiv. Den omständigheten att den nationella lagstiftningen betraktar detta ställande till förfogande som en naturaförmån som företagsledaren åtnjuter till följd av sin ställning eller sitt anställningsavtal saknar betydelse i sammanhanget.

- Artiklarna 6.2 första stycket a och 13 B b i sjätte direktivet 77/388/EEG, i dess lydelse enligt direktiv 95/7/EG ska tolkas så, att i situationer sådana som de i de nationella målen saknar den omständigheten huruvida en byggnad som i sin helhet tillhör rörelsen helt eller delvis har ställs till förfogande för företagsledare, andra befattningshavare eller bolagsmän har ett direkt samband med rörelsens verksamhet eller inte relevans för att kunna fastställa om detta ställande till förfogande omfattas av det undantag från skatteplikt som föreskrivs i den andra av dessa bestämmelser.

(¹) EUT C 211, 16.7.2011.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 18 juli 2013 — Europeiska kommissionen mot Konungariket Danmark

(Mål C-261/11) (¹)

(Fördragsbrott — Etableringsfrihet — Artikel 49 FEUF — Artikel 31 i EES-avtalet — Inskränkningar — Skattelagstiftning — Överföring av tillgångar till en annan medlemsstat — Omedelbar beskattning av realiserade kapitalvinster)

(2013/C 260/07)

Rättegångsspråk: danska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: R. Lyal och N. Fenger)

Svarande: Konungariket Danmark (ombud: C. Vang och V. Pasternak Jørgensen)

Parter som har intervenerat till stöd för svaranden: Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: K. Petersen och T. Henze), Konungariket Spanien (ombud: A. Rubio González), Konungariket Nederländerna (ombud: C. Schillemans, C. Wissels och J. Langer), Republiken Portugal (ombud: L. Inez Fernandes), Republiken Finland (ombud: M. Pere), Konungariket Sverige (ombud: A. Falk och U. Persson)

Saken

Fördragsbrott — Åsidosättande av artikel 49 FEUF och artikel 31 i EES-avtalet — Skattebestämmelser som innebär att det sker omedelbar beskattning för bolag som överför sina tillgångar till en annan medlemsstat, medan överföringar av tillgångar inom landets gränser inte leder till en sådan beskattning.

Domslut

- Konungariket Danmark har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 49 FEUF och 31 i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet av den 2 maj 1992 genom att anta och bibehålla artikel 8.4 i lagen om beskattning av aktiebolag m.fl. (lovbekendtgørelse nr. 1376 om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v.), av den 7 december 2010, om omedelbar beskattning av inkomst för aktiebolag och således, en skatterättslig bestämmelse som föreskriver omedelbar beskattning av realiserade kapitalvinster vid överföring av tillgångar från ett bolag med hemvist i Danmark till en annan medlemsstat inom Europeiska unionen eller ett tredjeland som är part i EES-avtalet.
- Konungariket Danmark ska ersätta rättegångskostnaderna.
- Förbundsrepubliken Tyskland, Konungariket Spanien, Konungariket Nederländerna, Republiken Portugal, Republiken Finland och Konungariket Sverige ska bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 238, 13.8.2011.

Domstolens dom (femte avdelningen avdelningen) av den 18 juli 2013 — Europeiska kommissionen mot Republiken Polen

(Mål C-313/11) (¹)

(Fördragsbrott — Förordning (EG) nr 1829/2003 — Foder — Genetiskt modifierade livsmedel och foder — Framställning, utsläppande på marknaden och användning — Nationellt förbud som ännu inte trätt i kraft)

(2013/C 260/08)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: D. Bianchi och A. Szymkowska)

Svarande: Republiken Polen (ombud: M. Szpunar)

Saken

Fördragsbrott — Åsidosättande av artiklarna 16.5, 19, 20 och 34 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 av den 22 september 2003 om genetiskt modifierade livsmedel och foder (EUT L 268, s. 1) — Nationell lagstiftning om förbud mot all framställning, saluföring och användning av genetiskt modifierat djurfoder

Domslut

1. Talan ogillas.
2. Europeiska kommissionen ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 252, 27.8.2011.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 18 juli 2013 (begäran om förhandsavgörande från Polymeles Protodikeio Athinon — Grekland) — Daiichi Sankyo Co. Ltd, Sanofi-Aventis Deutschland GmbH mot DEMO Anonymos Viomichaniki kai Emporiki Etairia Farmakon

(Mål C-414/11) (¹)

(Gemensam handelspolitik — Artikel 207 FEUF — Handelsrelaterade aspekter av immaterialrätter — Avtal om handelsrelaterade aspekter av immaterialrätter (Trips) — Artikel 27 — Patenterbart område — Artikel 70 — Skydd för gällande rättigheter)

(2013/C 260/09)

Rättegångsspråk: grekiska

Hänskjutande domstol

Polymeles Protodikeio Athinon

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Daiichi Sankyo Co. Ltd, Sanofi-Aventis Deutschland GmbH

Svarande: DEMO Anonymos Viomichaniki kai Emporiki Etairia Farmakon

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Polymeles Protodikeio Athinon — Tolkning av artiklarna 27 och 70 i avtalet om handelsrelaterade aspekter av immaterialrätter (Trips) som bilagts avtalet om upprättande av Världshandelsorganisationen (EGT 1994, L 336, s. 214) — Åtskillnad mellan de områden som regleras av gemenskapsrätten och de som omfattas av medlemsstaternas behörighet — Patent — Kemiska produkter och läkemedel

Domslut

1. Artikel 27 i avtalet om handelsrelaterade aspekter av immaterialrätter, vilket utgör bilaga 1 C till avtalet om upprättande av Världshandelsorganisationen (WTO), som ingicks den 15 april 1994 i Marrakech och godkändes genom rådets beslut 94/800/EG av den 22 december 1994 om ingående på gemen-

skapens vägnar — vad beträffar frågor som omfattas av dess befogenhet — av de avtal som är resultatet av de multilaterala förhandlingarna i Uruguayrundan (1986–1994), omfattas av den gemensamma handelspolitiken.

2. Artikel 27 i avtalet om handelsrelaterade aspekter av immaterialrätter ska tolkas så, att en uppfinning avseende en farmaceutisk produkt som utgörs av den aktiva substansen i ett läkemedel, kan patenteras under de förutsättningar som anges i artikel 27.1 i avtalet, om det inte föreligger ett undantag enligt artikel 27.2 eller 27.3 i avtalet.
3. Ett patent som har erhållits till följd av en ansökan vars patentkrav omfattade både tillverkningsprocessen för den aktiva substansen i ett läkemedel och den aktiva substansen som sådan, men som har meddelats enbart på uppfinningen avseende tillverkningsprocessen, ska inte, på grundval av artiklarna 27 och 70 i Trips-avtalet, anses omfatta även uppfinningen avseende den aktiva substansen från det att nämnda avtal trädde i kraft.

(¹) EUT C 298 av den 8.10.2011.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 18 juli 2013 (begäran om förhandsavgörande från Supreme Court of the United Kingdom — Förenade kungariket) — Mark Alemo-Herron m.fl. mot Parkwood Leisure Ltd

(Mål C-426/11) (¹)

(Övergång av företag — Direktiv 2001/23/EG — Bibehållande av arbetstagares rättigheter — Kollektivavtal som är tillämpligt mellan överlåtaren och arbetstagaren vid tidpunkten för övergången)

(2013/C 260/10)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Supreme Court of the United Kingdom

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Mark Alemo-Herron, Sandra Tipping, Christopher Anderson, Stacey Aris, Audrey Beckford, Lee Bennett, Delroy Carby, Vishnu Chetty, Deborah Cimitan, Victoria Clifton, Claudette Cummings, David Curtis, Stephen Flin, Patience Ijelekhai, Rosemarie Lee, Roxanne Lee, Vivian Ling, Michelle Nicholas, Lansdail Nugent, Anne O'Connor, Shirley Page, Alan Peel, Mathew Pennington, Laura Steward

Svarande: Parkwood Leisure Ltd

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Supreme Court of the United Kingdom — Tolkning av artikel 3 i rådets direktiv 2001/23/EG av den 12 mars 2001 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagares rättigheter vid överlåtelse av företag, verksamheter eller delar av företag eller verksamheter (EGT L 82, s. 16, rättelse i EGT L 76, 2002, s.15) mot bakgrund av domstolens dom av den 9 mars 2006 i mål C 499/04, Werhof — Omfattningen av förvärvarens skyldigheter i fråga om upprätthållande av lönevillkor som följer av ett kollektivavtal som gällde gentemot överlåtaren och den anställde vid tidpunkten för verksamhetsövergången

Domslut

Artikel 3 i rådets direktiv 2001/23/EG av den 12 mars 2001 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagares rättigheter vid överlåtelse av företag, verksamheter eller delar av företag eller verksamheter, ska tolkas så, att den utgör hinder för att en medlemsstat beträffande övergång av företag föreskriver att dynamiska klausuler som hänvisar till kollektivavtal vilka förhandlats fram och antagits efter tidpunkten för övergången kan göras gällande mot förvärvaren när denne saknar möjlighet att delta i förhandlingsprocessen avseende sådana kollektivavtal som ingåtts efter övergången.

⁽¹⁾ EUT C 311 av den 22.10.2011.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 18 juli 2013 — The Dow Chemical Company, Dow Deutschland Inc., Dow Deutschland Anlagengesellschaft mbH, Dow Europe GmbH mot Europeiska kommissionen

(Mål C-499/11 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Konkurrensbegränsande samverkan — Marknaden för butadiengummi och emulsionspolymeriserat styren butadiengummi — Fastställande av målpriser, uppdelning av kundbasen genom avtal om icke-aggression och utbytande av känsliga affärssuppgifter — Ansvar för överträdelsen — Kommissionens utrymme för skönsmässig bedömning — Multiplikationsfaktor i avskräckande syfte — Likabehandling)

(2013/C 260/11)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: The Dow Chemical Company, Dow Deutschland Inc., Dow Deutschland Anlagengesellschaft mbH, Dow Europe GmbH (ombud: D. Schroeder och T. Kuhn, Rechtsanwälte, och T. Graf, avocat)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: M. Kellerbauer och V. Bottka)

Saken

Överklagande av den dom som meddelades av tribunalen (första avdelningen) den 13 juli 2011 i mål T-42/07, Dow Chemical

m.fl. mot kommissionen, genom vilken tribunalen delvis ogillade en talan om delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2006) 5700 slutlig av den 29 november 2006 om ett förfarande för tillämpning av artikel 81 EG och artikel 53 i EES-avtalet (ärende COMP/F/38.638 — Butadiengummi och emulsionspolymeriserat styren-butadiengummi) avseende konkurrensbegränsande samverkan bestående i fastställande av riktpriiser, uppdelning av kundbasen genom avtal om icke-aggression och utbyte av affärssuppgifter och om, i andra hand, nedsättning av de böter som klagandena ålagts.

Domslut

1. Överklagandet ogillas.
2. The Dow Chemical Company, Dow Deutschland Inc., Dow Deutschland Anlagengesellschaft mbH och Dow Europe GmbH ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 252, 27.8.2011.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 18 juli 2013 — Schindler Holding Ltd, Schindler Management AG, Schindler SA, Schindler Sàrl, Schindler Liften BV och Schindler Deutschland Holding GmbH mot Europeiska kommissionen och Europeiska unionens råd

(Mål C-501/11 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Konkurrensbegränsande samverkan — Marknaden för installation och underhåll av hissar och rulltrappor — Moderbolags ansvar för dess dotterbolags överträdelse av konkurrensrätten — Holdingbolag — Företagsinternt program för att säkerställa efterlevnaden av konkurrensreglerna ("Compliance-Programme") — Grundläggande rättigheter — Tillämpning av rättsstatliga principer när böterna bestäms — Maktdelning, legalitetsprincipen, principen om förbud mot retroaktiv tillämpning, principen om skydd för berättigade förväntningar och principen om ansvar för överträdelser — Förordning (EG) nr 1/2003 — Artikel 23.2 — Giltighet — Fråga huruvida kommissionens riktlinjer från år 1998 är lagenliga)

(2013/C 260/12)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Schindler Holding Ltd, Schindler Management AG, Schindler SA, Schindler Sàrl, Schindler Liften BV och Schindler Deutschland Holding GmbH (ombud: R. Bechtold och W. Bosch, Rechtsanwälte, och J. Schwarze, Prozessbevollmächtigter)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen (ombud: R. Sauer och C. Hödlmayr, biträdda av A. Böhlke, Rechtsanwalt) och Europeiska unionens råd (ombud: F. Florindo Gijón och M. Simm)

Saken

Överklagande av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 13 juli 2011 i mål T-138/07, Schindler Holding m.fl. mot kommissionen, genom vilken tribunalen ogillade klagandenas talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2007) 512 slutligt av den 21 februari 2007 om ett förfarande enligt artikel 81 [EG] (ärende COMP/E-1/38.823 — Hissar och rulltrappor), angående en kartell på marknaden för hissar och rulltrappor i Belgien, Tyskland, Luxemburg och Nederländerna, avseende manipulering av upphandlingar, uppdelning av marknader, fastställande av priser tilldelning av projekt och avtal och utbyte av information samt, i andra hand, nedsättning av de böter som klagandena ålagts

Domslut

1. Överklagandet ogillas.
2. Schindler Holding Ltd, Schindler Management AG, Schindler SA, Schindler Sàrl, Schindler Liften BV och Schindler Deutschland Holding GmbH ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.
3. Europeiska unionens råd ska bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 347 du 26.11.2011.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 18 juli 2013 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgericht Berlin — Tyskland) — Deutsche Umwelthilfe eV mot Bundesrepublik Deutschland

(Mål C-515/11) (¹)

(Allmänhetens tillgång till miljöinformation — Direktiv 2003/4/EG — Medlemsstaternas befogenhet att föreskriva att begreppet offentlig myndighet inte ska omfatta organ när de handlar i egenskap av lagstiftande myndighet — Gränser)

(2013/C 260/13)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgericht Berlin

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Deutsche Umwelthilfe eV

Motpart: Bundesrepublik Deutschland

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Verwaltungsgericht Berlin — Tolkning av artikel 2.2 andra stycket i Europaparlamentets och

rådets direktiv 2003/4/EG av den 28 januari 2003 om allmänhetens tillgång till miljöinformation och om upphävande av rådets direktiv 90/313/EEG (EGT L 41, s. 26) — Offentliga myndigheters skyldighet att på begäran tillhandahålla sådan miljöinformation som de innehar — Nationella bestämmelser enligt vilka högre federala myndigheter undantas från informationsskyldigheten förutsatt att de handlar i egenskap av lagstiftande myndigheter — Gränserna för medlemsstaternas behörighet att fastslå att sådana organ som handlar i egenskap av lagstiftande myndighet inte ska omfattas av begreppet offentlig myndighet, som föreskrivs i direktiv 2003/4/EG

Domslut

Artikel 2 punkt 2 andra stycket första meningen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG av den 28 januari 2003 om allmänhetens tillgång till miljöinformation och om upphävande av rådets direktiv 90/313/EEG ska tolkas så, att möjligheten enligt den bestämmelsen för medlemsstaterna att inte inkludera "organ eller institutioner när de handlar i egenskap av ... lagstiftande myndighet" i begreppet offentlig myndighet — vilka är skyldiga att ge tillgång till miljöinformation som de innehar — kan inte avse ministerier när de utarbetar och antar bestämmelser av lägre rang än lag.

(¹) EUT C 32, 4.2.2012.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 18 juli 2013 — Europeiska kommissionen mot Republiken Frankrike

(Mål C-520/11) (¹)

(Fördragsbrott — Beslut 2009/726/EG — Underlåtenhet — Import av mjölk och mjölkprodukter — Ursprung — Risk för att drabba avs transmissibel spongiform encefalopati — Nationella förbud)

(2013/C 260/14)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: F. Jimeno Fernández och D. Bianchi)

Svarande: Republiken Frankrike (ombud: G. de Bergues och S. Menez, och C. Candat och R. Loosli-Surrans)

Saken

Fördragsbrott — Åsidosättande av artikel 4.3 FEU och artikel 288 FEUF — Underlåtenhet att genomföra kommissionens beslut 2009/726/EG av den 24 september 2009 rörande tillfälliga skyddsåtgärder som Frankrike vidtagit när det gäller införandet på dess territorium av mjölk och mjölkprodukter från en anläggning där ett fall av klassisk skrapie har bekräftats (EUT L 158, s. 27)

Domslut

1. Republiken Frankrike har åsidosatt sina skyldigheter enligt artikel 4.3 FEU och 288 FEUF på grund utav underlåtenhet att genomföra kommissionens beslut 2009/726/EG rörande tillfälliga skyddsåtgärder som Frankrike vidtagit när det gäller införandet på dess territorium av mjölk och mjölkprodukter från en anläggning där ett fall av klassisk skrapie har bekräftats.
2. Republiken Frankrike ska förpliktigas att ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 362 10.12.2011.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 18 juli 2013 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgericht Hannover, Verwaltungsgericht Karlsruhe — Tyskland) — Laurence Prinz mot Region Hannover (C-523/11) och Philipp Seeberger mot Studentenwerk Heidelberg (mål C-585/11)

(Förenade målen C-523/11 och C-585/11) ⁽¹⁾

(Unionsmedborgarskap — Artiklarna 20 FEUF och 21 FEUF — Rätten att fritt röra sig och uppehålla sig — Studiestöd som beviljas medborgare i en medlemsstat för studier i en annan medlemsstat — Krav på bosättning i ursprungsmedlemsstaten under minst tre år innan studierna påbörjas)

(2013/C 260/15)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgericht Hannover, Verwaltungsgericht Karlsruhe

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Laurence Prinz (C-523/11), Philipp Seeberger (C-585/11)

Motpart: Region Hannover (C-523/11), Studentenwerk Heidelberg (C-585/11)

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Verwaltungsgericht Hannover — Tolkning av artiklarna 20 FEUF och 21 FEUF — Studiebidrag — Nationell lagstiftning enligt vilken detta bidrag endast beviljas för ett år när det gäller medborgare som väljer att studera i utlandet och som vid utlandsvistelsens början varit stadigvarande bosatt i mindre än tre år i landet

Domslut

Artiklarna 20 FEUF och 21 FEUF ska tolkas så, att de utgör hinder för en medlemsstats bestämmelser enligt vilka studiestöd för studier i en annan medlemsstat beviljas för en längre period än ett år endast

under förutsättning att, såsom föreskrivs i 16 § tredje stycket i den statliga studiestödslagen (Bundesgesetz über individuelle Förderung der Ausbildung (Bundesausbildungsförderungsgesetz)), i dess lydelse av den 1 januari 2008 enligt den tjugoundra lagen om ändring av den statliga studiestödslagen, den som ansöker om studiestöd har varit stadigvarande bosatt, i den mening som avses i nämnda lag, i den medlemsstaten under minst tre år innan studierna påbörjades.

⁽¹⁾ EUT C 13, 14.1.2012.
EUT C 49, 18.2.2012.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 18 juli 2013 — New Yorker SHK Jeans GmbH & Co. KG, tidigare New Yorker SHK Jeans GmbH mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller), Vallis K.-Vallis A. & Co. OE

(Mål C-621/11 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket FISHBONE — Invändningsförfarande — Det äldre nationella figurmärket FISHBONE BEACHWEAR — Verkligt bruk av varumärket — Beaktande av kompletterande bevisning som inte lagts fram inom den fastställda fristen — Förordning (EG) nr 207/2009 — Artiklarna 42.2, 42.3 och 76.2 — Förordning (EG) nr 2868/95 — Regel 22.2)

(2013/C 260/16)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: New Yorker SHK Jeans GmbH & Co. KG, tidigare New Yorker SHK Jeans GmbH (ombud: V. Spitz, Rechtsanwalt)

Övrig part i målet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: P. Geroulakos), Vallis K.-Vallis A. & Co. OE

Saken

Överklagande av den dom som Europeiska unionens tribunal meddelade den 29 september 2011 i mål T-415/09, New Yorker SHK Jeans mot harmoniseringsbyrån, varigenom tribunalen ogillade en talan om ogiltigförklaring väckt av den som ansökt om registrering av ordmärket FISHBONE för varor i klasserna 18 och 25 av beslut R 1051/2008-1 som meddelades av första överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (harmoniseringsbyrån) den 30 juli 2009 om delvist avslag på överklagandet av invändningsenhetens beslut att delvis avslå ansökan om registrering av nämnda ordmärke, till följd av en invändning som framställdes av innehavaren av det nationella varumärket "FISHBONE BEACHWEAR" för varor i klass 25 samt det nationella märket "Fishbone" som används i handeln — Verkligt bruk av det äldre varumärket — Beaktande av kompletterande bevisning

Domslut

1. Överklagandet ogillas.
2. New Yorker SHK Jeans GmbH & Co. KG ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 25, 28.1.2012.

**Domstolens dom (femte avdelningen) av den 18 juli 2013
(begäran om förhandsavgörande från Högsta förvaltningsdomstolen — Finland) — P Oy**

(Mål C-6/12) (¹)

(Statligt stöd — Artiklarna 107 FEUF och 108 FEUF — Kriterium avseende "selektivitet" — Förordning (EG) nr 659/1999 — Artikel 1 b i — Befintligt stöd — Nationell lagstiftning om inkomstskatt för juridiska personer — Avdrag för redovisade förluster — Avdragsrätt föreligger ej vid ägarväxling — Undantagstillstånd — Skattemyndighetens utrymme för skönsmässiga bedömningar)

(2013/C 260/17)

Rättegångsspråk: finska

Hänskjutande domstol

Högsta förvaltningsdomstolen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: P Oy

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Högsta förvaltningsdomstolen — Tolkning av artikel 107.1 FEUF — System för avdrag för förluster i bolag — Lagstiftning om inkomstskatt enligt vilken förluster som redovisas under ett skatteår får sparas och dras av från eventuella överskott som redovisas senare år — Förlustavdrag utesluter när ägarväxling sker under det år då förlusterna redovisas eller efter detta år — Undantag från regeln att avdrag är uteslutet, om det finns särskilda skäl avseende fortsatt verksamhet i det aktuella bolaget

Domslut

1. Ett sådant skattesystem som det i det nationella målet aktuella, kan uppfylla selektivitetskriteriet, ingående i begreppet statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF, om det skulle visa sig att referenssystemet, det vill säga det "normala" systemet, innebär ett förbud mot förlustavdrag vid ägarväxling, i den mening som avses i 122 § 1 mom. inkomstskattelag 1535/1992 av den 30.12.1992 utgör ett undantag. En sådan ordning kan vara motiverad av arten eller strukturen hos det system i vilket de ingår, varvid denna motivering utesluter att den behöriga nationella myndigheten, vad gäller tillståndet att avvika från förbudet mot förlustavdrag, kan åtnjuta ett utrymme för skönsmässiga bedömningar som ger den befogenhet att grunda sina tillståndsbeslut på kriterier

som är främmande för detta skattesystem. Domstolen förfogar dock inte över tillräckliga uppgifter för att ta slutgiltig ställning till dessa kvalificeringar.

2. Artikel 108.3 FEUF utgör inte hinder för att ett sådant skattesystem som det i artikel 122 § 1 mom. och 3 mom. i lag nr 1535/1992 föreskrivna — för det fall systemet ska kvalificeras som "statligt stöd" — på grund av att det är "befintligt" fortsätter att tillämpas i den medlemsstat som har infört detta skattesystem, oaktat Europeiska kommissionens befogenhet enligt nämnda artikel 108.3 FEUF.

(¹) EUT C 58 av den 25.2.2012.

**Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 18 juli 2013
(begäran om förhandsavgörande från Gerechtshof te Leeuwarden — Nederländerna) — fiscale eenheid PPG Holdings BV es te Hoogezand mot Inspecteur van de Belastingdienst/Noord/kantoor Groningen**

(Mål C-26/12) (¹)

(Mervärdesskatt — Sjätte direktivet 77/388/EEG — Artiklarna 17 och 13 B d punkt 6 — Undantag från skatteplikt — Avdrag för ingående mervärdesskatt — Pensionsfonder — Begreppet särskild investeringsfond)

(2013/C 260/18)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Gerechtshof te Leeuwarden

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: fiscale eenheid PPG Holdings BV es te Hoogezand

Motpart: Inspecteur van de Belastingdienst/Noord/kantoor Groningen

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Gerechtshof te Leeuwarden — Tolkning av artiklarna 13 B d punkt 6 och 17 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28) och artiklarna 135.1 g, 168 och 169 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, s. 1) — Avdrag för ingående mervärdesskatt — Skattskyldig person som enligt

den nationella pensionslagstiftningen har upprättat en pensionsfond för att trygga pensionsrättigheterna för sina anställda — Avdrag för den mervärdesskatt som han har fakturerats för tjänster som levererats till honom rörande fondens förvaltning

Domslut

Artikel 17 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättnings-skatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund ska tolkas så att en skattskyldig person som har upprättat en pensionsfond som en separat rättslig och skattemässig enhet, såsom är fallet i det nationella målet, för att trygga rätten till pension för sina anställda och före detta anställda har rätt att dra av den mervärdesskatt som vederbörande har betalt för fondens förvaltning och verksamhet, förutsatt att förhandenvaron av ett direkt och omedelbart samband framgår av samtliga omständigheter hänförliga till de berörda transaktionerna.

(¹) EUT C 98 av den 31.3.2012

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 18 juli 2013 (begäran om förhandsavgörande från Administrativen sad Sofia-grad — Bulgarien) — "Evita-K" EOOD mot Direktor na Direktsia "Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto" Sofia pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Mål C-78/12) (¹)

(Direktiv 2006/112/EG — Gemensamt system för mervärdesskatt — Leverans av varor — Begrepp — Avdragsrätt — Avslag — Faktiskt genomförande av en skattepliktig transaktion — Förordning (EG) nr 1760/2000 — System för identifiering och registrering av nötkreatur — Öronmärkning)

(2013/C 260/19)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Administrativen sad Sofia-grad

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: "Evita-K" EOOD

Motpart: Direktor na Direktsia "Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto" — Sofia pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Administrativen sad Sofia-grad — Tolkningen av artiklarna 14.1, 178.1 a, 185.1, 226.6, och 242 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, s. 1) — Avdragsrätt för ingående mervärdesskatt på inköpta djur — Bevis för att en leverans av varor har genomförts — Fråga huruvida det föreligger skyldighet att i fakturorna ange öronmärkningen för djur som omfattas av kraven på identifiering i unionens veterinärlagstiftning — Fråga huruvida det föreligger skyldighet att bevisa leverantörens äganderätt

Domslut

1. Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ska, med avseende på utövandet av avdragsrätten för mervärdesskatt, tolkas så, att begreppet "leverans av varor" i den mening som avses i direktivet och beviset för att en sådan leverans faktiskt har ägt rum inte är kopplade till det sätt på vilket äganderätten till de berörda varorna förvärvades. Det ankommer på den nationella domstolen att i enlighet med nationella bestämmelser om bevisning göra en helhetsbedömning av samtliga omständigheter i det mål som anhängiggjorts vid den för att avgöra huruvida de aktuella varuleveranserna faktiskt har ägt rum och, om så är fallet, huruvida en rätt till avdrag föreligger med stöd av dessa leveranser.
2. Artikel 242 i direktiv 2006/112 ska tolkas så, att beskattningsbara personer som inte är jordbrukare inte är skyldiga att i sin bokföring ange föremålet för leveransen, när det rör sig om djur, eller att bevisa att djuren har kontrollerats i enlighet med internationell redovisningsstandard IAS 41 "Jord- och skogsbruk".
3. Artikel 226.6 i direktiv 2006/112 ska tolkas så, att en beskattningsbar person som levererar varor i form av djur som omfattas av systemet för identifiering och registrering i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1760/2000 av den 17 juli 2000 om upprättande av ett system för identifiering och registrering av nötkreatur samt märkning av nötkött och nötköttsprodukter och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 820/97, i dess lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 1791/2006 av den 20 november 2006, inte är skyldig att i fakturor avseende dessa leveranser uppge öronmärkningen av djuren.
4. Artikel 185.1 i direktiv 2006/112 ska tolkas så, att justering av ett avdrag för mervärdesskatt endast är möjligt om den berörda beskattningsbara personen dessförinnan har beviljats avdragsrätt för mervärdesskatt på de villkor som anges i artikel 168 a i detta direktiv.

(¹) EUT C 133, av den 05.05.2012

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 18 juli 2013 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal de première instance de Bruxelles — Belgien) — Eurofit SA mot Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)

(Mål C-99/12) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Jordbruk — Gemensam organisation av marknaden — Förordning (EEG) nr 3665/87 — Exportbidrag — Omdirigering av varor avsedda för export — Exportörens ersättningsskyldighet — De behöriga myndigheterna har inte lämnat upplysningar om avtalspartens pålitlighet, trots att denne var misstänkt för bedrägeri — Force majeure — Föreligger inte)

(2013/C 260/20)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal de première instance de Bruxelles

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Eurofit SA

Motpart: Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Tribunal de première instance de Bruxelles — Tolkning av bestämmelserna i kommissionens förordning (EEG) nr 3665/87 av den 27 november 1987 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med exportbidrag för jordbruksprodukter (EGT L 351, s. 1; svensk specialutgåva, område 3, volym 24, s. 216) — Skyldighet att genom exportören återbetala bidrag som erhållits i fall där varorna omdirigerats — Huruvida den omständigheten att de behöriga myndigheterna har avhållit sig från att lämna upplysningar som begärts eller har tillhandahållit en exportör felaktiga upplysningar kan anses utgöra force majeure

Domslut

Att de behöriga tullmyndigheterna avstått från att informera exportören om att det förelåg risk för bedrägeri från exportörens avtalsparts sida utgör inte force majeure i den mening som avses i kommissionens förordning (EEG) nr 3665/87 av den 27 november 1987 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med exportbidrag för jordbruksprodukter, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 2945/94 av den 2 december 1994, särskilt artikel 11.1 tredje stycket första strecksatsen. Det kan dock utgöra ett undantagsfall i den mening som avses i artikel 11.1 tredje stycket andra strecksatsen i förordning nr 3665/87, i dess lydelse enligt förordning nr 2945/94 men kan inte frita exportören från dennes skyldighet att återbetala de exportbidrag som uppburits rättsstridigt utan endast från att betala straffavgifter enligt nämnda artikel 11.

⁽¹⁾ EUT C 138, 12.5.2012.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 18 juli 2013 (begäran om förhandsavgörande från Administrativen sad Plovdiv — Bulgarien) — AES-3C Maritza East 1 EOOD mot Direktor na Direktsia "Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto" pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Mål C-124/12) ⁽¹⁾

(Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Artiklarna 168 a och 176 — Avdragsrätt — Utgifter för förvärv av varor och tjänster avsedda för personal — Personal vilken tillhandahålls den beskattningsbara person som gör avdragsrätten gällande, men är anställd hos en annan beskattningsbar person)

(2013/C 260/21)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Administrativen sad Plovdiv

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: AES-3C Maritza East 1 EOOD

Motpart: Direktor na Direktsia "Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto" pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Administrativen sad Plovdiv — Tolkning av artiklarna 168 a och 176 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, s. 1) — Tillämpningsområden — Begränsning av rätten att dra av ingående mervärdesskatt — Bolag som saknar egen personal, men som hyr in arbetstagare på heltid enligt ett avtal om tillhandahållande av personal som är anställda hos ett annat bolag — Bolaget nekas rätt att dra av ingående mervärdesskatt som hänför sig till förvärv av transporttjänster, arbetskläder, skyddsutrustning och utgifter för tjänsteresor med motiveringen att tjänsterna vederlagsfritt tillhandahålls fysiska personer som arbetar för bolaget utan att vara anställda av detsamma

Domslut

1. Artiklarna 168 a och 176 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ska tolkas så, att de utgör hinder mot en nationell lagstiftning enligt vilken en beskattningsbar person, som har utgifter för transporttjänster, arbetskläder, skyddsutrustning och tjänsteresor för de personer som arbetar för denna beskattningsbara person, inte har rätt att dra av ingående mervärdesskatt som är hänförlig till dessa utgifter, eftersom dessa personer tillhandahålls nämnda beskattningsbara person av en annan enhet och därför inte, i den mening

som avses i denna lagstiftning, kan betraktas som den beskattningsbara personens anställda, trots att de ifrågavarande utgifterna kan anses ha ett direkt och omedelbart samband med de allmänna omkostnaderna för den beskattningsbara personens samlade ekonomiska verksamhet.

2. Artikel 176 andra stycket i direktiv 2006/ska tolkas så, att den utgör hinder mot att en stat, vid tidpunkten för anslutningen till Europeiska unionen, inför en begränsning i avdragsrätten genom en nationell lagbestämmelse som gör undantag för avdragsrätten beträffande varor eller tjänster som är avsedda att levereras eller tillhandahållas vederlagsfritt, eller som är avsedda för andra ändamål än den beskattningsbara personens ekonomiska verksamhet, trots att ett sådant undantag saknades i den lag som var i kraft före anslutningen.

Det ankommer på den nationella domstolen att, i den utsträckning det är möjligt, tolka de i det nationella målet aktuella nationella bestämmelserna i enlighet med unionsrätten. Om en sådan tolkning visar sig vara omöjlig, är den nationella domstolen skyldig att inte tillämpa dessa bestämmelser på grund av att de strider mot artikel 176 andra stycket i direktiv 2006/112.

⁽¹⁾ EUT C 151, 26.5.2012.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 18 juli 2013 (begäran om förhandsavgörande från Consiglio di Stato — Italien) — Consiglio Nazionale dei Geologi mot Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato et Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato mot Consiglio Nazionale dei Geologi

(Mål C-136/12) ⁽¹⁾

(Artikel 267 tredje stycket FEUF — Omfattningen av skyldigheten för domstolar som dömer i sista instans att begära förhandsavgörande — Artikel 101 FEUF — Etisk kod för en yrkesorganisation som förbjuder tillämpning av arvdestaxor som inte motsvarar yrkets värdighet)

(2013/C 260/22)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Consiglio Nazionale dei Geologi, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Motpart: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Consiglio Nazionale dei Geologi

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Consiglio di Stato — Tolkning av artikel 267.3 FEUF — Räckvidden av skyldigheten för domstolar som dömer i sista instans att begära förhandsavgörande — Begreppet "allvarligt och uppenbart åsidosättande av unionsrätten" — Förbud för en nationell domstol, enligt en medlemsstat processuella principer och bestämmelser, att begära förhandsavgörande från EU-domstolen avseende frågor som en part har formulerat och som uppenbart inte kan prövas och att ex officio omformulera nämnda frågor — Tolkning av artikel 101 TFUE, av rådets förordning (EEG) nr 2137/85 av den 25 juli 1985 om inrättandet av en Europeisk ekonomisk intressegruppering (EEIG) (EGT L 199, s. 1), av direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer (EUT L 255, s. 22) och av rådets direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden (EUT L 376, s. 36) — Etisk kod för en yrkesorganisation som förbjuder tillämpning av arvdestaxor som inte motsvarar yrkets anseende ("decoro e dignità professionale") eller som inte avspeglar kvantiteten och kvaliteten av de tjänster som tillhandahållits — Fråga om tillämpligheten av nationella konkurrensrättsliga bestämmelser som är strängare än unionsbestämmelserna på konkurrensområdet

Domslut

1. Artikel 267 tredje stycket FEUF ska tolkas så, att det uteslutande ankommer på den hänskjutande domstolen att bestämma vilka frågor avseende tolkningen av unionsrätten som är relevanta för att avgöra det nationella målet och att formulera dessa frågor. Nationella bestämmelser som skulle undergräva denna behörighet ska inte tillämpas.
2. Regler likt dem som föreskrivs i den etiska koden beträffande utövande av geologyrket i Italien, vilken godkändes av Consiglio nazionale dei geologi den 19 december 2006 och senast ändrades den 24 mars 2010, enligt vilka geologernas arvode ska fastställas på grundval av kriterier som, förutom tjänstens kvalitet och betydelse, avser yrkets värdighet, utgör ett beslut av en företagssammanslutning i den mening som avses i artikel 101.1 FEUF som kan ha till resultat att begränsa konkurrensen inom den inre marknaden. Det ankommer på den hänskjutande domstolen att bedöma huruvida ett sådant resultat uppkommer i det nu aktuella fallet. Denna bedömning ska ske mot bakgrund av det allmänna sammanhang för vilket den etiska koden medför verkningar, inklusive med beaktande av hela det nationella regelverket och det nationella geologförbundets praxis vad gäller tillämpningen av den etiska koden. Nämnda domstol ska även mot bakgrund av samtliga relevanta omständigheter som den har kännedom om kontrollera om reglerna i koden — i synnerhet i den mån kriteriet om yrkets värdighet används — kan anses nödvändiga för att genomföra det legitima målet avseende garantier till konsumenterna av geologernas tjänster.

⁽¹⁾ EUT C 151, 26.05.2012.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 18 juli 2013 (begäran om förhandsavgörande från Hovrätten för Nedre Norrland — Sverige) — ÖFAB, Östergötlands Fastigheter AB mot Frank Koot, Evergreen Investments AB

(Mål C-147/12) ⁽¹⁾

(Civilrättsligt samarbete — Förordning (EG) nr 44/2001 — Behörig domstol — Särskilda behörighetsregler om talan avser "avtal" eller "skadestånd utanför avtalsförhållanden")

(2013/C 260/23)

Rättegångsspråk: svenska

Hänskjutande domstol

Hovrätten för Nedre Norrland

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: ÖFAB, Östergötlands Fastigheter AB

Motpart: Frank Koot, Evergreen Investments AB

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Hovrätten för Nedre Norrland — Tolkning av artikel 5.1 och 5.3 i rådets förordning (EG) nr 44/2001 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EGT L 12, s. 1) — Fråga huruvida samtliga tvister som rör ersättning för skada omfattas av den särskilda behörigheten när talan avser avtal eller skadestånd utanför avtalsförhållanden — Talan vid domstol i medlemsstat A mot en fysisk person som har hemvist i medlemsstat B och som har varit ledamot i styrelsen i ett aktiebolag med säte i medlemsstat A och mot ett aktiebolag med säte i medlemsstat B som varit majoritetsägare i bolaget med säte i medlemsstat A — Talan som syftar till att en ledamot i styrelsen i ett aktiebolag ska ansvara för skulder i detta bolag som uppkommit på grund av att styrelseledamoten inte vidtagit formella åtgärder för att kontrollera bolagets ekonomiska situation — Talan om fastställelse av att en av aktiebolagets ägare har ett ersättningsansvar på grund av att verksamheten drivits vidare trots att bolaget var underkapitaliserat och trots att det var likvidationspliktigt

Domslut

1. Begreppet "skadestånd utanför avtalsförhållanden" i artikel 5.3 i rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, ska tolkas på så sätt att det omfattar talan av ett aktiebolags fordringsägare, såsom den talan som är i fråga i de nationella målen, om att en styrelseledamot i bolaget respektive en av bolagets aktieägare ska ansvara för bolagets skulder, när dessa drivit verksamheten vidare trots att bolaget var underkapitaliserat och likvidationspliktigt.

2. Begreppet "den ort där skadan inträffade eller kan inträffa" i artikel 5.3 i förordning nr 44/2001 ska tolkas så — när det gäller talan om att en styrelseledamot och en aktieägare i ett aktiebolag ska ansvara för bolagets skulder — att den orten är den ort till vilken den av bolaget bedrivna verksamheten och den ekonomiska situation som hänför sig till den verksamheten är knutna.

3. Omständigheten att fordringen i fråga har överlåtits från den ursprungliga fordringsägaren till någon annan har inte — under de förhållanden som är aktuella i de nationella målen — någon betydelse för fastställandet av vilken domstol som är behörig enligt artikel 5.3 i förordning nr 44/2001.

⁽¹⁾ EUT C 151, 26.5.2012.

Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 18 juli 2013 (begäran om förhandsavgörande från Corte di Appello di Roma — Italien) — Martini SpA mot Ministero delle Attività Produttive

(Mål C-211/12) ⁽¹⁾

(Jordbruk — Importlicenser — Förordning (EG) nr 1291/2000 — Artikel 35.4 c — Säkerheter som ställs vid ansökan om licenser — Importlicens — Dröjsmål med att visa upp bevis på att licensen har använts — Sanktion — Beräkning av förverkat belopp — Förordning (EG) nr 958/2003 — Tullkvoter)

(2013/C 260/24)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Corte di Appello di Roma

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Martini SpA

Motpart: Ministero delle Attività Produttive

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Corte di Appello di Roma — Tolkning av artikel 35 i kommissionens förordning (EG) nr 1291/2000 av den 9 juni 2000 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med import- och exportlicenser samt förutfastställelselicenser för jordbruksprodukter (EGT L 152, s. 1) — Säkerhet som ställts i samband med ansökan om importlicens — Fastställande av det belopp som ska tas i anspråk för de kvantiteter för vilka det inte inom fristen har ingetts bevis avseende den exportlicens varigenom frivigningen av säkerheten fastställts på förhand

Domslut

1. Artikel 35 i kommissionens förordning (EG) nr 1291/2000 av den 9 juni 2000 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med import- och exportlicenser samt förutfastställelselicenser för jordbruksprodukter, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 325/2003 av den 20 februari 2003, ska tolkas så, att syftet med säkerheten enligt denna bestämmelse inte bara är att garantera importåtagandet, utan även att garantera att bevis för att licensen har använts visas upp inom viss tid.
2. Artikel 35.4 c i förordning nr 1291/2000, i dess lydelse enligt förordning nr 325/2003, ska tolkas så, att om bevis för att en import genomförts på ett korrekt sätt visas upp för sent, ska det belopp som ska förverkas, baserat på de kvantiteter för vilka bevis inte visats upp inom den frist som föreskrivs i artikel 35.4 a, grundas på en sats för beräkning av säkerheten som faktiskt tillämpades vid ansökan om licensen eller licenserna för den importen. Det har ingen betydelse vid bedömningen av den frågan om säkerheten har ställts på grundval av en högre sats än den som gäller för annan import av samma slags produkt som den importerade produkten, då den sistnämnda var befriad från importtullar.

(¹) EUT C 194, 30.6.2012.

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 18 juli 2013 — Vodafone Omnitel NV (målen C-228/12, C-231/12 och C-258/12), Fastweb SpA (målen C-229/12 och C-232/12), Wind Telecomunicazioni SpA (målen C-230/12 och C-254/12), Telecom Italia SpA (målen C-255/12 och C 256/12) och Sky Italia srl (mål C-257/12) mod Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Presidenza del Consiglio dei Ministri (målen C-228/12 — C-232/12, C-255/12 och C-256/12), Commissione di Garanzia dell'Attuazione della Legge sullo Sciopero nei Servizi Pubblici Essenziali (målen C-229/12, C-232/12 och C-257/12) och Ministero dell'Economia e delle Finanze (mål C-230/12) (begäran om förhandsavgörande från Tribunale Amministrativo regionale per il Lazio — Italien)

(Förenade målen C-228/12 — C-232/12 och C-254/12 — C-258/12) (¹)

(Elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster — Direktiv 2002/20/EG — Artikel 12 — Administrativa avgifter som åläggs företagen inom den berörda sektorn — Nationell lagstiftning som innebär att operatörer inom elektronisk kommunikation måste betala en avgift som ska finansiera kostnaderna för de nationella regleringsmyndigheternas verksamhet)

(2013/C 260/25)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Amministrativo regionale per il Lazio

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Vodafone Omnitel NV (målen C-228/12, C-231/12 och C-258/12), Fastweb SpA (målen C-229/12 och C-232/12), Wind Telecomunicazioni SpA (målen C-230/12 och C-254/12), Telecom Italia SpA (målen C-255/12 och C 256/12) och Sky Italia srl (mål C-257/12)

Svarande: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Presidenza del Consiglio dei Ministri (målen C-228/12 — C-232/12, C-255/12 och C-256/12), Commissione di Garanzia dell'Attuazione della Legge sullo Sciopero nei Servizi Pubblici Essenziali (målen C-229/12, C-232/12 och C-257/12) och Ministero dell'Economia e delle Finanze (mål C-230/12)

Ytterligare deltagare i rättegången: Wind Telecomunicazioni SpA (målen C-228/12, C-229/12, C-232/12, C-255/12 — C-258/12), Telecom Italia SpA (målen C-228/12, C-230/12, C-232/12 och C-254/12), Vodafone Omnitel NV (målen C-230/12 och C-254/12), Fastweb SpA (målen C-230/12, C-254/12 och C-256/12) och Television Broadcasting System SpA (mål C-257/12)

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio — Tolkning av artikel 12 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/20/EG av den 7 mars 2002 om auktorisation för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (auktorisationsdirektiv) (EGT L 108, s. 21) — Administrativa avgifter som åläggs företagen — Nationella bestämmelser som föreskriver att samtliga kostnader för nationella regleringsmyndigheter som inte finansieras av staten ska fördelas mellan företagen i den berörda sektorn efter deras intäkter från relevant försäljning av varor eller tillhandahållande av tjänster

Domslut

Artikel 12 i Europaparlamentets och rådets direktiv av den 7 mars 2002 om auktorisation för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (auktorisationsdirektiv) ska tolkas på så sätt att den inte utgör hinder för en sådan lagstiftning i en medlemsstat som den som är i fråga i de nationella målen, som innebär att företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationstjänster eller kommunikationsnät är skyldiga att betala en avgift som ska täcka den nationella regleringsmyndighetens samtliga icke statligt finansierade kostnader och vars storlek bestäms utifrån nämnda företags intäkter. Detta gäller dock under förutsättning att avgiften enbart är avsedd att finansiera kostnader för sådan verksamhet som anges i artikel 12.1 a i direktivet, att de sammanlagda intäkterna från avgiften inte överstiger de sammanlagda kostnaderna för nämnda verksamhet och att avgiften åläggs företagen på ett objektiva, öppet redovisat och proportionellt sätt. Det ankommer på den nationella domstolen att pröva huruvida dessa villkor är uppfyllda.

(¹) EUT C 217, 21.7.2012.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 18 juli 2013 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio — Italien) — Sky Italia Srl mot Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

(Mål C-234/12) ⁽¹⁾

(Tv-sändning — Direktiv 2010/13/EU — Artiklarna 4.1 och 23.1 — Reklaminslag — Nationell lagstiftning enligt vilken den högsta tillåtna andelen tv-reklam är lägre för programföretag som sänder betal-tv än för programföretag som sänder fri-tv — Likabehandling — Frihet att tillhandahålla tjänster)

(2013/C 260/26)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Sky Italia Srl

Motpart: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

Ytterligare deltagare i rättegången: Reti Televisive Italiane (RTI) SpA och Maria Iaccarino

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Tribunale Amministrativo Regionale Per il Lazio — Tolkning av artikel 4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/13/EU av den 10 mars 2010 om samordning av vissa bestämmelser som fastställs i medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillhandahållande av audiovisuella medietjänster (EUT L 95, s. 1) — Tolkning av artiklarna 49, 56 och 63 FEUF samt av artikel 11 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna i förening med artikel 10 i Europakonventionen, såsom den tolkats av Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna — Maximal procentandel av sändningstiden som får användas för reklam — Nationell lagstiftning enligt vilken en lägre procentsats gäller för programföretag som sänder betal-tv än för andra programföretag

Domslut

Artikel 4.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/13/EU av den 10 mars 2010 om samordning av vissa bestämmelser som fastställs i medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillhandahållande av audiovisuella medietjänster (direktiv om audiovisuella medietjänster), likabehandlingsprincipen och artikel 56 FEUF ska tolkas så, att de, i princip, inte utgör hinder för en nationell lagstiftning av det slag som är i fråga i det nationella målet, enligt vilken den högsta tillåtna andelen tv-reklam per sändningstimme är lägre för programföretag som sänder betal-tv än för programföretag som sänder fri-tv. Detta gäller dock under förutsättning att proportionalitetsprincipen iakttagas, vilket det ankommer på den nationella domstolen att kontrollera.

⁽¹⁾ EUT C 217, 21.7.2012.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 18 juli 2013 (begäran om förhandsavgörande från Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Förenade kungariket) — Specsavers International Healthcare Ltd, Specsavers BV, Specsavers Optical Group Ltd, Specsavers Optical Superstores Ltd mot Asda Stores Ltd

(Mål C-252/12) ⁽¹⁾

(Varumärken — Förordning (EG) nr 207/2009 — Artiklarna 9.1 b och c, 15.1 och 51.1 a — Grunder för upphävande — Begreppet verkligt bruk — Varumärke som används i kombination med ett annat märke eller som del av ett sammansatt märke — Färg eller kombination av färger i vilken varumärket används — Renommé)

(2013/C 260/27)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Specsavers International Healthcare Ltd, Specsavers BV, Specsavers Optical Group Ltd, Specsavers Optical Superstores Ltd

Motpart: Asda Stores Ltd

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Court of Appeal (England and Wales) (Civil Division) — Tolkningen av artiklarna 9.1 b och c, 15 och 51 i rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken (kodifierad version) — Begreppet verkligt bruk av ett gemenskapsvarumärke — Kombinerat bruk av figur- och ordmärken som registrerats separat — Gemenskapsvarumärke som inte har registrerats med avseende på en viss färg men som i så omfattande utsträckning har använts i en viss färg att det hos den berörda allmänheten har skapats en association mellan den färgen och varumärket.

Domslut

1. Artiklarna 15.1 och 51.1 a i rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken ska tolkas så, att villkoret att ett varumärke ska ha tagits i verkligt bruk i den mening som avses i dessa bestämmelser kan anses uppfyllt när ett gemenskapsfigurmärke endast används i kombination med ett gemenskapsordmärke som har anbringats ovanpå

figurmärket, samtidigt som kombinationen av dessa två märken dessutom själv är registrerad som gemenskapsvarumärke, under förutsättning att skillnaderna mellan den form i vilken varumärket använts och den form i vilken det registrerats inte förändrar märkets särskiljande egenskaper så som det registrerats.

2. Artikel 9.1 b och c i förordning 207/2009 ska tolkas så, att när ett gemenskapsvarumärke inte har registrerats i färg men innehavaren i omfattande utsträckning har använt det i en viss färg eller kombination av färger på så sätt att varumärket av en väsentlig del av omsättningskretsen associeras med denna färg eller kombination av färger, är den färg eller de färger som en tredje part använder för ett kännetecken som påstås vara till förfång för detta varumärke relevant vid helhetsbedömningen av huruvida det föreligger en risk för förväxling eller otillbörlig fördel enligt dessa bestämmelser.
3. Artikel 9.1 b och c i förordning 207/2009 ska tolkas så, att den omständigheten att en tredje part, som använder ett kännetecken som påstås vara till förfång för det registrerade varumärket, själv av en väsentlig del av omsättningskretsen associeras med den särskilda färg eller kombination av färger som används vid avbildningen av kännetecknet, är en relevant faktor vid helhetsbedömningen av huruvida det föreligger en risk för förväxling eller otillbörlig fördel i den mening som avses i denna bestämmelse.

⁽¹⁾ EUT C 227, 28.7.2012.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 18 juli 2013 (begäran om förhandsavgörande från Hof van Beroep te Brussel — Belgien) — Citroën Belux NV mot Federatie voor Verzekerings — en Financiële Tussenpersonen (FvF)

(Mål C-265/12) ⁽¹⁾

(Artikel 56 FEUF — Frihet att tillhandahålla tjänster — Direktiv 2005/29/EG — Otillbörliga affärsmetoder — Konsumentskydd — Kombinationserbjudanden som innehåller minst en finansiell tjänst — Förbud — Undantag)

(2013/C 260/28)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hof van Beroep te Brussel

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Citroën Belux NV

Motpart: Federatie voor Verzekerings — en Financiële Tussenpersonen (FvF)

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Hof van Beroep te Brussel — Tolkningen av artikel 56 FEUF och artikel 3.9 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenterna på den inre marknaden och om ändring av rådets direktiv 84/450/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG, 98/27/EG och 2002/65/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 (direktiv om otillbörliga affärsmetoder) (EUT L 149, s. 22) — Nationella bestämmelser om konsumentskydd vilka med vissa uttryckliga undantag generellt förbjuder kombinationserbjudanden som innehåller minst en finansiell tjänst

Domslut

Artikel 3.9 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenterna på den inre marknaden och om ändring av rådets direktiv 84/450/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG, 98/27/EG och 2002/65/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 (direktiv om otillbörliga affärsmetoder) och artikel 56 FEUF ska tolkas så, att de inte utgör hinder mot att en medlemsstat antar en bestämmelse, såsom den som är i fråga i det nationella målet, genom vilken det — med förbehåll för de fall som uttömmande uppräknas i den nationella lagstiftningen — införs ett generellt förbud mot kombinationserbjudanden till konsumenter där minst en del av erbjudandet utgörs av en finansiell tjänst.

⁽¹⁾ EUT C 258 av den 25.8.2012

Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 18 juli 2013 (begäran om förhandsavgörande från Nejvyšší správní soud — Republiken Tjeckien) — Green Swan Pharmaceuticals CR, a.s. mot Státní zemědělská a potravinářská inspekce, ústřední inspektorát

(Mål C-299/12) ⁽¹⁾

(Konsumentskydd — Förordning (EG) nr 1924/2006 — Näringspåståenden och hälsopåståenden om livsmedel — Artikel 2.2 led 6 — Begreppet påstående om minskad sjukdomsrisk — Artikel 28.2 — Produkter med varumärken eller märkesnamn — Övergångsåtgärder)

(2013/C 260/29)

Rättegångsspråk: tjeckiska

Hänskjutande domstol

Nejvyšší správní soud

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Green Swan Pharmaceuticals CR, a.s.

Motpart: Státní zemědělská a potravinářská inspekce, ústřední inspektorát.

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Nejvyšší správní soud — Tolkningen av artiklarna 1.3, 2.2.6 och 28.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1924/2006 av den 20 december 2006 om näringspåståenden och hälsopåståenden om livsmedel (EUT L 404, s. 9) — Begreppet "påstående om minskad sjukdomsrisk" — Påstående på en produkts förpackning om att "[m]edlet innehåller ... kalcium och vitamin D3 som bidrar till att minska riskfaktorerna för att utveckla benskörhet och frakturer"

Domslut

1. Artikel 2.2 led 6 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1924/2006 av den 20 december 2006 om näringspåståenden och hälsopåståenden om livsmedel, i dess ändrade lydelse enligt kommissionens förordning (EU) nr 116/2010 av den 9 februari 2010, ska tolkas så, att ett hälsopåstående, för att kunna anses vara ett "påstående om minskad sjukdomsrisk", i den mening som avses i denna bestämmelse, inte nödvändigtvis måste innehålla en uttrycklig uppgift om att konsumtion av en kategori av livsmedel, ett livsmedel eller en av dess beståndsdelar "väsentligt" minskar en riskfaktor för utveckling av sjukdom hos människor.
2. Artikel 28.2 i förordning nr 1924/2006, i dess lydelse enligt förordning nr 116/2010, ska tolkas så, att ett kommersiellt meddelande på ett livsmedels förpackning kan utgöra ett varumärke eller ett märkesnamn, i den mening som avses i denna bestämmelse, om det, som varumärke eller märkesnamn, åtnjuter skydd enligt tillämplig lagstiftning. Det ankommer på den nationella domstolen att med beaktande av samtliga faktiska eller rättsliga omständigheter som är av vikt i det mål den har att avgöra pröva huruvida ett sådant meddelande verkligen utgör ett varumärke eller ett märkesnamn som åtnjuter sådant skydd.
3. Artikel 28.2 i förordning nr 1924/2006, i dess lydelse enligt förordning nr 116/2010, ska tolkas så, att den endast syftar på livsmedel som bär ett varumärke eller ett märkesnamn som ska anses som ett näringspåstående eller ett hälsopåstående enligt denna förordning och som existerade i denna form före den 1 januari 2005.

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 18 juli 2013 (begäran om förhandsavgörande från Højesteret — Danmark) — Metro Cash & Carry Danmark ApS mot Skatteministeriet

(Mål C-315/12) ⁽¹⁾

(Punktskatt — Direktiv 92/12/EEG — Artiklarna 7–9 — Direktiv 2008/118/EG — Artiklarna 32–34 — Flyttning inom gemenskapen av punktskattepliktiga varor — Förordning (EEG) nr 3649/92 — Artiklarna 1 och 4 — Förenklade ledsagardokument — Exemplar 1 — "Cash & carry"-verksamhet — Varor som släpps för konsumtion i en medlemsstat och som innehas för kommersiella ändamål i en annan medlemsstat eller varor som förvärvats av enskilda personer för deras eget bruk och transporterats av dem själva — Spritdrycker — Leverantören är inte skyldig att genomföra kontroller)

(2013/C 260/30)

Rättegångsspråk: danska

Hänskjutande domstol

Højesteret

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Metro Cash & Carry Danmark ApS

Motpart: Skatteministeriet

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Højesteret — Tolkning av artikel 7.4 i rådets direktiv 92/12/EEG av den 25 februari 1992 om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor (EGT L 76, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 2 s. 57) och artikel 34.1 i Rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG (EUT L 9, s. 12) samt tolkning av Kommissionens förordning (EEG) nr 3649/92 av den 17 december 1992 om förenklade ledsagardokument vid flyttning inom gemenskapen av punktskattepliktiga varor som redan har frisläppts för konsumtion i den avsändande medlemsstaten (EGT L 369, s. 17; svensk specialutgåva, område 9, volym 2, s. 111) — Punktskatt — Varor som förvärvats av enskilda individer för deras eget bruk — Huruvida det föreligger en skyldighet för ett företag i en medlemsstat att försäkra sig om att exemplar 1 av det förenklade ledsagardokumentet mottagits när det är fråga om försäljning av alkohol på säljarens affärsställe i nämnda medlemsstat till medborgare i andra medlemsstater som vid köpet visar upp ett kundkort som utfärdats av företag i andra medlemsstater och för det fall att innehavaren av kortet mottar alkoholhaltiga drycker på plats för att själv transportera dem till den medlemsstat där samma medborgare är bosatt.

Domslut

1. Artiklarna 7–9 i rådets direktiv 92/12/EEG av den 25 februari 1992 om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor, i dess lydelse

⁽¹⁾ EUT C 273, 8.9.2012.

enligt rådets direktiv 92/108/EEG av den 14 december 1992, samt artiklarna 1–4 i kommissionens förordning (EEG) nr 3649/92 av den 17 december 1992 om förenklade ledsagardokument vid flyttning inom gemenskapen av punktskattepliktiga varor som redan har frisläppts för konsumtion i den avsändande medlemsstaten ska tolkas så, att de inte innebär en skyldighet för en näringsidkare, likt den näringsidkare som är aktuell i det nationella målet, att kontrollera om köpare från andra medlemsstater har för avsikt att importera de punktskattebelagda varorna till en annan medlemsstat och, i sådant fall, om importen genomförs för eget bruk eller för kommersiella ändamål.

2. Artiklarna 32–34 i rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG, i dess lydelse enligt direktiv 92/108, ska tolkas så, att de inte medför så väsentliga ändringar av artiklarna 7–9 i direktiv 92/12 att de under de omständigheter som är aktuella i det nationella målet motiverar ett annat svar på den första frågan.

3. Artikel 8 i direktiv 92/12, i dess lydelse enligt direktiv 92/108, ska tolkas så, att den kan omfatta köp av punktskattebelagda varor under sådana omständigheter som dem som är aktuella i det nationella målet när varorna förvärvats av enskilda personer för deras eget bruk och transporterats av dem själva vilket det ankommer på behöriga nationella myndigheter att kontrollera från fall till fall.

⁽¹⁾ EUT C 258, av den 25.08.2012.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 18 juli 2013 — Europeiska kommissionen mot Republiken Cypern

(Mål C-412/12) ⁽¹⁾

(Fördragsbrott — Direktiv 1999/31/EG — Deponering av avfall — Drift av deponier utan att omställningsplan funnits — Skyldighet att avsluta deponierna)

(2013/C 260/31)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: C. Zavvos och D. Düsterhaus)

Svarande: Republiken Cypern (ombud: M. Chatzigeorgiou och K. Lykourgos)

Saken

Fördragsbrott — Åsidosättande av artikel 14 i rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april 1999 om deponering av avfall (EGT L 182, s. 1) — Fortsatt drift av deponierna i Lefkosia och Limassol utan att någon omställningsplan funnits

Domslut

1. Republiken Cypern har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 14 i rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april 1999 om deponering av avfall genom att inte avsluta samtliga deponier för okontrollerat bortskaffande av avfall (XADA) som drivs på medlemsstatens territorium och genom att inte följa kraven i direktivet.
2. Republiken Cypern ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 366 av den 24.11.2012.

Begäran om yttrande framställd av Europeiska kommissionen i enlighet med artikel 218.11 EUF

(Yttrande 2/13)

(2013/C 260/32)

Rättegångsspråk: samtliga officiella språk

Sökande

Europeiska kommissionen (ombud: H. Krämer, L. Romero Requena, C. Ladenburger och B. Smulders)

Fråga som har ställts till domstolen

Är utkastet till avtal om Europeiska unionens anslutning till konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna förenligt med fördragen?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Finanzgericht Baden-Württemberg (Tyskland) den 7 maj 2013 — Birgit Wagener mot Bundesagentur für Arbeit — Familienkasse Villingen-Schwenningen

(Mål C-250/13)

(2013/C 260/33)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Finanzgericht Baden-Württemberg

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Birgit Wagener

Motpart: Bundesagentur für Arbeit — Familienkasse Villingen-Schwenningen

Tolkningsfrågor

1. Under de förhållanden som råder i det nationella målet — där en tysk kassa för familjebidrag den 17 oktober 2012 på grundval av artikel 10.1 a i förordning (EEG) nr 574/72 ⁽¹⁾ beviljat och (genom avräkning) betalat barnbidrag för perioden från oktober 2006 till november 2011 motsvarande mellanskillnaden i förhållande till familjetilläggen i Schweiz — ska omräkningen av de schweiziska familjetilläggen från schweizerfranc till euro göras enligt artikel 107.1 i förordning (EEG) nr 574/72, enligt artikel 107.6 i förordning (EEG) nr 574/72 eller enligt artikel 90 i förordning (EG) nr 987/2009 ⁽²⁾ jämförd med beslut nr H3 av den 15 oktober 2009 ⁽³⁾ om den dag som ska gälla för fastställandet av de växelkurser som avses i artikel 90 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 987/2009 (EUT C 106, 2010, s. 56)?
2. För det fall omräkningen, enligt svaret på fråga 1, helt eller delvis ska göras enligt artikel 107.6 i förordning (EEG) nr 574/72: Är, under de i fråga 1 nämnda förhållandena, den relevanta tidpunkten för omräkningen den tidpunkt då den utländska förmånen, som ska räknas av, betalades eller den tidpunkt då den inhemska förmånen, mot vilken den utländska ska räknas av, betalas?
3. För det fall omräkningen, enligt svaret på fråga 1, helt eller delvis ska göras enligt artikel 107.1 i förordning (EEG) nr 574/72: Hur ska, under de förhållanden som råder i det nationella målet, referensperioden enligt artikel 107.2 och 107.4 i förordning (EEG) nr 574/72 fastställas? Är det av betydelse för omräkningen när den schweiziska institutionen beviljade förmånen eller när det betalade ut förmånen?
4. För det fall omräkningen, enligt svaret på fråga 1, helt eller delvis ska göras enligt artikel 90 i förordning (EG) nr 987/2009 jämförd med beslut nr H3 av den 15 oktober 2009: Enligt vilken bestämmelse (nr 2, nr 3 a eller nr 3 b) i beslut nr H3 av den 15 oktober 2009 och på vilket sätt ska omräkningen av familjeförmånerna göras om nationellt rätt avseende den inhemska familjeförmånen i sig föreskriver att ingen förmån ska beviljas (§ 65 första stycket 2 EStG) och beviljande endast sker på grundval av unionsrätt? Är det av betydelse för omräkningen när den schweiziska institutionen beviljade förmånen eller när den betalade ut förmånen?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 574/72 av den 21 mars 1972 om tillämpningen av förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda eller deras familjer flyttar inom gemenskapen, EGT L 74, s.1, i ändrad lydelse.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 987/2009 av den 16 september 2009 om tillämpningsbestämmelser till förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen, EGT L 284, s. 1.

⁽³⁾ Beslut nr H3 av den 15 oktober 2009 om den dag som ska gälla för fastställandet av de växelkurser som avses i artikel 90 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 987/2009, EUT C 106, 2010, s. 56.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 13 maj 2013 — Elena Recinto-Pfingsten mot Swiss International Air Lines AG**(Mål C-259/13)**

(2013/C 260/34)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Elena Recinto-Pfingsten

Motpart: Swiss International Air Lines AG

Tolkningsfråga

Ska avtalet ⁽¹⁾ mellan Schweiziska edsförbundet och Europeiska gemenskapen om luftfart av den 21 juni 1999 i dess lydelse enligt beslut nr 2/2010 ⁽²⁾ av gemenskapens och Schweiz gemensamma luftfartskommitté av den 26 november 2010 tolkas så, att Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 ⁽³⁾ av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (nedan kallad förordningen om flygpassagerares rättigheter) i enlighet med dess artikel 3.1 a också gäller för passagerare som flyger från en flygplats i Schweiz till ett tredjeland?

⁽¹⁾ Avtal mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om luftfart — Slutakt — Gemensamma förklaringar — Information om ikraftträdandet av de sju avtalen med Schweiziska edsförbundet inom områdena fri rörlighet för personer, luft- och landtransporter, offentlig upphandling, vetenskapligt och tekniskt samarbete, ömsesidigt erkännande i samband med överensstämmelsebedömning och handel med jordbruksprodukter (EGT L 114, 2002, s. 73)

⁽²⁾ Beslut nr 2/2010 av gemenskapens och Schweiz gemensamma luftfartskommitté som inrättas i avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om luftfart av den 26 november 2010 om ersättning av bilagan till avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om luftfart (EUT L 347, s. 54)

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (EUT L 46, s. 1)

**Begäran om förhandsavgörande framställd av
Verwaltungsgerichtshof (Tyskland) den 24 maj 2013 —
T-Mobile Austria GmbH mot Telekom-Control-
Kommission**

(Mål C-282/13)

(2013/C 260/35)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: T-Mobile Austria GmbH

Motpart: Telekom-Control-Kommission

Intervenienter: Hutchison 3 G Austria Holdings GmbH, Hutchinson 3G Austria GmbH, Orange Austria Telecommunication GmbH, Stubaï SCA, Orange Belgium SA, A1 Telekom Austria AG

Övriga deltagare: Bundesministerin für Verkehr, Innovation und Technologie

Tolkningsfrågan

Ska artiklarna 4 och 9b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/21/EG ⁽¹⁾ av den 7 mars 2002 om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (ramdirektiv) (EGT L 108, s. 33) och artikel 5.6 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/20/EG ⁽²⁾ av den 7 mars 2002 om auktorisation för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (auktorisationsdirektiv) (EGT L 108, s. 21) tolkas så, att ett konkurrerande företag kan anses berört i den mening som avses i artikel 4.1 i ramdirektivet i ett nationellt förfarande enligt artikel 5.6 i auktorisationsdirektivet?

⁽¹⁾ EGT L 108, s. 33.

⁽²⁾ EGT L 108, s. 21. Ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/140/EG av den 25 november 2009 om ändring av direktiv 2002/21/EG om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster, direktiv 2002/19/EG om tillträde till och samtrafik mellan elektroniska kommunikationsnät och tillhörande faciliteter och direktiv 2002/20/EG om auktorisation för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (EUT L 337, s. 37).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Finanzgericht
München (Tyskland) den 29 maj 2013 — Data I/O GmbH
mot Hauptzollamt München**

(Mål C-297/13)

(2013/C 260/36)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Finanzgericht München

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Data I/O GmbH

Motpart: Hauptzollamt München

Tolkningsfråga

Ska anmärkning 2 a till avdelning XVI ⁽¹⁾ tolkas så, att en vara, som både uppfyller villkoren för att klassificeras som en del enligt tulltaxenummer 8473 i Kombinerade nomenklaturen (KN) och för att klassificeras som en vara i sig enligt ett annat tulltaxenummer i kapitel 84 KN eller enligt ett tulltaxenummer i kapitel 85 KN, ska klassificeras enligt något av de senare tulltaxenumren, eftersom KN nr 8473 inte har företräde framför de andra tulltaxenumren i kapitel 84 och tulltaxenumren i kapitel 85 KN?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 256, s. 1; svensk specialutgåva, område 11, volym 13, s. 22, ändrad genom kommissionens förordningar nr 2031/2001 av den 6 augusti 2001 (EGT L 279, s. 1), nr 1832/2002 av den 1 augusti 2002 (EGT L 290, s. 1), nr 1789/2003 av den 11 september 2003 (EUT L 281, s. 1) och nr 1810/2004 av den 7 september 2004 (EUT L 327, s.1)

**Begäran om förhandsavgörande framställd av
Bundesgerichtshof (Tyskland) den 6 juni 2013 — Novo
Nordisk Pharma GmbH mot Corinna Silber**

(Mål C-310/13)

(2013/C 260/37)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Novo Nordisk Pharma GmbH

Motpart: Corinna Silber

Tolkningsfrågan

Ska artikel 13 i direktiv 85/374/EEG ⁽¹⁾ tolkas så, att direktivet inte inverkar på det tyska läkemedelsansvaret, såsom "särskilt ansvarssystem", vilket innebär att det nationella läkemedelsansvarssystemet kan vidareutvecklas, eller ska bestämmelsen tolkas så, att de omständigheter som omfattades av de rättsliga bestämmelserna avseende läkemedelsansvaret när direktivet anmäldes (30 juli 1985) inte får utvidgas?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 85/374/EEG av den 25 juli 1985 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om skadeståndsansvar för produkter med säkerhetsbrister (EGT L 210, s. 29; svensk specialutgåva, område 15, volym 6, s. 239).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Thüringer Oberlandesgericht (Tyskland) den 11 juni 2013 — Udo Rätzke mot S+K Handels GmbH

(Mål C-319/13)

(2013/C 260/38)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Thüringer Oberlandesgericht

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Udo Rätzke

Motpart: S+K Handels GmbH

Tolkningsfråga

Ska artikel 4 a i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1062/2010 (EU) nr 1062/2010 av den 28 september 2010 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/30/EU vad gäller energimärkning av tv-mottagare ⁽¹⁾ tolkas så,

att återförsäljare (från och med den 30 november 2011) enbart är skyldiga att förse tv-mottagare med en etikett om dessa tv-mottagare av leverantören enligt artikel 3.1 a i nämnda förordning levererats (från och med den 30 november 2011) med en sådan etikett,

eller gäller märkningsplikten (från och med den 30 november 2011) även sådana tv-mottagare av leverantören före den 30 november 2011 levererats utan sådan etikett, vilket leder till att återförsäljaren är skyldig att (i tid och i efterhand) begära etiketter för sådana tv-mottagare?

⁽¹⁾ EUT L 314, s. 64.

Överklagande ingett den 14 juni 2013 av Consultadoria e Serviços, Lda av den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 10 april 2013 i mål T-360/11, Fercal — Consultadoria e Serviços mot harmoniseringsbyrån — Parfums Rochas (Patrizia Rocha)

(Mål C-324/13 P)

(2013/C 260/39)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Klagande: Fercal — Consultadoria e Serviços, L^{da} (ombud: A.J. Rodrigues, advogado)

Övrig part i målet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån)

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— ... bifalla överklagandet och fastställa att

- a) domen från tribunalens femte avdelning av den 10 april 2013, som delgavs den 11 april 2013, i mål T-360/11, ska upphävas och att det beslut som meddelades av harmoniseringsbyråns andra överklagandenämnd den 8 april 2011 i ärende ... R 2355/2010-2 följaktligen ska ogiltigförklaras, i enlighet med tillämpliga gemenskapsrättsliga bestämmelser,
- b) klagandens varumärke ska förbli giltigt och fortsätta gälla, och
- c) motparten ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

- Klaganden anför att det i artikel 60 i varumärkesförordningen ⁽¹⁾ beträffande framställande av överklagande och angivande av grunderna, att ett överklagande ska framställas skriftligen inom två månader och att grunderna för överklagandet, det vill säga motiveringen, ska anges skriftligen inom fyra månader från dagen för delgivningen av beslutet.
- Trots att en skrivelse i vilken grunderna för överklagandet angavs skickades med post den 27 januari 2011 mottogs den inte förrän den 2 februari 2011, det vill säga efter att den fyramånadersfrist som föreskrivs i artikel 60 i varumärkesförordningen hade löpt ut.
- Beräkningen av tidsfrister och sätten för delgivning regleras i kommissionens förordning (EG) nr 2868/95 av den 13 december 1995 om genomförande av rådets förordning (EG) nr 40/94 om gemenskapsvarumärke (EGT L 303, s. 1).
- Då tidsperioder ska fastställas som hela år, månader, veckor eller dagar, ska beräkningen börja på dagen efter dagen för delgivningen, och delgivningen äger rum vid den fysiska delgivningen, enligt vad som framgår av artikel 70.1 och 70.2 i förordningen.
- Då en tidsperiod uttrycks som ett visst antal månader, såsom fristen i det aktuella fallet, ska denna utlöpa i den fjärde efterföljande månaden på den dag som har samma nummer (artikel 70.4).
- Fristen avbryts om det föreligger hindrande omständigheter som utgör force majeure och som ingen av parterna kan hållas ansvarig för.
- Eftersom delgivningen av klaganden ägde rum den 27 september 2010 och då vederbörande hade fyra månader till sitt förfogande för att ange grunderna för överklagandet räknades fristen från den 28 september 2010 och löpte ut fyra månader senare, på dagen med samma nummer, det vill säga den 28 januari 2011.

- Det betyder att klaganden var tvungen att agera inom nämnda frist, vid äventyr av att vederbörande annars kunde få sina rättigheter inskränkta, det vill säga ges en kortare frist i stället för fyramånadersfristen.
- Klaganden skickade skrivelsen med angivandet av grunderna med post den 27 januari 2011, det vill säga dagen före den sista fristdagen.
- Försändelsen lämnades till motparten den 2 februari 2011 på grund av att en helg hade infallit däremellan.
- Klaganden anser sig ha agerat i enlighet med gällande rätt och inom den uppställda fristen, och att överklagandet därför ska tas upp till prövning.
- Klaganden anför att överklagandet framställdes inom de två månader som avses i den första delen av artikel 60 i varumärkesförordningen.
- Vidare påpekar klaganden att grunderna för överklagandet angavs skriftligen inom fyramånadersfristen.
- Klaganden konstaterar att skrivelsen med grunderna ingavs med post, och därför befann sig utanför klagandens kontroll.
- Med all respekt för att det kan föreligga olika tolkningar och uppfattningar anser klaganden dock att det "ingivande" som avses i den överklagade domen absolut inte kan uppfattas som motpartens mottagande, förutom om klaganden inte skulle ha agerat inom den frist som har uppställts enligt lag.
- Klaganden bestrider den tolkning som preciseras och godtas i den överklagade domen, med hänvisning till att det i artikel 60 i förordning nr 207/2009 talas om att "[g]runderna för överklagandet ska anges ... inom fyra månader", och att detta uttryck inte kan betyda eller avse att grunderna måste mottas inom denna frist, eftersom handlingar inte alltid inges och mottas samtidigt.
- Klaganden ska således uppfylla sin skyldighet inom fristen, vilket också skedde. Det kan inte anses att det är datumet för mottagandet som räknas, eftersom det skulle innebära ett åsidosättande av likhetsprincipen med hänsyn till skillnaderna länderna emellan och det faktum att dessa medel varken är tillgängliga eller utkrävbara, eftersom de utgör alternativ enligt förordning nr 2868/95.
- Klagandens tolkning är att klaganden inom fyramånadersfristen måste skicka in eller överlämna en skrivelse och att ingivandet av grunderna i det aktuella fallet inte kom som någon nyhet eller överraskning eftersom klaganden redan hade informerat om sin avsikt att överklaga beslutet.
- Klaganden anser att tribunalen genom att ha ogillat talan i dess helhet åsidosatte artikel 60 i varumärkesförordningen och artiklarna 61, 62, 63, 64, 65 och 70 i förordning nr 2868/95.

(¹) Rådets förordning nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken (kodifierad version) (EUT L 78, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunalul Sibiu (Rumänien) den 18 juni 2013 — Ilie Nicolae Nicula mot Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Sibiu, Administrația Fondului pentru Mediu

(Mål C-331/13)

(2013/C 260/40)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Tribunalul Sibiu

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Ilie Nicolae Nicula

Motparter: Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Sibiu, Administrația Fondului pentru Mediu

Tolkningsfråga

Kan bestämmelserna i artikel 6 i fördraget om Europeiska unionen, artiklarna 17, 20 och 21 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och artikel 110 FEUF samt principerna om rättssäkerhet och förbud mot *reformatio in pejus*, som båda är fastställda i [unions]rätten och domstolens rättspraxis (¹), tolkas så att de utgör hinder för ett regelverk som lagdekret nr 9/2013?

(¹) Målen C-381/97, Belgocodex, och 10/78, Belbouab.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesfinanzhof (Tyskland) den 19 juni 2013 — Nordex Food A/S mot Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Mål C-334/13)

(2013/C 260/41)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesfinanzhof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Nordex Food A/S

Motpart: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Tolkningsfrågor

1. Ska det anses föreligga ett korrekt uppvisande av en exportlicens enligt artikel 4.1 i förordning (EG) nr 800/1999 om

gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med exportbidrag för jordbruksprodukter⁽¹⁾ vid beslut om beviljande av exportbidrag om exporttullkontoret har mottagit exportdeklarationen utan att licensen har uppvisats, på villkor att exportören skulle inge licensen inom en viss tid, vilket sedan har skett?

2. Om fråga 1 ska besvaras nekande: Utgör det ett tvingande krav enligt artikel 4.1 i förordning (EG) nr 800/1999 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med exportbidrag för jordbruksprodukter att exportören uppvisar en exportlicens redan vid inlämnandet av exportdeklarationen, eller är det tillräckligt att denne lämnar in en exportlicens (som denne tilldelats före exporten) först vid utbetalningsförfarandet?
3. Kan en exportör som först har lämnat in förfälskade tulldokument med avseende på exportvarornas anläggande till destinationslandet inge giltiga tulldokument efter det att de frister för uppvisande som är fastställda i förordning (EG) nr 800/1999 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med exportbidrag för jordbruksprodukter har löpt ut, utan att förlora rätten till exportbidrag, om det försenade uppvisandet inte har försenat eller motverkat hanteringen av utbetalningsförfarandet, eftersom bidragsansökan först avslogs på andra grunder än [Orig. s. 3] avsaknaden av uppvisande av sådana bevis för att varorna hade anlänt till destinationen och dessa ingavs efter att det framkommit att dessa dokument var förfälskade?
4. Är villkoren för åläggandet av en sanktion enligt artikel 51 i förordning (EG) nr 800/1999 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med exportbidrag för jordbruksprodukter även uppfyllda om det exportbidrag som begärts visserligen motsvarar det som faktiskt ska beviljas, men exportören vid utbetalningsförfarandet först hade lämnat in dokument på grundval av vilka denne inte skulle ha kunnat beviljats exportbidrag?

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 800/1999 av den 15 april 1999 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med exportbidrag för jordbruksprodukter (EGT L 102, s. 11)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Scottish Land Court (Förenade kungariket) den 18 juni 2013 — Robin John Feakins mot The Scottish Ministers

(Mål C-335/13)

(2013/C 260/42)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Scottish Land Court

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Robin John Feakins

Motpart: The Scottish Ministers

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 18.2 i kommissionens förordning (EG) nr 795/2004⁽¹⁾ tillämpas
 - a) när en jordbrukare uppfyller villkoren för tillämpning av två eller flera av följande artiklar: artiklarna 19, 20, 21, 22, 23, 23a i den förordningen och artiklarna 37.2, 40, 42.3 och 42.5 i rådets förordning (EG) nr 1782/2003⁽²⁾, eller bara
 - b) när en jordbrukare uppfyller villkoren för tillämpning av två eller flera av artiklarna 19, 20, 21, 22, 23, 23a i kommissionens förordning (EG) nr 795/2004, eller två eller flera av artiklarna 37.2, 40, 42.3 och 42.5 i rådets förordning (EG) nr 1782/2003?
2. Om artikel 18.2 ska tolkas så som anges i fråga 1 a är då artikel 18.2 helt eller delvis ogiltig på någon av följande grunder som klaganden har åberopat, eller på båda dessa grunder:
 - a) kommissionen hade inte befogenhet att, då den antog förordning (EG) nr 795/2004, utfärda de aktuella föreskrifterna i artikel 18.2, eller
 - b) kommissionen motiverade inte artikel 18.2 i samband med antagandet av förordning (EG) nr 795/2004?
3. Om artikel 18.2 ska tolkas så som anges i fråga 1 a och fråga 2 besvaras nekande är då artikel 18.2 tillämplig i en situation där en jordbrukare har fått provisoriskt godkännande av tilldelning från den nationella reserven enligt artikel 22 i kommissionens förordning (EG) nr 795/2004 för ett jordbruksföretag år 2005, men där denna tilldelning inte angavs på IACS-blanketten förrän år 2007 då jordbruksföretaget övertogs av jordbrukaren?

⁽¹⁾ Förordning (EG) nr 795/2004 av den 21 april 2004 om tillämpningsföreskrifter för det system med samlat gårdsstöd som föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 1782/2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödssystem för jordbrukare (EUT L 141, s. 1)

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 1782/2003 av den 29 september 2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödssystem för jordbrukare och om ändring av förordningarna (EEG) nr 2019/93, (EG) nr 1452/2001, (EG) nr 1453/2001, (EG) nr 1454/2001, (EG) nr 1868/94, (EG) nr 1251/1999, (EG) nr 1254/1999, (EG) nr 1673/2000, (EEG) nr 2358/71 och (EG) nr 2529/2001 (EUT L 270, s. 1)

Överklagande ingett den 19 juni 2013 av Europeiska kommissionen av den dom som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 10 april 2013 i mål T-671/11, IPK International — World Tourism Marketing Consultants GmbH mot Europeiska kommissionen

(Mål C-336/13 P)

(2013/C 260/43)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Europeiska kommissionen (ombud: F. Dintilhac, G. Wilms och G. Zavvos)

Övrig part i målet: IPK International — World Tourism Marketing Consultants GmbH

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- ogiltigförklara tribunalens dom (första avdelningen) av den 10 april 2013 i mål T-671/11,
- ogilla den talan som IPK International — World Tourism Marketing Consultants GmbH väckte mot kommissionen den 22 december 2011 och
- förplikta IPK International — World Tourism Marketing Consultants GmbH att ersätta rättegångskostnaderna i båda instanserna.

Grunder och huvudargument

Den överklagade domen innehåller flera fall av felaktig rättstillämpning, närmare bestämt följande:

- a) I domen tas ingen hänsyn till domstolens praxis med innebörden att syftet med kompensationsränta är att kompensera för inflationen.
- b) I domen görs, i strid mot domstolens praxis, ingen åtskillnad mellan kompensationsränta och dröjsmålsränta, varvid båda dessa räntor fastställts med tillämpning av Europeiska centralbankens (ECB) räntesats för huvudsakliga refinansieringstransaktioner med 2 punkters tillägg.
- c) Domen innehåller ett räknefel. Felet har sin grund i att kompensationsräntan har kapitaliserats och dröjsmålsränta räknats från och med den 15 april 2011.
- d) Domen innehåller en felaktig tolkning av det omtvistade beslutet och av tribunalens dom i mål T-297/05 ⁽¹⁾ samt en oriktig bedömning av de faktiska omständigheterna.
- e) Domen innehåller inte en tillräcklig motivering: Domen gör det inte möjligt att förstå varför den aktuella räntesatsen har valts och varför dröjsmålsränta har beräknats från den aktuella dagen, och motiveringen är i sig självmotsägande.

- f) Domen strider mot unionsrättens förbud mot obehörig vinst.

⁽¹⁾ Tribunalens dom av den 15 april 2011 i mål T-297/05, IPK International mot kommissionen (REU 2011, s. II-1859).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) den 24 juni 2013 — Cruz & Companhia Lda mot Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP (IFAP)

(Mål C-341/13)

(2013/C 260/44)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Supremo Tribunal Administrativo

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Cruz & Companhia Lda

Motpart: Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP (IFAP)

Tolkningsfrågor

1. Ska den preskriptionstid som föreskrivs i artikel 3.1 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 ⁽¹⁾ av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen, tillämpas endast i förhållanden mellan Europeiska unionen och motparten i egenskap av det organ som betalar ut gemenskapsrättsligt stöd eller även mellan motparten i egenskap av det organ som betalar ut gemenskapsrättsligt stöd och klaganden i egenskap av mottagare av utbetalt stöd som anses ha beviljats otillbörligen
2. För det fall den preskriptionstid som föreskrivs i artikel 3.1 i förordning nr 2988/95 även är tillämplig i förhållandet mellan det organ som betalar ut stöd och mottagaren av det utbetalda stöd som anses ha beviljats otillbörligen, ska denna preskriptionstid endast vara tillämplig vad gäller administrativa sanktioner i den mening som avses i artikel 5 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995, eller även vad gäller administrativa åtgärder i den mening som avses i artikel 4.1 i samma förordning, närmare bestämt vid återbetalning av otillbörligt uppburna belopp?

⁽¹⁾ EGT L 312, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal do Trabalho de Leiria (Portugal) den 24 juni 2013 — Modelo Continente Hipermercados, S.A. mot Autoridade para as Condições do Trabalho — Centro Local do Lis (ACT)

(Mål C-343/13)

(2013/C 260/45)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Tribunal do Trabalho de Leiria

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Modelo Continente Hipermercados, S.A.

Motpart: Autoridade para as Condições do Trabalho — Centro Local do Lis (ACT)

Tolkningsfrågor

1. Ska en bolagsfusion, mot bakgrund av gemenskapsrätten, framför allt [direktiv 2011/35/EU ⁽¹⁾ och artikel 19], anses medföra en övergång av ansvar för överträdelser av arbetsrättsliga bestämmelser, som innebär att det övertagande bolaget bär ansvar för de överträdelser som det överlåtande bolaget gjort sig skyldigt till innan fusionen antecknades i handelsregistret?
2. Kan en sanktionsåtgärd på det arbetsrättsliga området vid tillämpningen av direktivet vara att betrakta som en fordran för tredje man (i det förevarande fallet rör det sig, i enlighet med reglerna om överträdelser av arbetsrättsliga bestämmelser, om en fordran för staten), med följden att motsvarande skuld (sanktionsbeloppet), som uppkommit på grund av överträdelse av arbetsrättsliga bestämmelser och för vilken staten är borgenär, övergår på det övertagande bolaget?
3. Strider det mot det ovannämnda gemenskapsdirektivet, i vilket effekterna av bolagsfusioner fastställs, att tolka artikel 112 i lagen om handelsrättsliga bolag på så sätt att denna artikel varken utgör hinder för beivrande av en överträdelse av arbetsrättsliga bestämmelser som ägt rum före fusionen eller för påförande av sanktionsavgift för överträdelsen, då det är fråga om en extensiv tolkning av bestämmelsen som strider mot principerna i gemenskapsrätten och, framför allt, mot artikel 19 i direktivet?
4. Strider den ovan angivna tolkningen mot principen att det inte kan anses ha skett någon överträdelse av arbetsrättsliga bestämmelser när det övertagande bolaget inte har något (begränsat) strikt ansvar eller culpaansvar?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/35/EU av den 5 april 2011 om fusioner av aktiebolag (EUT L 110, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Commissione tributaria provinciale di Roma (Italien) den 24 juni 2013 — Cristiano Blanco mot Agenzia delle Entrate

(Mål C-344/13)

(2013/C 260/46)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Commissione tributaria provinciale di Roma

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Cristiano Blanco

Motpart: Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale I di Roma — Ufficio Controlli

Tolkningsfråga

Strider deklarationsskyldigheten för och beskattningen av vinster som personer bosatta i Italien har vunnit i spelhallar i medlemsstater i Europeiska unionen, vilket föreskrivs i artikel 67 d i presidentdekret nr 917 av den 22 december 1986 (TUIR), mot artikel 49 i EG-fördraget eller ska de anses vara motiverade med hänsyn till allmän ordning, säkerhet eller hälsa i den mening som avses i artikel 46 i EG-fördraget?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Supreme Court (Irland) den 24 juni 2013 — Karen Millen Fashions Ltd mot Dunnes Stores och Dunnes Stores (Limerick) Ltd

(Mål C-345/13)

(2013/C 260/47)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Supreme Court

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande och motpart: Karen Millen Fashions Ltd

Svarande och klagande: Dunnes Stores och Dunnes Stores (Limerick) Ltd

Tolkningsfrågor

1. Med hänsyn till särprägel hos en formgivning för vilken skydd som oregistrerad gemenskapsformgivning har åberopats enligt rådets förordning (EG) nr 6/2002 av den 12 december 2001 om gemenskapsformgivning ⁽¹⁾, ska det helhetsintryck som ges en kunnig användare i den mening som avses i artikel 6 i förordningen bedömas i förhållande till

huruvida detta skiljer sig från det helhetsintryck en sådan användare ges av a) varje enskild formgivning som tidigare har gjorts tillgänglig för allmänheten eller b) varje kombination av kända särdrag i formgivningen från fler än en sådan tidigare formgivning?

2. Är en domstol för gemenskapsformgivning skyldig att behandla en oregistrerad gemenskapsformgivning som giltig enligt artikel 85 i rådets förordning (EG) nr 6/2002 av den 12 december 2001 om gemenskapsformgivning om innehavaren enbart har angett vad som utgör formgivningens särprägel, eller är innehavaren skyldig att bevisa att formgivningen är särpräglad i enlighet med artikel 6 i den förordningen?

⁽¹⁾ EGT L 3, 2002, s. 1

Talan väckt den 25 juni 2013 — Europeiska kommissionen mot Republiken Grekland

(Mål C-351/13)

(2013/C 260/48)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: A. Markoulli och B. Schima)

Svarande: Republiken Grekland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 3 och 5.2 i rådets direktiv 1999/74/EG ⁽¹⁾ av den 19 juli 1999 om att fastställa miniminormer för skyddet av värphöns, genom att inte se till att värphöns från och med den 1 januari 2002 inhyses i inredda burar, och
- förplikta Republiken Grekland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Enligt artikel 5.2 i direktiv 1999/74/EG är det från och med den 1 januari 2012 förbjudet att inhysa värphöns i icke inredda burar. I artikel 3 i direktivet föreskrivs dessutom att medlemsstaterna ska se till att ägarna eller de som håller värphöns enbart använder sig av inhysningssystem som är tillåtna enligt direktivet för sina värphöns.

Kommissionen gjorde redan år 2011 medlemsstaterna uppmärksamma på deras skyldighet att följa de ovannämnda direktivbestämmelserna. Av de uppgifter som Republiken Grekland lämnade framgick att ett stort antal av dem som äger eller hyser produktionsanläggningar för värphöns inte kunde uppfylla sina skyldigheter enligt direktiv 1999/74/EG före det datum som angavs i direktivet.

Av de uppgifter som Republiken Grekland lämnat i det administrativa förfarandet, och senare uppdateringar av dessa uppgifter, framgår att medlemsstaten ännu inte uppfyllt sina skyldigheter enligt artiklarna 3 och 5 i direktiv 1999/74/EG.

⁽¹⁾ EGT L 203, s. 53.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Commissione Tributaria Regionale dell'Umbria (Italien) den 27 juni 2013 — Umbra Packaging srl mot Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale di Perugia

(Mål C-355/13)

(2013/C 260/49)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Commissione Tributaria Regionale dell'Umbria

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Umbra Packaging srl

Motpart: Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale di Perugia

Tolkningsfrågor

1. Är artikel 160 i lagstiftningsdekret nr 259/2003, med stöd av vilken en statlig koncessionsavgift tas ut i enlighet med artikel 21 i den taxa som är fogad till presidentdekret nr 642/1972, förenlig med artikel 3 i direktiv 2002/20/EG, ⁽¹⁾ som föreskriver att på den liberaliserade kommunikationsmarknaden ska den behöriga administrativa myndigheten inte ha en sådan kontrollbefogenhet som den som utgör stöd för att ta ut avgiften av tjänsteanvändarna?
2. Är artikel 3.2 i ministerdekret nr 33/1990 (som artikel 21 i den taxa som är fogad till presidentdekret nr 642/1972 hänvisar till), i dess lydelse enligt artikel 3 i lagdekret nr 151/1991, förenlig med principen om fri konkurrens och med förbudet i artikel 102 FEUF mot att olika villkor tillämpas för likvärdiga transaktioner med vissa handelspartner?

3. Är det förhållandet att storleken på den statliga koncessionsavgiften varierar beroende på om det är fråga om privat eller yrkesmässigt bruk samt att den endast tas ut på abonnemang och inte på kontantkort förenligt med kriterier avseende rimlighet och ändamålsenlighet, och utgör det hinder för att det skapas en konkurrensutsatt marknad?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/20/EG av den 7 mars 2002 om auktorisation för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (auktorisationsdirektiv) (EGT L 108, s. 21).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Supreme Court of the United Kingdom (Förenade kungariket) den 27 juni 2013 — Public Relations Consultants Association Ltd mot The Newspaper Licensing Agency Ltd m.fl.

(Mål C-360/13)

(2013/C 260/50)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Supreme Court of the United Kingdom

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Public Relations Consultants Association Ltd

Motparter: The Newspaper Licensing Agency Ltd m.fl.

Tolkningsfrågor

I ett fall där

- i) en slutanvändare tar del av en webbsida utan att ladda ned den, skriva ut den eller på annat sätt försöka göra en kopia av den,
- ii) kopior av den aktuella webbsidan automatiskt skapas på skärmen och i "internetcachen" på slutanvändarens hårddisk,
- iii) skapandet av dessa kopior är nödvändiga för den tekniska processen vid korrekt och effektiv webbläsning,
- iv) skärmkopian ligger kvar på skärmen till dess att slutanvändaren lämnar den aktuella webbsidan, då kopian automatiskt raderas genom datorns normala funktionssätt,
- v) den cachade kopian finns kvar i cachen till dess att den ersätts av annat material allteftersom slutanvändaren tar del av andra webbsidor, då kopian automatiskt raderas genom datorns normala funktionssätt, och
- vi) kopiorna lagras högst så länge som de i punkterna (iv) och (v) beskrivna normala processerna vid internetanvändning pågår,

sådana kopior anses vara (i) tillfälliga, (ii) flyktiga eller utgöra ett inkluderande av underordnad betydelse och (iii) en integrerad och väsentlig del i en teknisk process, i den mening som avses i artikel 5.1 i direktiv 2001/29/EG (¹)?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/29/EG av den 22 maj 2001 om harmonisering av vissa aspekter av upphovsrätt och närstående rättigheter i informationssamhället (EGT L 167, s. 10).

Talan väckt den 26 juni 2013 — Europeiska kommissionen mot Republiken Slovakien

(Mål C-361/13)

(2013/C 260/51)

Rättegångsspråk: slovakiska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: F. Schatz och A. Tokar)

Svarande: Republiken Slovakien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— fastställa att Republiken Slovakien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 45 FEUF och 48 FEUF samt artikel 7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 (¹) av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen, genom att inte betala ut jultillägg i enlighet med lag nr 592/2006 till förmånstagare som är bosatta i en annan medlemstat än Republiken Slovakien, och

— förplikta Republiken Slovakien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Jultillägget enligt lag nr 592/2006 är en förmån vid ålderdom i den mening som avses i artikel 3.1 d i förordning nr 883/2004, som även ska betalas ut till förmånstagare som är bosatta utanför den berörda medlemsstaten (i förevarande fall Republiken Slovakien). En nationell bestämmelse kan följaktligen inte begränsa rätten till jultillägget för förmånstagare som är bosatta utanför Republiken Slovakien. Den bestämmelse i den nationella lagen i Republiken Slovakien, som föreskriver en sådan begränsning, strider följaktligen mot artiklarna 45 FEUF och 48 FEUF samt artikel 7 i förordning nr 883/2004.

(¹) EUT L 166, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Corte suprema di cassazione (Italien) den 28 juni 2013 — Maurizio Fiamingo mot Rete Ferroviaria Italiana SpA

(Mål C-362/13)

(2013/C 260/52)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Corte suprema di cassazione

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Maurizio Fiamingo

Motpart: Rete Ferroviaria Italiana SpA

Tolkningsfrågor

1. Är klausulerna i det ramavtal om visstidsarbete som bilagts direktiv 1999/70/EG ⁽¹⁾ tillämpliga på arbete till sjöss och omfattar klausul 2.1 i synnerhet även visstidsanställda på färjor som kör dagliga förbindelser?
2. Utgör det ramavtal som bilagts direktiv 1999/70/EG och i synnerhet klausul 3.1 hinder för en nationell bestämmelse (artikel 332 i sjöfartslagen) som föreskriver att "avtalstiden" men inte "avtalets upphörande" ska specificeras, och är det då förenligt med nämnda direktiv att fastställa avtalstiden genom att ange en tidsbegränsning för avtalet vars längd är bestämd ("maximalt 78 dagar") men inte dess datum?
3. Utgör det ramavtal som bilagts direktiv 1999/70/EG och i synnerhet klausul 3.1 hinder för nationella bestämmelser (artiklarna 325, 326 och 332 i sjöfartslagen) enligt vilka de objektiva grunderna för ett avtal om visstidsanställning utgörs av specificerandet av den eller de resor som ska utföras så att avtalets föremål (arbetet) sammanfaller med syftet (grunden för ingående av avtalet om visstidsanställning)?
4. Utgör det ramavtal som bilagts direktivet hinder för nationella bestämmelser (i förevarande fall bestämmelserna i sjöfartslagen) som vid användning av flera på varandra följande avtal (vilket kan utgöra missbruk enligt klausul 5) utesluter att dessa kan omvandlas till en tillsvidareanställning (vilket enligt artikel 326 i sjöfartslagen endast är möjligt om den anställda har tjänstgjort under en sammanhängande tid av mer än ett år och om det inte har gått mer än 60 dagar räknat från det datum då det ena avtalet upphör och till det datum då det därpå följande avtalet börjar gälla)?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 om ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP (EGT L 175, s. 43).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Corte suprema di cassazione (Italien) den 28 juni 2013 — Leonardo Zappalà mot Rete Ferroviaria Italiana SpA

(Mål C-363/13)

(2013/C 260/53)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Corte suprema di cassazione

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Leonardo Zappalà

Motpart: Rete Ferroviaria Italiana SpA

Tolkningsfrågor

1. Är klausulerna i det ramavtal om visstidsarbete som bilagts direktiv 1999/70/EG ⁽¹⁾ tillämpliga på arbete till sjöss och omfattar klausul 2.1 i synnerhet även visstidsanställda på färjor som kör dagliga förbindelser?
2. Utgör det ramavtal som bilagts direktiv 1999/70/EG och i synnerhet klausul 3.1 hinder för en nationell bestämmelse (artikel 332 i sjöfartslagen) som föreskriver att "avtalstiden" men inte "avtalets upphörande" ska specificeras och är det då förenligt med nämnda direktiv att fastställa avtalstiden genom att ange en tidsbegränsning för avtalet vars längd är bestämd ("maximalt 78 dagar") men inte dess datum?
3. Utgör det ramavtal som bilagts direktiv 1999/70/EG och i synnerhet klausul 3.1 hinder för nationella bestämmelser (artiklarna 325, 326 och 332 i sjöfartslagen) enligt vilka de objektiva grunderna för ett avtal om visstidsanställning utgörs av specificerandet av den eller de resor som ska utföras så att avtalets föremål (arbetet) sammanfaller med syftet (grunden för ingående av avtalet om visstidsanställning)?
4. Utgör det ramavtal som bilagts direktivet hinder för nationella bestämmelser (i förevarande fall bestämmelserna i sjöfartslagen) som vid användning av flera på varandra följande avtal (vilket kan utgöra missbruk enligt klausul 5) utesluter att dessa kan omvandlas till en tillsvidareanställning (vilket enligt artikel 326 i sjöfartslagen endast är möjligt om den anställda har tjänstgjort under en sammanhängande tid av mer än ett år och om det inte har gått mer än 60 dagar räknat från det datum då det ena avtalet upphör och till det datum då det därpå följande avtalet börjar gälla)?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 om ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP (EGT L 175, s. 43).

Begäran om förhandsavgörande framställd av High court of Justice (Chancery Division) (Förenade kungariket) den 28 juni 2013 — International Stem Cell Corporation mot Comptroller General of Patents

(Mål C-364/13)

(2013/C 260/54)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

High court of Justice (Chancery Division)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: International Stem Cell Corporation

Motpart: Comptroller General of Patents

Tolkningsfråga

Omfattas obefruktade mänskliga ägg, vilkas delning och vidare utveckling har stimulerats genom partenogenes, och vilka, i motsats till befruktade ägg, innehåller endast pluripotenta celler och inte kan utvecklas till människor, av uttrycket "mänskliga embryon" i artikel 6.2.c i direktiv 98/44/EG⁽¹⁾ om rättsligt skydd för biotekniska uppfinningar?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 98/44/EG av den 6 juli 1998 om rättsligt skydd för biotekniska uppfinningar (EGT L 213, s. 13)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Corte suprema di cassazione (Italien) den 1 juli 2013 — Profit Investment SIM SpA, in liquidazione mot Stefano Ossi och Commerzbank AG

(Mål C-366/13)

(2013/C 260/55)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Corte suprema di cassazione

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Profit Investment SIM SpA, in liquidazione

Motparter: Stefano Ossi, Commerzbank AG

Tolkningsfrågor

1. Kan det anses föreligga ett samband mellan olika yrkanden i den mening som avses i artikel 6.1 i förordning nr

44/2001⁽¹⁾ om både föremålet för de anspråk som görs gällande och grunden på vilken anspråken framställs skiljer sig åt mellan de båda yrkandena utan att dessa yrkanden varken är över-/underordnade varandra eller logiskt och rättsligt sett oförenliga men där ett eventuellt bifallande av det ena av yrkandena de facto kan påverka omfattningen av det intresse som är avsett att skyddas genom det andra yrkandet?

2. Kan kravet enligt artikel 23.1 a i nämnda förordning om att avtal om domstols behörighet ska vara skriftligt anses vara uppfyllt om ett sådant avtal införs i det dokument (informationsmemorandum) som upprättas ensidigt av den som emitterar ett obligationslån, vilket resulterar i att avtalet om domstols behörighet ska tillämpas på tvister med alla kommande köpare av nämnda obligationer angående obligationernas giltighet, eller kan det i annat fall anses att införandet av avtalet i det dokument som innehåller villkoren för ett obligationslån och är avsett att vara gränsöverskridande motsvarar en form som överensstämmer med handelsbruk eller annan sedvänja i internationell handel i den mening som avses i artikel 23.1 c i förordningen?

3. Ska uttrycket "talan avser avtal" i artikel 5.1 i nämnda förordning förstås så att det enbart gäller de tvister där talan väcks genom att åberopa den rättsliga förpliktelse som följer av köpeavtalet utöver de tvister som har direkt anknytning till denna förpliktelse, eller ska det utvidgas till att även omfatta tvister där den som väcker talan inte alls åberopar köpeavtalet utan förnekar att en rättsligt giltig avtalsmässig förpliktelse existerar och har som mål att få tillbaka det belopp som vederbörande har betalat på en grund som enligt vederbörandes uppfattning helt saknar rättsligt värde?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EGT L 12, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Commissione tributaria provinciale di Roma (Italien) den 1 juli 2013 — Pier Paolo Fabretti mot Agenzia delle Entrate

(Mål C-367/13)

(2013/C 260/56)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Commissione tributaria provinciale di Roma

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Pier Paolo Fabretti

Motpart: Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale I di Roma — Ufficio Controlli

Tolkningsfrågor

Strider deklarationsskyldigheten för och beskattningen av vinster som personer bosatta i Italien har vunnit i spelhallar i medlemsstater i Europeiska unionen, vilket föreskrivs i artikel 67 d i presidentdekret nr 917 av den 22 december 1986 (TUIR), mot artikel 49 i EG-fördraget eller ska de anses vara motiverade med hänsyn till allmän ordning, säkerhet eller hälsa i den mening som avses i artikel 46 i EG-fördraget?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank Oost-Brabant 's-Hertogenbosch (Nederländerna) den 1 juli 2013 — brottmål mot N.F. Gielen m.fl.

(Mål C-369/13)

(2013/C 260/57)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank Oost-Brabant 's-Hertogenbosch

Parter i brottmålet vid den nationella domstolen

N.F. Gielen, M.M.J. Geerings, F.A.C. Pruijmbloom, A.A. Pruijmbloom

Tolkningsfrågor

1a. Kan det kemiska ämnet alfa-fenylacetonitril (CAS nummer 4468-48-8, nedan kallat APAAN) likställas med det förtecknade ämnet l-fenyl-2-propanon (CAS-nummer 103-79-7, nedan kallat BMK)? Rechtbank söker med andra ord klarhet i om ordet 'innehålla' respektive det engelska uttrycket 'containing' och det franska uttrycket 'contenant', ska tolkas så, att ämnet BMK ska anses ingå redan i ämnet APAAN.

Om fråga 1a ska besvaras jakande vill Rechtbank att domstolen besvarar följande följdfrågor:

1b. Ska APAAN ses som (ett exempel på) ämnen (...) som är beredda på ett sådant sätt att dessa ämnen inte lätt kan användas eller utvinnas genom metoder som är lättillgängliga eller ekonomiskt fördelaktiga, "substance that is compounded in such a way that it cannot be easily used or extracted by readily applicable or economically viable means" och "une autre préparation contenant un ou plus de substances classifiées qui sont composées de manière telle que ces substances ne peuvent pas être facilement utilisées, ni extraites par des moyens aisés à mettre en oeuvre ou

économiquement viables"? Av bilaga 3 framgår enligt polisen att det är fråga om en tämligen överskådlig, kanske rent av enkel omvandlingsprocess.

- 1c. Har det för svaret på 1b, närmare bestämt frasen "metoder som är (...) ekonomiskt fördelaktiga/economically viable means/moyens (...) économiquement viable", betydelse att det genom att omvandla APAAN till BMK uppenbarligen — om än på olaglig väg — går att tjäna stora summor pengar om man lyckas vidareförädla APAAN till BMK och/eller amfetamin och/eller vid (olaglig) handel med BMK som erhållits ur APAAN?
2. Uttrycket "marknadsaktör" nämns i artikel 2 d i förordning nr 273/2004⁽¹⁾ och i artikel 2 f i förordning nr 111/2005.⁽²⁾ Vid besvarandet av följande fråga uppmanar Rechtbank domstolen att utgå från att det rör sig om ett förtecknat ämne i den mening som avses i artikel 2 a eller om ett med ett sådant ämne likställt ämne i den mening som avses i "Bilaga 1 Förtecknade ämnen i den mening som avses i artikel 2 a" i förordningarna. Ska med uttrycket "marknadsaktör" även förstås en fysisk person som, ensam eller tillsammans med en eller flera juridiska och/eller fysiska personer, (avsiktligt) innehåller ett förtecknat ämne utan tillstånd, utan att några andra misstänkta omständigheter föreligger?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 273/2004 av den 11 februari 2004 om narkotikaprekursorer (EUT L 47, s. 1).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 111/2005 av den 22 december 2004 om regler för övervakning av handeln med narkotikaprekursorer mellan gemenskapen och tredjeländer (EUT L 22, s. 1).

Talan väckt den 2 juli 2013 — Europeiska kommissionen mot Republiken Grekland

(Mål C-378/13)

(2013/C 260/58)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: M. Patakia och A. Alcover San Pedro)

Svarande: Republiken Grekland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— fastställa att Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 260.1 FEUF, genom att inte vidta nödvändiga åtgärder för att genomföra den dom som domstolen meddelade den 6 oktober 2005 i mål C-502/03, kommissionen mot Republiken Grekland,

- förplikta Republiken Grekland att till kommissionen utbetala ett visst angivet vite som uppgår till ett belopp om 71 193,60 euro för varje dags försening med genomförandet av den dom som meddelats i mål C-502/03, räknat från den dag då avgörande meddelas i förevarande mål till dess att domen i mål C-502/03 genomförs,
- förplikta Republiken Grekland att till kommissionen utbetala ett standardbelopp om 7 786,80 euro per dag, räknat från räknat från den dag då domen i mål C-502/03 meddelades till dess att avgörande meddelas i förevarande mål eller till dess att domen i mål C-502/03 genomförs, om det sker vid en tidigare tidpunkt,
- förplikta Republiken Grekland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

1. I domen i mål C-502/03 av den 6 oktober 2005, kommissionen mot Republiken Grekland, slog domstolen fast följande:
 - 1) Republiken Grekland har underlåtit att fullgöra sina skyldigheter enligt artiklarna 4, 8 och 9 i rådets direktiv 75/442/EEG av den 15 juli 1975 om avfall i dess lydelse enligt rådets direktiv 91/156/EEG av den 18 mars 1991, genom att inte inom den föreskrivna fristen vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa direktivet.
 - 2) Republiken Grekland ska ersätta rättegångskostnaderna.
2. I artikel 260.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt föreskrivs att om Europeiska unionens domstol finner att en medlemsstat har underlåtit att uppfylla en skyldighet enligt fördragen, ska denna stat vidta de åtgärder som krävs för att följa domstolens dom.
3. Kommissionen har i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 260 FEUF skickat en formell underrättelse och därefter en kompletterande formell underrättelse till Republiken Grekland genom vilken Republiken Grekland uppmanades att inkomma med synpunkter med avseende på vidtagandet av åtgärder för genomförande av ovannämnda dom.
4. Efter att ha gjort en bedömning av Republiken Greklands svar på de ovannämnda underrättelserna, och framför allt med avseende på de åtta punkter som den medlemsstaten framhållit och som avsåg genomförandet ifråga, konstaterade kommissionen att Republiken Grekland ännu — sju år efter meddelandet av den ovannämnda domen — inte vidtagit de nödvändiga åtgärder som angavs i domstolens dom av den 6 oktober 2005 i mål C-502/03 och beslutade att väcka talan i enlighet med artikel 260.2 FEUF.

Överklagande ingett den 3 juli 2013 av Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 19 april 2013 i mål T-51/11, Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) mot kommissionen

(Mål C-379/13 P)

(2013/C 260/59)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Klagande: Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) (ombud: N. Morais Sarmento och L. Pinto Monteiro, advogados)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens dom i dess helhet,
- ogiltigförklara det omtvistade beslutet i dess helhet,
- förplikta kommissionen att ersätta samtliga rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Underlåtelse att fatta beslut inom en skälig tidsfrist

1. Preskriptionstid för att vidta åtgärder

Klaganden gör gällande att det omtvistade beslutet antogs efter utgången av den preskriptionstid på fyra år för att vidta åtgärder som fastställs i artikel 3 i förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 ⁽¹⁾. Även om ett avbrott eventuellt skulle ha ägt rum med avseende på preskriptionstiden för att vidta åtgärder, har likaså den dubbla preskriptionstiden löpt ut utan att något beslut fattats, i enlighet med 3.1 fjärde stycket i nämnda förordning. Eftersom en frist stipulerats ska det omtvistade beslutet anses vara rättsstridigt och ogenomförbart.

2. Åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen

Klaganden hävdar att den omständigheten att kommissionen lät mer än 20 år gå mellan de förmodade oegentligheterna och antagandet av det omtvistade beslutet innebär att rättssäkerhetsprincipen har åsidosatts. Enligt denna grundläggande princip i unionsrätten har envar rätt att få sina ärenden behandlade av unionsinstitutionerna inom en skälig tidsfrist.

3. Åsidosättande av rätten till försvar

Klaganden anser att dess rätt till försvar har åsidosatts genom att den, med hänsyn till att mer än 20 år förflöt mellan de förmodade oegentligheterna och antagandet av ett slutligt beslut, berövats rätten att yttra sig i tid, det vill säga vid en tidpunkt då den ännu innehade de handlingar som skulle gjort det möjligt för den att motivera de utgifter som kommissionen inte ansåg berättiga till stöd.

(¹) Rådets förordning (EG, Euroatom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen (EGT L 312, s. 1)

Överklagande ingett den 3 juli 2013 av Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 19 april 2013 i mål T-52/11, Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) mot kommissionen

(Mål C-380/13 P)

(2013/C 260/60)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Klagande: Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) (ombud: advokaterna N. Morais Sarmiento och L. Pinto Monteiro)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den överklagade domen i dess helhet,
- ogiltigförklara det angripna beslutet i dess helhet, och
- förplikta kommissionen att bära sina rättegångskostnader och ersätta klagandens rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Underlåtenhet att fatta beslut inom skälig tid

i) Preskription av förfarandet

Klaganden hävdar att det angripna beslutet antogs efter att den preskriptionsfrist på fyra år som föreskrivs i artikel 3 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 (¹) hade löpt ut. Även om preskriptionsfristen möjligen hade avbrutits, hade en tid motsvarande mer än dubbla preskriptionstiden förflutit utan att

något beslut fattats i enlighet med artikel 3.1 fjärde stycket i förordningen. Eftersom den motsvarande rättigheten preskriberats, ska det angripna beslutet förklaras vara rättsstridigt och icke verkställbart.

ii) Åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen

Klaganden anser att den omständigheten att kommissionen lät mer än 20 år passera efter de påstådda oegentligheterna innan det angripna beslutet antogs strider mot rättssäkerhetsprincipen. Denna grundläggande princip i Europeiska unionens rättsordning föreskriver att var och en har rätt att få sina ärenden prövade i unionens institutioner inom skälig tid.

iii) Åsidosättande av rätten till försvar

Klaganden anser att dennes rätt till försvar har åsidosatts, eftersom klaganden — genom att mer än 20 år passerat mellan de påstådda oegentligheterna och antagandet av det slutliga beslutet — nekades rätten att yttra sig i rätt tid, det vill säga när klaganden fortfarande innehade handlingar som kunnat motivera de kostnader som kommissionen bedömde som icke ersättningsgilla.

(¹) Rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen (EGT L 312, s. 1).

Överklagande ingett den 3 juli 2013 av Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 19 april 2013 i mål T-53/11, Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) mot kommissionen

(Mål C-381/13 P)

(2013/C 260/61)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Klagande: Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) (ombud: N. Morais Sarmiento och L. Pinto Monteiro, advogados)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens dom i dess helhet,
- ogiltigförklara det omtvistade beslutet i dess helhet,

— förplikta kommissionen att ersätta samtliga rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Underlåtelse att fatta beslut inom en skälig tidsfrist

1. Preskriptionstid för att vidta åtgärder

Klaganden gör gällande att det omtvistade beslutet antogs efter utgången av den preskriptionstid på fyra år för att vidta åtgärder som fastställs i artikel 3 i förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 ⁽¹⁾. Även om ett avbrott eventuellt skulle ha ägt rum med avseende på preskriptionstiden för att vidta åtgärder, har likaså den dubbla preskriptionstiden löpt ut utan att något beslut fattats, i enlighet med 3.1 fjärde stycket i nämnda förordning. Eftersom en frist stipulerats ska det omtvistade beslutet anses vara rättsstridigt och ogenomförbart.

2. Åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen

Klaganden hävdar att den omständigheten att kommissionen lät mer än 20 år gå mellan de förmodade oegentligheterna och antagandet av det omtvistade beslutet innebär att rättssäkerhetsprincipen har åsidosatts. Enligt denna grundläggande princip i unionsrätten har envar rätt att få sina ärenden behandlade av unionsinstitutionerna inom en skälig tidsfrist.

3. Åsidosättande av rätten till försvar

Klaganden anser att dess rätt till försvar har åsidosatts genom att den, med hänsyn till att mer än 20 år förflöt mellan de förmodade oegentligheterna och antagandet av ett slutligt beslut, berövats rätten att yttra sig i tid, det vill säga vid en tidpunkt då den ännu innehade de handlingar som skulle gjort det möjligt för den att motivera de utgifter som kommissionen inte ansåg berättiga till stöd.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG, Euroatom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen (EGT L 312, s. 1)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Raad van State (Nederländerna) den 5 juli 2013 — M.G. och N.R. mot Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Mål C-383/13)

(2013/C 260/62)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Raad van State

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: M.G.

N.R.

Motpart: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Tolkningsfrågor

1. Om ett nationellt förvaltningsorgan i samband med (tillkomsten av) ett sådant förlängningsbeslut som avses i artikel 15.6 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG ⁽¹⁾ av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna, åsidosätter principen om iakttagande av rätten till försvar, vilken också kommer till uttryck i artikel 41.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna ⁽²⁾, leder det då automatiskt, och i samtliga fall, till att beslutet om förvar ska upphävas?

2. Lämnar denna allmänna princip om iakttagande av rätten till försvar utrymme för en intresseavvägning varvid hänsyn tas, inte bara till åsidosättandets svårighetsgrad och den skada som utlänningen därigenom har lidit, utan också till de av medlemsstatens intressen som tillgodoses genom förlängningen av förvarsåtgärden?

⁽¹⁾ EUT L 348, s. 98.

⁽²⁾ EGT C 364, 2000, s. 1.

Talan väckt den 5 juli 2013 — Europeiska kommissionen mot Republiken Cypern

(Mål C-386/13)

(2013/C 260/63)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: P. Hetsch, K. Herrmann och M. Patakia)

Svarande: Republiken Cypern

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— fastställa att Republiken Cypern har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 27.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG ⁽¹⁾ av den 23 april 2009 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor och om ändring och ett senare upphävande av direktiven 2001/77/EG ⁽²⁾ och 2003/30/EG ⁽³⁾ genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte underrätta kommissionen om sådana åtgärder,

- förplikta Republiken Cypern att i enlighet med artikel 260.3 FEUF utge ett löpande vite på 11 404,80 euro per dag från det att domstolen avkunnar dom,
- förplikta Republiken Cypern att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

1. Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG av den 23 april 2009 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor och om ändring och ett senare upphävande av direktiven 2001/77/EG och 2003/30/EG (nedan kallat direktiv 2009/28). Enligt artikel 1 i direktiv 2009/28 upprättas genom detta direktiv en gemensam ram för främjande av energi från förnybara energikällor. Det anger bindande nationella mål för totala andelen energi från förnybara energikällor av den slutliga energianvändningen (brutto) och för andelen energi från förnybara energikällor inom transportsektorn. Det innehåller bestämmelser om statistiska överföringar mellan medlemsstaterna, gemensamma projekt mellan medlemsstaterna och med tredjeländer, ursprungsgarantier, administrativa förfaranden, information och utbildning samt tillträde till elnätet för energi från förnybara energikällor. I direktivet fastställs dessutom hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen.
2. Enligt artikel 27 i direktiv 2009/28 ska medlemsstaterna senast den 5 december 2010 ha antagit de nationella lagar och förordningar som är nödvändiga för att följa direktivet och underrätta kommissionen om dessa. En sådan underrättelse ingår i skyldigheten att införliva EU-direktiv med den nationella rätten och omfattas av skyldigheten till lojalt samarbete som den även framgår av artikel 260.3 FEUF.
3. Mot bakgrund av de cypriotiska myndigheternas skrivelser och de nationella åtgärder om vilka kommissionen har underrättats under det administrativa förfarandet och innan kommissionen beslutade att väcka förevarande talan, konstaterade kommissionen att Republiken Cypern inte har antagit de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att fullständigt införliva bestämmelserna i direktiv 2009/28 med den nationella lagstiftningen. Kommissionen beslutade att väcka talan i enlighet med artikel 258 FEUF i förening med artikel 260.3 FEUF och yrkar därvid att domstolen ska slå fast att Republiken Cypern har åsidosatt sina skyldigheter enligt artikel 27.1 i direktivet.

Överklagande ingett den 8 juli 2013 av Republiken Grekland av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 17 maj 2013 i mål T-294/11, Republiken Grekland mot Europeiska kommissionen

(Mål C-391/13 P)

(2013/C 260/64)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Klagande: Republiken Grekland (ombud: I. Chalkias)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- bifalla överklagandet,
- upphäva tribunalens dom av de skäl som nedan anges, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Den första grunden avser olivoljesektorn. Republiken Grekland gör gällande att tribunalen gjort en felaktig rättstillämpning i den överklagade domen genom att göra en felaktig tolkning och tillämpning av de riktlinjer som återfinns i handlingarna AGRI/VI/5330/1997, AGRI/17933/2000 och AGRI/61495/2002, eftersom tribunalen bedömde att den uppenbara förbättringen av kontrollsystemet i olivoljesektorn för perioden 2004/2005 jämfört med perioden 2003/2004 utgjorde ett återfall, en återkommande försumlighet och en tydlig försämring som motiverar en höjning av korrigeringen för perioden 2004/2005. Enligt Republiken Grekland saknas uppenbart skäl att höja korrigeringen från 10 % för perioden 2003/2004 till 15 % för perioden 2004/2005 på grund av återfall, eftersom det har skett betydande förbättringar (ytterligare aktualiseringar av GIS för olivodlingar, förbättring av kontrollerna på plats och av dubbelkontrollerna för fastställande av överträdelser och påförande av böter) som har förstärkt kontrollsystemet.

Den andra grunden avser sektorn för jordbruksgrödor. Republiken Grekland anför därvid följande:

1. Unionsrätten och proportionalitetsprincipen har åsidosatts genom en felaktig tolkning och tillämpning av de inte längre aktuella riktlinjerna avseende schablonmässiga korrigeringar från gamla till nya CAP, eftersom procentsatserna för dessa schablonmässiga korrigeringar rörde andra kontrollsystem.

⁽¹⁾ EUT L 140, s. 16

⁽²⁾ EGT L 283, s. 33

⁽³⁾ EUT L 123, s. 42

2. Tribunalens dom är inte tillräckligt motiverad, eftersom jämförelsen mellan LPIS-GIS uppgifter som beaktats för referensåret 2007 och uppgifterna från LPIS-GIS för år 2009 visade små skillnader och små fel som inte översteg 2,4 %. Detta innebär att det inte var motiverat att göra en korrigering med 5 %, särskilt med tanke på att tribunalen inte beaktade Republiken Greklands argument avseende kvaliteten på de administrativa dubbelkontrollerna.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de lo Social de Barcelona (Spanien) den 9 juli 2013 — Andrés Rabal Cañas mot Nexea Gestión Documental S.A. och Fondo de Garantía Salarial

(Mål C-392/13)

(2013/C 260/65)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de lo Social de Barcelona

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Andrés Rabal Cañas

Motparter: Nexea Gestión Documental S.A. och Fondo de Garantía Salarial

Tolkningsfrågor

1. Ska begreppet "kollektiva uppsägningar" i artikel 1.1 a i direktiv 98/59 ⁽¹⁾, eftersom det omfattar varje "upphörande av enskilda arbetstagares anställningsavtal på arbetsgivarens initiativ av någon anledning som inte hänför sig till arbetstagaren personligen" (förutsatt att vissa tröskelvärden är uppnådda), med beaktande av att det är ett gemenskapsrättsligt begrepp, tolkas så, att begreppet utgör hinder för en nationell införlivandebestämmelse som begränsar omfattningen av detta begrepp till endast vissa typer av uppsägningar, närmare bestämt sådana som sker på "ekonomiska, tekniska, organisatoriska eller produktionsrelaterade grunder", såsom föreskrivs i artikel 51.1 i Estatuto de los Trabajadores?
2. Ska vid beräkningen av antalet uppsägningar som ska beaktas för att fastställa huruvida det föreligger "kollektiva uppsägningar" i den mening som avses i artikel 1.1 i direktiv 98/59 — oavsett om det rör sig om "uppsägningar från arbetsgivarens sida" (led a) eller om "upphörande av enskilda arbetstagares anställningsavtal på arbetsgivarens initiativ av någon anledning som inte hänför sig till arbetstagaren personligen ... om antalet uppgår till minst fem" (led b) — även beaktas de individuella upphöranden av anställningsavtal som beror på att ett tidsbestämt anställningsavtal (som slutits för en viss tidsperiod, projekt eller arbetsuppgift) har löpt ut, såsom de som anges i artikel 49.1 c i Estatuto de los Trabajadores?

3. Ska begreppet "kollektiva uppsägningar som uppkommer på grund av anställningsavtal som gäller för begränsad tid eller för vissa arbetsuppgifter" i artikel [1.]2 a i direktiv 98/59 — som behandlar de situationer då direktivet inte ska tillämpas — definieras uteslutande på grundval av det rent kvantitativa kriteriet i artikel [1.]1 a eller krävs det därutöver att skälet för den kollektiva uppsägningen hänför sig till samma avtalsramar för kollektivanställning, som avser samma tidsperiod, projekt eller arbetsuppgifter?
4. Mot bakgrund av att begreppet arbetsplats är ett gemenskapsrättsligt begrepp som är grundläggande för definitionen av vad som ska avses med "kollektiva uppsägningar" i artikel 1.1 i direktiv 98/59, och med beaktande av att direktivet är en minimiregel (såsom framgår av dess artikel 5), kan begreppet arbetsplats tolkas så, att det är tillåtet med en bestämmelse genom vilken direktivet införlivas med medlemsstatens rättsordning (i Spaniens fall artikel 51.1 i Estatuto de los Trabajadores), i vilken beräkningen av tröskelvärdet endast sker på grundval av "företaget" i dess helhet, vilket leder till att sådana situationer inte omfattas där tröskelvärdet skulle ha passerats om beräkningen istället hade skett på grundval av "arbetsplatsen"?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 98/59/EG av den 20 juli 1998 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om kollektiva uppsägningar (EGT L 225, s. 16, rättad genom EGT L 37, 2000, s. 35)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Nejvyšší správní soud (Republiken Tjeckien) den 11 juli 2013 — Ministerstvo práce a sociálních věcí mot Mgr. K.B.

(Mål C-394/13)

(2013/C 260/66)

Rättegångsspråk: tjeckiska

Hänskjutande domstol

Nejvyšší správní soud

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Ministerstvo práce a sociálních věcí

Motpart: Mgr. K.B.

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 76 i rådets förordning nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, under de omständigheter som är för handen i målet, tolkas så, att Republiken Tjeckien är behörig stat att bevilja en familjeförmån/föräldrabidrag när sökanden, hennes make och hennes barn bor i Frankrike, maken arbetar där, de har sina huvudsakliga intressen där och sökanden har i Frankrike fått familjeförmånen PAJE (*prestation d'accueil du jeune enfant*) fullt utbetald?

2. För det fall fråga 1 ska besvaras jakande:

Ska övergångsbestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen tolkas så, att Republiken Tjeckien är skyldig att bevilja en familjeförmån efter den 30 april 2010, trots att en stats behörighet — från och med den 1 maj 2010 — kan påverkas av den nya definitionen av bosättningsort som anges i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 987/2009 av den 16 september 2009 om tillämpningsbestämmelser till förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (artikel 22 och följande artiklar)?

3. För det fall fråga 2 ska besvaras nekande:

Ska Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen tolkas så, att, under de omständigheter som är för handen i målet, är Republiken Tjeckien från och med den 1 maj 2010 behörig stat för att bevilja en familjeförmån?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Satakunta tingsrätt (Finland) den 12 juli 2013 — Sähköalojen ammattiliitto ry mot Elektrobudowa Spolka Akcyjna

(Mål C-396/13)

(2013/C 260/67)

Rättegångsspråk: finländska

Hänskjutande domstol

Satakunta tingsrätt

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Sähköalojen ammattiliitto ry

Svarande: Elektrobudowa Spolka Akcyjna

Tolkningsfrågor

1. Kan en fackförening som agerar i arbetstagarnas intresse direkt åberopa artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna som omedelbart tillämplig rättskälla gentemot en tjänsteleverantör från en annan medlemsstat, när den bestämmelse som uppges stå i strid med artikel 47 (artikel 84 i den polska lagen om arbete) är en helt och hållet nationell bestämmelse?

2. Följer det av unionsrätten, närmare bestämt principen om ett effektivt rättsmedel som fastslås i artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna samt i artiklarna 5.2 och 6 i direktiv 96/71/EG (⁽¹⁾), tolkade mot bakgrund av den föreningsfrihet på fackföreningsområdet (föreningsrätten) som fastslås i artikel 12 i stadgan om de grundläggande rättigheterna, att den nationella domstolen, i ett domstolsförfarande som rör fordringar som förfaller till betalning i anställningsstaten i den mening som avses i det angivna direktivet, är skyldig att inte tillämpa en bestämmelse i lagen om arbete i arbetstagarnas hemstat, som utgör hinder för en lönefordran att överföras till en fackförening i anställningsstaten för indrivning, om det enligt anställningsstatens motsvarande bestämmelse är tillåtet att överföra såväl en förfallen lönefordran för indrivning som den därtill knutna befogenheten för den fackföreningen till vilken alla arbetstagare vilka har överfört sin fordran för indrivning hör, att väcka talan?

3. Ska bestämmelserna i protokoll nr 30 om Lissabonfördraget tolkas så, att även en nationell domstol som inte ligger i Polen eller Förenade kungariket måste beakta dessa bestämmelser, om den aktuella tvisten har en nära koppling till Polen och framför allt om tillämplig rätt för anställningsavtalen är polsk rätt? Med andra ord, utgör det polsk brittiska protokollet hinder för en finländsk domstol att fastställa att Polens lagar eller andra författningar, administrativa praxis eller förvaltningsåtgärder strider mot de grundläggande rättigheter, friheter och principer som proklamerats i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna?

4. Ska artikel 14.2 i Rom I-förordningen, jämförd med artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, tolkas så, att den utgör hinder mot tillämpningen av en medlemsstats nationella bestämmelse om förbud mot att överföra fordringar och anspråk som följer av ett anställningsförhållande?

5. Ska artikel 14.2 i Rom I-förordningen tolkas så, att tillämplig rätt för överföring av de fordringar som följer av anställningsavtalet är den lagstiftning som gäller för det aktuella anställningsavtalet enligt Rom I-förordningen, och att det inte är relevant huruvida innehållet i ett enskilt anspråk även påverkas av bestämmelserna i en annan lagstiftning?

6. Ska artikel 3 i direktiv 96/71, mot bakgrund av artiklarna 56 FEUF och 57 FEUF, tolkas så, att begreppet minimilön omfattar grundtimlön efter lönegrupp, ackordsgarantilön, semesterlön, fast dagtraktamente och ersättning för den dagliga resan till arbetet (reseersättning) i överensstämmelse med de i det allmängiltiga kollektivavtalet fastställda arbetsvillkoren, vilka omfattas av bilagan till direktivet?

- 6.1 Ska artikel 56 FEUF [och artikel 57 FEUF] och/eller artikel 3 i direktiv 96/71/EG tolkas så, att de utgör hinder för medlemsstaterna att i egenskap av så kallade gäststater i sina nationella bestämmelser (allmängiltiga kollektivavtal) ska kunna ålägga tjänsteleverantörer från andra medlemsstater att betala ut reseersättning och dagtraktamente till de

arbetstagare som är utstationerade i deras territorium, om hänsyn tas till att en utstationerad arbetstagare enligt de nationella bestämmelserna i fråga antas vara verksam inom ramen för entjänsteresa under hela utstationeringstiden, vilket innebär att arbetstagaren har rätt till reseersättning och dagtraktamente?

6.2 Ska artiklarna 56 FEUF och 57 FEUF och/eller artikel 3 i direktiv 96/71/EG tolkas så, att de utgör hinder för den nationella domstolen att vägra att i sin hemstat erkänna en eventuell lönegruppsindelning som har upprättats och tillämpats av ett företag från en annan medlemsstat?

6.3 Ska artiklarna 56 FEUF och 57 FEUF och/eller artikel 3 i direktiv 96/71/EG tolkas så, att en arbetsgivare från en annan medlemsstat får fastställa indelningen av arbetstagarna i lönegrupper, så att detta får bindande verkan för anställningsstatens domstol, om det föreskrivs en annan lönegruppsindelning i ett kollektivavtal som har allmän giltighet i anställningsstaten, eller kan den gästmedlemsstat till vilken tjänsteleverantören från den andra medlemsstaten har utstationerat arbetstagarna föreskriva vilka bestämmelser tjänsteleverantören ska följa vid indelningen av arbetstagarna i lönegrupper?

6.4 Ska, i samband med tolkningen av artikel 3 i direktiv 96/71/EG jämförd med artiklarna 56 FEUF och 57 FEUF, den logi som arbetsgivaren ska bekosta enligt det kollektivavtal som anges i fråga 6, och de matkuponger som tilldelas av en tjänsteleverantör från en annan medlemsstat i enlighet med anställningsavtalet, betraktas som ersättning för de kostnader som har uppstått i samband med utstationeringen, eller omfattas detta av begreppet minimilön i den mening som avses i artikel 3.1?

6.5 Ska artikel 3 i direktiv 96/71/EG jämförd med artiklarna 56 FEUF och 57 FEUF tolkas så, att ett allmängiltigt kollektivavtal i anställningsstaten, vid tolkningen av frågan rörande ackordslön, reseersättning och dagtraktamente, ska anses vara motiverat av hänsyn hänförliga till krav som uppstår till följd av ordre public?

Talan väckt den 17 juli 2013 — Europeiska kommissionen mot Rumänien

(Mål C-405/13)

(2013/C 260/68)

Rättegångsspråk: rumänska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: P. Hetsch, O. Beynet och L. Nicolae)

Svarande: Rumänien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— fastställa att Rumänien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 49.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG⁽¹⁾ genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att införliva artiklarna 2.1, 3.5 b, 3.7, 3.8, 3.9 c, 5, 7.4, 9.1–9.7, 10.2, 10.5, 11.8, 13.4, 13.5 b, 16.1, 16.2, 25.1, 26.2 c, 31.3, 34.2, 37.1 k, p och q, 37.3 b och d, 37.10–37.12, 38.1, 39.1, 39.4 och 39.8 i direktivet samt punkt 1 i bilaga I till samma direktiv, eller i vart fall genom att inte underrätta kommissionen om sådana åtgärder, och

— förplikta Rumänien att i enlighet med artikel 260.3 FEUF betala ett vite på 30 228,48 euro för varje dags dröjsmål med att underrätta kommissionen om nödvändiga åtgärder för att införliva direktiv 2009/73/EG, räknat från dagen för domen i detta mål, och

— förplikta Rumänien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva direktivet med den nationella rättsordningen löpte ut den 3 mars 2011.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 96/71/EG av den 16 december 1996 om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster (EGT L 18, 1997, s. 1).

⁽¹⁾ EUT L 211, s. 55.

Talan väckt den 17 juli 2013 — Europeiska kommissionen mot Rumänien

(Mål C-406/13)

(2013/C 260/69)

Rättegångsspråk: rumänska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: P. Hetsch, O. Beynet, L. Nicolae)

Svarande: Rumänien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Rumänien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 54.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/73/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas och om upphävande av direktiv 2003/55/EG ⁽¹⁾, genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artiklarna 3.3, 3.4, 4.2, 8, 9.1–9.7, 10.2, 10.5, 13.1, 13.5, 14.4, 14.5 b, 16.1, 25.5, 36.9 tredje stycket, 41.1 d, g och q, 41.3 b och d, 41.6 a och c, 41.10–41.12, 42.1, 43.1, 43.4, 43.8, 48 och punkt 1 i bilagan till det direktivet, eller i vart fall genom att inte omedelbart underrätta kommissionen om sådana åtgärder,
- förplikta Rumänien att i enlighet med artikel 260.3 FEUF betala vite som uppgår till 30 228,48 euro för varje dags försening, eftersom den medlemsstaten inte uppfyllt sin skyldighet att underrätta om åtgärder för genomförande av direktiv 2009/73/EG, räknat från den dag då avgörande meddelas i förevarande mål, och
- förplikta Rumänien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för införlivande av direktivet med den nationella rättsordningen löpte ut den 3 mars 2011.

⁽¹⁾ EUT L 211, s. 94.

Överklagande ingett den 19 juli 2013 av Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) av den dom som som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 14 maj 2013 i mål T-249/11, *Sanco mot harmoniseringsbyrån — Marsalman* (återgivning av en kyckling)

(Mål C-411/13 P)

(2013/C 260/70)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Klagande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: J. Crespo Carrillo och A. Folliard-Monguiral)

Övrig part i målet: Sanco, SA

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den överklagade domen,
- antingen pröva målet i sak och ogilla överklagandet eller återförvisa målet till tribunalen,
- förplikta sökanden vid tribunalen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

1. Tribunalen åsidosatte artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009 ⁽¹⁾ genom att grunda sin dom på en felaktig tolkning av omfattningen av de tjänster i klasserna 35 och 39 i Niceklassificeringen som täcks av det sökta varumärket. Bedömningen av likheten mellan varorna och tjänsterna är felaktig, eftersom tribunalen inte har beaktat att de tjänster som omfattas av det sökta varumärket inte kan omfatta sådan verksamhet som någon erbjuder för egen räkning med avseende på de egna produkterna. Frågan huruvida sådana tjänster, i den mening som avses i Niceklassificeringen, måste tillhandahållas av tredje man, är en rättsfråga som bör klargöras av domstolen.
2. Tribunalen åsidosatte artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009 när den gjorde prövningen av huruvida varorna och tjänsterna kompletterar varandra med utgångspunkt från huruvida den relevanta omsättningskretsen ansåg att en vara eller tjänst var viktig "vid inköp av" en annan vara eller tjänst. Tribunalen prövade inte huruvida varornas och tjänsternas kompletterande art grundar sig på ett samspel som är sådant att det rent objektivt är nödvändigt eller önskvärt att de används tillsammans.
3. Tribunalen åsidosatte artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009 när den fann att vissa varor och tjänster som kompletterar varandra per automatik ska anses likna varandra trots att det

är fråga om en låg grad av likhet, utan att därvid pröva huruvida de skillnader som berodde på andra omständigheter kunde innebära att varorna och tjänsterna inte skulle anses komplettera varandra.

(¹) Rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken (kodifierad version), EUT L 78, s. 1.

Överklagande ingett den 26 juli 2013 av Konungariket Spanien av den dom som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 29 maj 2013 i mål T-384/10, Konungariket Spanien mot Europeiska kommissionen

(Mål C-429/13 P)

(2013/C 260/71)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Klagande: Konungariket Spanien (ombud: A. Rubio González)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- i vart fall bifalla överklagandet och delvis upphäva tribunalens dom av den 29 maj 2013 i mål T-384/10, Konungariket Spanien mot Europeiska kommissionen,

- delvis ogiltigförklara, på sätt som anges, kommissionens beslut K(2010) 4147 av den 30 juni 2010 om nedsättning av det finansiella stöd som beviljats inom ramen för sammanhållningsfonden för följande (grupper av) projekt: "Vattenförsörjning för den befolkning som är bosatt i floden Guadianas avrinningsområde: regionen Andévalo" (2000.ES.16.C.PE.133), "Sanering och rening av flodområdet Guadalquivir: Guadaira, Aljarafe och EE NN PP i Guadalquivir" (2000.16.C.PE.066), "Vattenförsörjning för system inom flera kommuner i provinserna Granada och Málaga" (2002.ES.16.C.PE.061), och

- i vart fall förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Tribunalens dom utgör felaktig rättstillämpning med avseende på begreppet entreprenad, eftersom tribunalen anser att hela nätet utgör en enda entreprenad i den mening som avses i artikel 1 c i rådets direktiv 93/37/EEG av den 14 juni 1993 om samordning av förfarandena vid tilldelning av offentliga upphandlingskontrakt för bygg- och anläggningsarbeten. (¹)

Tribunalen har i den överklagade domen avvikit från de principer som tillämpades i domen av den 5 oktober 2000 i mål C-16/98, kommissionen mot Frankrike (REG 2000, s. I-8315), eftersom den har bortsett från kravet på geografisk kontinuitet för samtliga entreprenader och deras ömsesidiga beroende, det vill säga den sammankoppling som krävs för att tillhandahålla tjänsten.

(¹) EGT L 199, s. 54.

TRIBUNALEN

Tribunalens beslut av den 4 juli 2013 — Just Music Fernsehbetriebs mot harmoniseringsbyrån — France Télécom (Jukebox)

(Mål T-589/10) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Upphävande av det äldre gemenskapsvarumärket — Anledning saknas att döma i saken)

(2013/C 260/72)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Just Music Fernsehbetriebs GmbH (Landshut, Tyskland) (ombud advokaten T. Kaus)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: P. Geroulakos)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: France Télécom (Paris, Frankrike) (ombud: advokaten C. Bertheux Scotte)

Saken

Talan mot det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd den 14 oktober 2010 (ärende R 1408/2009-1) om ett invändningsförfarande mellan France Télécom och Just Music Fernsehbetriebs GmbH.

Avgörande

1. Anledning saknas att döma i målet.
2. Just Music Fernsehbetriebs GmbH och France Télécom ska bära sina rättegångskostnader samt ersätta hälften av de rättegångskostnader som Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)(harmoniseringsbyrån) åsamkats.

⁽¹⁾ EUT C 72, 5.3.2011.

Tribunalens beslut av den 8 juli 2013 — Nutrichem Diät + Pharma mot harmoniseringsbyrån — Gervais Danone (Active)

(Mål T-414/11) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke — Invändning — Återkallelse av invändningen — Anledning saknas att döma i saken)

(2013/C 260/73)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Nutrichem Diät + Pharma GmbH (Roth, Tyskland) (ombud: advokaterna D. Joachim och R. Egerer)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: inledningsvis K. Klüpfel, därefter D. Walicka)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Compagnie Gervais Danone (Levallois Perret, Frankrike) (ombud: advokaten M. de Justo Bailey)

Saken

Talan mot det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd den 4 maj 2011 (ärende R 683/2010-1) om ett invändningsförfarande mellan Nutrichem Diät + Pharma GmbH och Compagnie Gervais Danone.

Avgörande

1. Anledning saknas att döma i målet.
2. Sökanden och intervenienten ska bära sina rättegångskostnader och vardera ersätta hälften av svarandens rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 298, 8.10.2011.

**Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 5 juli 2013
— Zweckverband Tierkörperbeseitigung mot Europeiska kommissionen**

(Mål T-309/12 R)

(Interimistiskt förfarande — Utbetalning av bidrag till en offentligrättslig förening — Statligt stöd — Skyldighet att återkräva stöd — Ansökan om uppskov med verkställigheten — Situation som ställer krav på skyndsamhet)

(2013/C 260/74)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Zweckverband Tierkörperbeseitigung in Rheinland-Pfalz, im Saarland, im Rheingau-Taunus-Kreis und im Landkreis Limburg-Weilburg (Rivenich, Tyskland) (ombud: advokaten A. Kerkmann)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: R. Sauer och T. Maxian Rusche)

Parter som har intervenerat till stöd för svaranden: Saria Bio Industries AG & Co. KG (Selm, Tyskland); SecAnim GmbH (Lünen, Tyskland); och Knochen- und Fett-Union (KFU) GmbH (Selm) (ombud: advokaterna U. Karpenstein och C. Johann)

Saken

Begäran om uppskov med verkställigheten av kommissionens beslut (2012/485/EU) av den 25 april 2012 angående statligt stöd SA.25051 (C 19/2010) (ex NN 23/2010) som Tyskland beviljat Zweckverband Tierkörperbeseitigung in Rheinland-Pfalz, im Saarland, im Rheingau-Taunus-Kreis und im Landkreis Limburg-Weilburg (EUT L 236, s. 1).

Avgörande

1. Ansökan om interimistiska åtgärder avslås.
2. Beslut om rättegångskostnaderna kommer att meddelas senare.

**Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 17 juli 2013
— Borghezio mot parlamentet**

(Mål T-336/13 R)

(”Interimistiskt förfarande — Europaparlamentet — Uteslutande av en ledamot från dennes politiska grupp — Ansökan om uppskov med verkställigheten — Uppenbart att talan i huvudsaken ska avvisas — Avvisning av ansökan — Situation som ställer krav på skyndsamhet föreligger inte”)

(2013/C 260/75)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Mario Borghezio (Turin, Italien) (ombud: advokaten H. Laquay)

Svarande: Europaparlamentet (ombud: N. Lorenz, N. Görlitz och M. Windisch)

Saken

Ansökan om uppskov med verkställigheten av Europaparlamentets beslut som fattats av dess talman i form av en förklaring vid plenarsammanträdet den 10 juni 2013, genom vilket sökanden från och med den 3 juni 2013 blev grupplös ledamot och därför från och med det datumet är utesluten från den politiska gruppen ”Frihet och Demokrati i Europa”.

Avgörande

1. Ansökan om interimistiska åtgärder avslås.
2. Frågan om rättegångskostnader anstår.

Talan väckt den 27 juni 2013 — Groupe Léa Nature mot harmoniseringsbyrån — Debonaire Trading (SO’BiO étic)

(Mål T-341/13)

(2013/C 260/76)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Groupe Léa Nature (Périgny, Frankrike) (ombud: advokaten S. Arnaud)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån)

Motpart vid överklagandenämnden: Debonaire Trading Internacional, Lda (Funchal, Portugal)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ta upp målet till sakprövning,
- ogiltigförklara det beslut som fattades av harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd den 26 mars 2013, vilket delgavs 18 april 2013, och
- förplikta DEBONAIRE TRADING INTERNACIONAL LDA och harmoniseringsbyrån att bära sina respektive rättegångskostnader vid tribunalen.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Sökanden

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket ”SO’Bio étic”, för varor i klasserna 3, 24 och 25 — registreringsansökan nr 6 827 281

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Motparten vid överklagandenämnden

Varumärke eller kännetecken som åberopats: Reistrering av gemenskapsordmärket och varumärkesregistrering i Förenade kungariket av ordmärket "SO...?" m.fl. för varor i klasserna 3 och 25

Invändningsenhetens beslut: Avslag på invändningen

Överklagandenämndens beslut: Upphävande av invändningsenhetens beslut och avslag på registreringsansökan med avseende på alla varor i klasserna 3 och 25

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.1 b och 5 i förordning nr 207/2009.

Talan väckt den 28 juni 2013 — Out of the blue mot harmoniseringsbyrån — Dubois et al. (FUNNY BANDS)

(Mål T-344/13)

(2013/C 260/77)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Out of the blue KG (Lilienthal, Tyskland) (ombud: advokaterna G. Hasselblatt och D. Kipping)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Frédéric Dubois et al. (Lasne, Belgien)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara beslut R 542/2012-2 som meddelades av harmoniseringsbyråns andra överklagandenämnd den 4 april 2013,
- förplikta harmoniseringsbyrån att bära sina rättegångskostnader och ersätta sökandens rättegångskostnader,
- förplikta motparten att bära sina rättegångskostnader för det fallet att denne intervenerar som en part i processen.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Motparten i förfarandet vid överklagandenämnden

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket innehållande orden "FUNNNY BRANDS" för varor och tjänster i klasserna 14, 17 och 35 — ansökan om registrering av gemenskapsvarumärke nr 9 350 794

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Sökanden

Varumärke eller kännetecken som åberopats: Det tyska icke-registrerade kännetecknet "FUNNNY BRANDS" för ett antal olika varor och tjänster och aktiviteter

Invändningsenhetens beslut: Avslag på invändningen

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.4 i rådets förordning nr 207/2009.

Talan väckt den 4 juli 2013 — Zentralverband des Deutschen Bäckerhandwerks mot kommissionen

(Mål T-354/13)

(2013/C 260/78)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Zentralverband des Deutschen Bäckerhandwerks e.V. (Berlin, Deutschland) (ombud: advokaterna I. Jung, M. Teworte Vey, A. Renvert och J. T. Saatkamp)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara svarandens beslut av den 8 april 2013 i ärendet Kołocz śląski/Kołacz śląski — Schlesischer Streuselkuchen (Ref. Ares (2013) 619104 — 10 april 2013)

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: Felaktig rättsgrund

- Sökanden har hävdat att svaranden gjorde sig skyldig till ett rättsligt fel när den grundade beslutet angående sökandens ansökan om ogiltigförklaring av registreringen av Kołocz śląski/Kołacz śląski som skyddad geografisk beteckning på förordning (EU) nr 1151/2012 ⁽¹⁾ som var i kraft vid den tidpunkt då svaranden fattade beslutet, i stället för att grunda beslutet på förordning (EG) nr 510/2006 ⁽²⁾ som var i kraft vid den tidpunkt då sökanden ingav ansökan.

— Sökanden har vidare hävdade att ansökan om ogiltigförklaring av registreringen kan prövas i sak och är välgrundad i enlighet med förordning nr 510/2006. Sökanden har härvid anmärkt bland annat att det finns två grunder för ogiltigförklaring av registreringen enligt artikel 12.2 i förordning nr 510/2006. (Den omtvistade beteckningen är nämligen en generisk beteckning i den mening som avses i artikel 3.1 i förordning nr 510/2006. Den geografiska avgränsningen av området Schlesien var felaktig i produktspecifikationen.) En annan tolkning och tillämpning av denna bestämmelse innebär att de grundläggande rättigheterna för bageriföretagen och konditoriföretagen i Förbundsrepubliken Tyskland åsidosätts.

2. Andra grunden: Åsidosättande av förordning nr 1151/2012

— Sökanden har hävdade att ansökan av registreringen kan prövas i sak och är välgrundad även om den prövas på grundval av förordning nr 1151/2012.

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 av den 21 november 2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel (EUT L 343, s. 1).

(²) Rådets förordning (EG) nr 510/2006 av den 20 mars 2006 om skydd av geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel (EUT L 93, 31.3.2006, s. 12).

Talan väckt den 4 juli 2013 — easyJet Airline mot kommissionen

(Mål T-355/13)

(2013/C 260/79)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: easyJet Airline Co. Ltd (London, Förenade kungariket) (ombud: advokaterna M. J. Werner och R. Marian)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara kommissionens beslut (K(2013) 2727 slutlig av den 3 maj 2013 i ärende COMP/39.869 — easyJet/Schiphol, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden:

— Det angripna beslutet är behäftat med en felaktig rättstillämpning (feltolkning av bestämmelserna i artikel 13 i rådets förordning (EG) nr 1/2003 (¹)) i förening med en uppenbart oriktig bedömning (felaktig slutsats att det nationella målet i Nederländerna var detsamma som att en nationell konkurrensmyndighet hade handlagt ärendet).

2. Andra grunden:

— Det angripna beslutet åsidosätter en grundläggande processuellt rekvirit, då det nämligen saknar uppgifter om de skäl som ledde till att ansökan avlogs. Kommissionen har inte heller tagit hänsyn till samtliga faktiska och rättsliga omständigheter som sökanden åberopat.

(¹) Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (EGT L 1, 2003, s. 1).

Talan väckt den 5 juli 2013 — European Space Imaging mot kommissionen

(Mål T-357/13)

(2013/C 260/80)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: European Space Imaging (München, Tyskland) (ombud: advokaten W. Trautner)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— upphäva det i skrivelse av den 5 juni 2013 meddelande beslutet om att ställa in det selektiva förfarandet,

— upphäva det i skrivelse av den 5 juni 2013 meddelande beslutet om en ny upphandling inom ramen för en öppen anbudsinfördan, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av proportionalitetsprincipen

- Sökanden gör gällande att kommissionen åsidosatt den i artikel 89.1 i budgetförordningen (¹) förankrade proportionalitetsprincipen när det inställda upphandlingsförfarandet avseende leverans av data från fjärranalyssatelliter och därtill knutna tjänster till stöd för kontroller inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken (upphandling REU S 2012 183-299769). Sökanden har härvid gjort gällande att kommissionens agerande strider mot den allmänna principen om att inställandet av en upphandling ska ske som sista utväg (*ultima ratio*). Sökanden anser att kommissionen borde ha uppmanat anbudsgivarna i förteckningen att lämna in ett anbud innan den fattade beslut om att det faktiskt inte skulle komma in några ekonomiska anbud.

2. Andra grunden: Åsidosättande av öppenhetsprincipen

- Sökanden har i detta avseende gjort gällande att kommissionen åsidosatt öppenhetsprincipen när den vägrade att lämna konkreta uppgifter avseende skälen till att ställa in upphandlingen. Sökanden kan till exempel inte avgöra huruvida de angivna skälen över huvud taget föreligger. Sökanden har vidare gjort gällande dels att den aktuella marknaden för data från fjärranalyssatelliter är högst specialiserad och att antalet potentiella anbudsgivare därför är mycket begränsad, dels att kommissionen före sitt beslut om att ställa in upphandlingen inte angett att upphandlingen skulle kunna komma att ställas in om man inte fick in tillräckligt många anbud.

(¹) Rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget (EGT L 248, s. 1).

Talan väckt den 8 juli 2013 — VECCO m.fl. mot kommissionen

(Mål T-360/13)

(2013/C 260/81)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Verein zur Wahrung von Einsatz und Nutzung von Chromtrioxid und anderen Chrom-VI-verbindingen in der Oberflächentechnik eV (VECCO) (Memmingen, Tyskland) och 185 andra (ombud: advokaterna C. Mereu och K. Van Maldegem)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- förklara att talan kan prövas i sak och att den är välgrundad,
- förklara att kommissionens förordning (EU) nr 348/2013 av den 17 april 2013 om ändring av bilaga XIV till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach) (EUT L 108, s. 1) delvis är rättsstridig, eftersom den grundar sig på en uppenbart oriktig bedömning och åsidosätter artikel 58.2 i Reach, proportionalitetsprincipen och rätten till försvar (inklusive principerna om god förvaltning och kompetens vid vetenskaplig rådgivning),

- delvis ogiltigförklara kommissionens förordning (EU) nr 348/2013 i den del punkt 16, femte kolumnen, med rubriken "Undantagna användningar (användningskategorier)", i bilagan inte innehåller följande undantag från den omtvistade rättsaktens tillämpningsområde: "Användning av kromtrioxid i vattenlösning i tillverkningssyfte, i enlighet med det maximala exponeringsvärdet 5 µg/m³ (eller 0,005 mg/m³)", eller en liknande lydelse som syftar till att undanta "användning av kromtrioxid vid galvanisering, etsningsprocesser, elektrolytisk polering och andra ytbehandlingsprocesser och tekniker, samt blandningar", eller en annan formulering med samma syfte,

- förplikta svaranden att ändra kommissionens förordning (EU) nr 348/2013 i enlighet med tribunalens dom, och

- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena fyra grunder.

1. Som första grund gör sökandena gällande att kommissionens förordning (EU) nr 348/2013 är rättsstridig, eftersom den är grundad på ett antal uppenbart oriktiga bedömningar och ska således ogiltigförklaras i den del den inne innehåller ett undantag från tillstånd avseende användning av kromtrioxid i krompläteringsindustrin.
2. Som andra grund hävdar sökandena att kommissionens förordning (EU) nr 348/2013 är grundad på en bakomliggande bedömning av en yrkesrisk avseende användningen av kromtrioxid vid kromplätering som är vetenskapligt och rättsligt felaktig (uppenbart oriktig bedömning).
3. Den tredje grunden avser åsidosättande av artikel 58.2 i Reach och proportionalitetsprincipen.

4. Som fjärde grund gör sökandena gällande att de inte fick tillgång till nyckelhandlingar som utgjorde grunden för kommissionens förordning (EU) nr 348/2013. Svaranden åsidosatte därmed sökandenas rätt till försvar och principerna om god förvaltning och kompetens vid vetenskaplig rådgivning.

Talan väckt den 9 juli 2013 — Menelaus mot harmoniseringsbyrån — Garcia Mahiques (VIGOR)

(Mål T-361/13)

(2013/C 260/82)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Menelaus BV (Amsterdam, Nederländerna) (ombud: advokaterna A. von Mühlendahl och H. Hartwig)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: V. Garcia Mahiques (Jesus Pobre, Spanien), F. Garcia Mahiques (Jesus Pobre, Spanien)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara beslut R 88/2012-2 som meddelades av harmoniseringsbyråns andra överklagandenämnd den 23 april 2013, i den del beslutet från harmoniseringsbyråns annulleringsenhet av den 11 november 2011 i mål 5061 ogiltigförklarades,
- avslå motpartens överklagande av annulleringsenhetens beslut av den 10 november 2011 i mål C 5061,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna och kostnaderna förenade med överklagandet vid överklagandenämnden,
- förplikta Vicente Garcia Mathiques och Felipe Garcia Mahiques att ersätta rättegångskostnaderna och kostnaderna förenade med överklagandet vid överklagandenämnden för det fall att motparten intervenerar i målet.

Grunder och huvudargument

Registrerat gemenskapsvarumärke som är föremål för ansökan om ogiltighetsförklaring: Ordmärket "VIGOR" — ansökan om registrering av gemenskapsvarumärke nr 4 386 371

Innehavare av gemenskapsvarumärket: Sökanden

Part som ansökt om ogiltighetsförklaring av gemenskapsvarumärket: Motparten i förfarandet vid överklagandenämnden

Grunder för ansökan om ogiltighetsförklaring: Grunderna för begäran om ogiltighetsförklaring återfinns i artiklarna 8.1 b, i förening med artikel 53.1 a i rådets förordning nr 207/2009

Annulleringsenhetens beslut: Avslag på ansökan om ogiltigförklaring

Överklagandenämndens beslut: Delvis bifall till överklagandet och ogiltighetsförklaring av det omtvistade beslutet i den del ansökan om ogiltigförklaring avslögs beträffande vissa varor i klass 21 och avslag på överklagandet i övrigt

Grunder: Åsidosättande av regel 22.4 och reglerna 79 till 82 i kommissionens förordning (EG) nr 2868/95 av den 13 december 1995 om genomförande av rådets förordning (EG) nr 40/94 om gemenskapsvarumärke, artikel 57.2 varumärkesförordningen i förening med artikel 15.1 a varumärkesförordningen, artikel 57.2 varumärkesförordningen i förening med artikel 15.1 a varumärkesförordningen och artikel 75 varumärkesförordningen, artikel 56.1 b i förening med artikel 41.1 varumärkesförordningen, och artikel 57.2 och 3 och artikel 76.2. i förening med reglerna 40 och 22 varumärkesförordningen.

Talan väckt den 12 juli 2013 — Mocek och Wenta mot harmoniseringsbyrån — Lacoste (KAJMAN)

(Mål T-364/13)

(2013/C 260/83)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Eugenia Mocek (Chojnice, Polen) och Jadwiga Wenta (Chojnice, Polen) (ombud: advokaten K. Grala)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Lacoste SA (Paris, Frankrike)

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut som meddelades av fjärde överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån den 10 maj 2013 i ärende R 2466/2010-4, och bevilja skydd för det sökta varumärket för alla de varor som anges i registreringsansökan, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna jämte utlägg samt de kostnader som åsamkats sökandena vid överklagandenämnden.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Eugenia Mocek och Jadwiga Wenta

Sökt gemenskapsvarumärke: Figurmärke i grönt, vitt och grått innehållande ordelementet KAJMAN placerat mellan ryggen och huvudet på en krokodil, för varor och tjänster i klasserna 18, 20, 22, 25 och 36 — gemenskapsvarumärke nr 5 686 845

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Lacoste SA

Varumärke eller kännetecken som åberopats: Gemenskapsfigurmärket i svart och vitt med en krokodil, samt gemenskapsordmärket CROCODILE för varor och tjänster i klasserna 16, 18, 20, 24, 25 och 36

Invändningsenhetens beslut: Avslag på invändningen i dess helhet

Överklagandenämndens beslut: Upphävande av det överklagade beslutet i den del invändningen avslogs för vissa varor i klasserna 18 och 25, och avslag på gemenskapsvarumärkesansökan beträffande dessa varor

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.1 b i rådets förordning nr 207/2009

Talan väckt den 15 juli 2013 — Republiken Polen mot Europeiska kommissionen

(Mål T-367/13)

(2013/C 260/84)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Sökande: Republiken Polen (ombud: B. Majczyna)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara kommissionens genomförandebeslut 2013/214/EU av den 2 maj 2013 (delgivet med nr K(2013) 2436) om undantagande från EU-finansiering av vissa betalningar som verkställts av medlemsstaterna inom ramen för garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGF), inom ramen för Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och inom ramen för Euro-

peiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) ⁽¹⁾, i den del beloppen 8 292 783,94 euro och 71 610 559,39 euro, vilka betalats av godkända utbetalningsställen i Republiken Polen, undantas från EU-finansiering,

— förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Artikel 7.4 i rådets förordning (EG) nr 1258/1999 och artikel 31.1 i rådets förordning (EG) nr 1290/2005 har åsidosatts genom att en finansiell korrigering företagits som grundar sig på en felaktig bedömning av faktiska omständigheter och en felaktig tolkning av gällande bestämmelser, trots att de polska myndigheternas utgifter var förenliga med Europeiska unionens bestämmelser.

Kommissionen motiverade den företagna korrigeringen med att det fanns fem brister i genomförandet av "stöd till delvis självförsörjande jordbruk". Den första bristen avsåg åsidosättande av kravet på att stödmottagaren ska ställa åtminstone 50 procent av medlen för omstruktureringsverksamheterna till förfogande. Den andra bristen avsåg utebliven administrativ dubbelkontroll av djurbesättningar för att kontrollera riktigheten av de uppgifter som jordbrukaren lämnat i sin ursprungliga begäran om jordbruksföretagets storlek (uttryckt i europeiska storleksenheter, ESE). Den tredje bristen avsåg åsidosättande av kravet att en inspektion på platsen ska genomföras under första året som programmet löper. Den fjärde bristen, enligt kommissionens förmenande, utgjordes av frånvaron av relevant samband mellan delmålen och jordbrukets behov. Däremot utgjordes den femte bristen av frånvaron av en kvantitativ definition av delmålen. Sökanden bestrider kommissionens tolkning av gällande bestämmelser och dess bedömning av faktiska omständigheter i förhållande till samtliga ovan nämnda brister.

2. Andra grunden: Väsentliga formföreskrifter har åsidosatts eftersom den metod för finansiell korrigering som tillämpats uppenbart står i strid med artikel 7.4 fjärde stycket i förordning (EG) nr 1258/1999 och artikel 31.2 i förordning (EG) nr 1290/2005, i förening med riktlinjerna i dokument nr VI/5330/97.

Sökanden anför i detta avseende att kommissionen har använt sig av en metod för korrigering som står i strid med unionsrätten och avviker från riktlinjerna i dokument nr VI/5330/97. Vidare anser sökanden att det bilaterala förfarandet inte gett de polska myndigheterna möjlighet att granska den bedömning som gjorts av de påvisade bristerna eftersom kommissionen fastslog sin bedömning efter att det bilaterala förfarandet avslutats. Således anför sökanden att den finansiella korrigering som kommissionen gjorde kraftigt åsidosatte regelverket för att avsluta räkenskaperna.

3. Tredje grunden: Andra punkten i artikel 296 FEUF har åsidosatts eftersom det angripna beslutet är bristfälligt motiverat.

Sökanden riktar kritik mot kommissionen för att de polska myndigheterna inte tilläts vara tillräckligt delaktiga i beslutsprocessen som ledde till det angripna beslutet och att kommissionen fastslog sin bedömning endast efter bilaterala konsultationer. Kommissionen har inte lagt fram någon bevisning och har brustit i sin skyldighet att motivera sin tolkning av gällande bestämmelser och faktiska omständigheter som ligger till grund för den finansiella korrigeringen.

(¹) EUT L 123, 4.5.2013, s. 11.

Talan väckt den 16 juli 2013 — Boehringer Ingelheim International mot harmoniseringsbyrån — Lehning entreprise (ANGIPAX)

(Mål T-368/13)

(2013/C 260/85)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Boehringer Ingelheim International (Ingelheim am Rhein, Tyskland) (ombud: advokaterna V. von Bomhard och D. Slopek)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Lehning entreprise SARL (Sainte Barbe, Frankrike)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det beslut som meddelades av harmoniseringsbyråns femte överklagandenämnd den 29 april 2013 i ärende R 571/2012-5 i den del ansökan om registrering av kännetecknet ANGIPAX beviljas för farmaceutiska, veterinära och hygieniska preparat för medicinska ändamål; preparat för utrotning av skadedjur, skadeinsekter och ohyra; dietiska substanser anpassade för medicinskt bruk; desinfektionsmedel; tyger och förbandsmaterial, tandfyllningsmaterial, preparat för utrotning av svamp och mögel; spädbarnsmat; och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna eller — för det fall motparten vid överklagandenämnden intervenerar till stöd för svaranden — förplikta svaranden och intervenienten att ersätta rättegångskostnaderna gemensamt.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Motparten vid överklagandenämnden

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket "ANGIPAX" för varor i klass 5 — ansökan om registrering av gemenskapsvarumärke nr 8 952 401

Innehavare av det varumärke eller kännetecknet som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Sökanden

Varumärke eller kännetecknet som åberopats: Ordmärket "ANTIS-TAX" — gemenskapsvarumärke nr 2 498 343 för varor i klasserna 3, 5, 28 och 30

Invändningsenhetens beslut: Avslag på invändningen i sin helhet

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.1.b i rådets förordning nr 207/2009.

Talan väckt den 18 juli 2013 — Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein mot ECB

(Mål T-376/13)

(2013/C 260/86)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein (Kiel, Tyskland) (ombud: advokaten O. Hoepner)

Svarande: Europeiska centralbanken

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara svarandens beslut av den 16 april 2013, i dess lydelse enligt beslutet av den 22 maj 2013 (LS/MD/13/313), i den del sökanden inte beviljas tillgång till bilagorna A och B till "Exchange Agreement dated 15. February 2012 among the Hellenic Republic and the European Central Bank and the Eurosystem NBCs listed herein", och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: Beslutet vilar på rättsstridig grund

— ECB har genom att anta beslut ECB/2011/6 (¹), utan tillräckligt bemyndigande, materiellt utvidgat tillämpningsområdet för de avslagsgrunder som anges i artikel 4.1 a i beslut ECB/2004/3 (²).

2. Andra grunden: Åsidosättande av väsentliga formföreskrifter

- Det angripna beslutet strider mot väsentliga formföreskrifter. Med hänsyn till artikel 41.2 c i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna medför motiveringsskyldigheten enligt artikel 296.2 FEUF höga krav, och skälen till det angripna beslutet uppfyller inte dessa krav, som fastställts av Europeiska unionens domstol.

3. Tredje grunden: Åsidosättande av materiella rättsregler

- Materiella rättsregler har åsidosatts. Den otillräckliga motiveringen innebär att det angripna beslutet strider mot sökandens rätt till tillgång till handlingar enligt artikel 42 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och artikel 15.3 FEUF. Åtgärden att inte bevilja sökanden tillgång är dessutom oproportionerlig.

- (¹) 2011/342/EU: Europeiska centralbankens beslut av den 9 maj 2011 om ändring av beslut ECB/2004/3 om allmänhetens tillgång till Europeiska centralbankens handlingar (ECB/2011/6) (EUT L 158, s. 37).
- (²) 2004/258/EG: Europeiska centralbankens beslut av den 4 mars 2004 om allmänhetens tillgång till Europeiska centralbankens handlingar (ECB/2004/3) (EUT L 80, s. 42).

Talan väckt den 17 juli 2013 — ultra air mot harmoniseringsbyrån — Donaldson Filtration Deutschland (ultra.air ultrafilter)

(Mål T-377/13)

(2013/C 260/87)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: ultra air GmbH (Hilden, Tyskland) (ombud: advokaten C. König)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart i förfarandet vid överklagandenämnden: Donaldson Filtration Deutschland GmbH (Haan, Tyskland)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut som meddelades av fjärde överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 6 maj 2013 i ärende R 1100/2011-4, och

- förplikta Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) och Donaldson Filtration Deutschland GmbH, för det fall bolaget ansluter sig till detta mål, att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Registrerat gemenskapsvarumärke som är föremål för ansökan om ogiltighetsförklaring: ordmärket ultra.air ultrafilter för varor och tjänster i klasserna 7, 9, 11, 37 och 42 — Gemenskapsvarumärke nr 7 480 585

Innehavare av gemenskapsvarumärket: Sökanden

Part som ansökt om ogiltighetsförklaring av gemenskapsvarumärket: Donaldson Filtration Deutschland GmbH

Grunder för ansökan om ogiltighetsförklaring: Absolut ogiltighetsgrund enligt artikel 52.1 a i förordning nr 207/2009

Annuleringsenhetens beslut: Avslag på ansökan om ogiltighetsförklaring

Överklagandenämndens beslut: Bifall av ansökan och ogiltighetsförklaring av gemenskapsvarumärket

Grunder:

- Åsidosättande av artikel 7.1 c i förordning nr 207/2009

- Åsidosättande av artikel 7.1 b i förordning nr 207/2009

- Åsidosättande av artikel 75 andra meningen i förordning nr 207/2009

- Åsidosättande av artikel 75 första meningen i förordning nr 207/2009

Talan väckt den 23 juli 2013 — Apple and Pear Australia och Star Fruits Diffusion mot harmoniseringsbyrån — Carolus C. (English pink)

(Mål T-378/13)

(2013/C 260/88)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Apple and Pear Australia Ltd (Victoria, Australien) och Star Fruits Diffusion (Caderousse, Frankrike) (ombud: advokaterna T. de Haan och P. Péters)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån)

Motpart vid överklagandenämnden: Carolus C. BVBA (Nieuwerkerken, Belgien)

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- i första hand, ändra det beslut som fjärde överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån meddelade den 29 maj 2013 i ärende R 1215/2011-4, på så sätt att sökandenas överklagande till överklagandenämnden skall vinna framgång, varför sökandenas invändning bifalls,
- i andra hand, ogiltigförklara det beslut som meddelats av fjärde överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån den 29 maj 2013 i ärende R 1215/2011-4 i dess helhet, och
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Carolus C.

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket "English pink" för varor i klass 31 — ansökan om registrering av gemenskapsvarumärke nr 8 610 768

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Sökanden

Varumärke eller kännetecken som åberopats: Ordmärket "PINK LADY" och figurmärken innehållande orden "Pink Lady" för varor i klasserna 16, 29, 30, 31 och 32

Invändningsenhetens beslut: Avslag på invändningen

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder:

- åsidosättande av principen om lagakraftvunna avgörandens rättskraft,
- åsidosättande av de allmänna principerna om rättssäkerhet, god förvaltningssed och skydd för berättigade förväntningar,
- åsidosättande av artikel 75 i förordning nr 207/2009,
- åsidosättande av artikel 76 i förordning nr 207/2009,
- åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009, och
- åsidosättande av artikel 8.5 i förordning nr 207/2009.

Talan väckt den 22 juli 2013 — Innovation First mot harmoniseringsbyrån (NANO)

(Mål T-379/13)

(2013/C 260/89)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Innovation First, Inc. (Greenville, Förenta staterna) (ombud: advokaten J. Zecher)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara beslut R 1271/2012-1 som meddelades av harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd den 19 april 2013, och
- förplikta svaranden att betala rättegångskostnaderna och kostnaderna förenade med överklagandeförfarandet vid harmoniseringsbyrån.

Grunder och huvudargument

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket "NANO", för varor och tjänster i klasserna 9, 28 och 41 — ansökan om registrering av gemenskapsvarumärke nr 9 157 421

Granskarens beslut: Avslag på ansökan om registrering av gemenskapsvarumärke

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder: Åsidosättande av artiklarna 75 och 37.3 i rådets förordning nr 207/2009, regel 50.2 h i förordning nr 2868/95 och artiklarna 76, 7.1 b och 7.1 c i rådets förordning nr 207/2009.

Talan väckt den 26 juli 2013 — Intermark Srl mot harmoniseringsbyrån — Coca-Cola (RIENERGY Cola)

(Mål T-384/13)

(2013/C 260/90)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Intermark Srl (Stei, Rumänien) (ombud: advokaten Á. László)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: The Coca-Cola Company (Atlanta, Förenta staterna)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- bifalla ansökan, ogiltigförklara det överklagade beslutet, avslå invändningen och förordna att sökandens varumärke registreras i sin helhet,

- ogiltigförklara det överklagade beslutet och återförvisa ärendet till harmoniseringsbyrån för ytterligare utredning och ett nytt beslut om tribunalen anser det krävs en mer djupgående analys av fakta och bevis i ärendet, och
- förplikta svaranden att ersätta sökandens rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Sökanden

Sökt gemenskapsvarumärke: Figurmärket "Cola" för varor och tjänster i klasserna 32 och 35, ansökan om registrering av gemenskapsvarumärke nr 9 507 963

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Motparten i förfarandet vid överklagandenämnden

Varumärke eller kännetecken som åberopats: Gemenskapsvarumärkena nr 8 792 475, nr 2 107 118 och nr 8 709 818 av figurmärket "Coca-Cola" för varor och tjänster i klasserna 30, 32, 33 och 35

Invändningsenhetens beslut: Bifall till invändningen i dess helhet

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.1 b i rådets förordning nr 207/2009.

Tribunalens beslut av den 12 juli 2013 — Pannan Hőerőmű mot Kommissionen

(Mål T-352/08) ⁽¹⁾

(2013/C 260/91)

Rättegångsspråk: ungerska

Ordföranden på sjätte avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 285 av den 8.11.2008.

Tribunalens beslut av den 5 juli 2013 — SK Hynix mot Kommissionen

(Förenade målen T-148/10 och T-149/10) ⁽¹⁾

(2013/C 260/92)

Rättegångsspråk: engelska

Ordföranden på andra avdelningen har förordnat om avskrivning av de förenade målen.

⁽¹⁾ EUT C 148, 5.6.2010

Via EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV